ಚಂದಮಾಮ

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

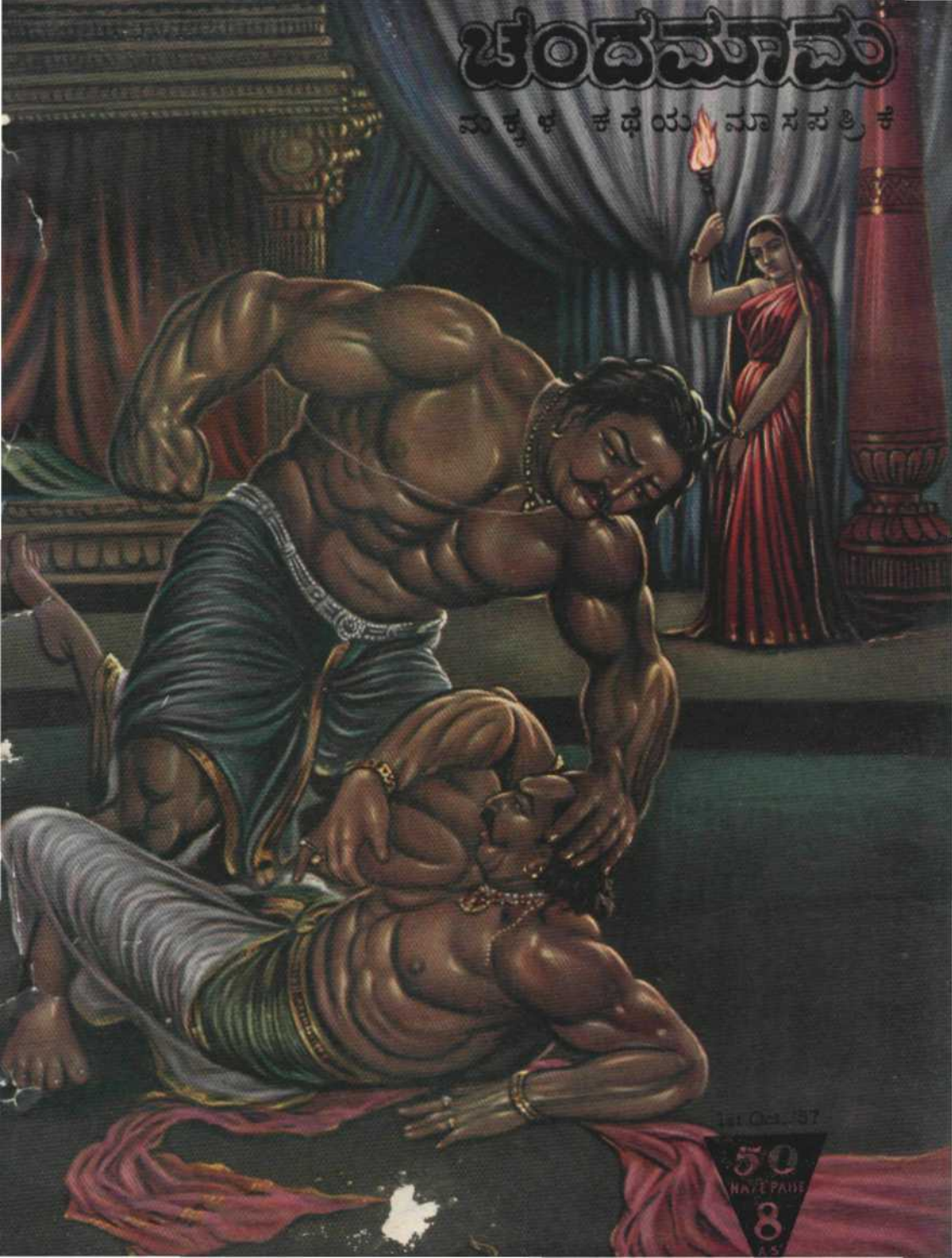

1st Oct. '57

50 NAYE PAISE

8 AS

ಚಂದಮಾಮ

ಅಕ್ಟೋಬರ್ '57

ಮುಖಚಿತ್ರ	... 2	ಆದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿ	... 42
ನಂಬಿಕೆದ್ರೋಹ	... 4	ರೂಪಧರನ ಯಾತ್ರೆಗಳು	... 49
ಮೂವರು ಮಾಂತ್ರಿಕರು	... 9	ಮಿತ್ರಭೇದ	... 57
ಬೆಸ್ತನ ಅದೃಷ್ಟ	... 17	ಉದ್ದಂಡ ರೈತ	... 60
ಮೊಲದ ಸೋಲು	... 31	ಖಾಜೀ ಯುಕ್ತಿ	... 64
ಅದ್ಭುತ ದೀಪ	... 33	ಪಕ್ಷಿಗಳು	... 67
ಲೋಭಿಗಳ ಗುರು	... 41	ವಾರ್ತೆಗಳು-ವಿಶೇಷಗಳು	... 70

ಅಲ್ಲದೆ, ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಚಿತ್ರಕಥೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಇವೆ.

ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ
ಅತ್ಯಧಿಕ
ಮಾರಾಟ
ವಾಗುತ್ತಿರುವ
ಬೈಸಿಕಲ್‌ಗಳು

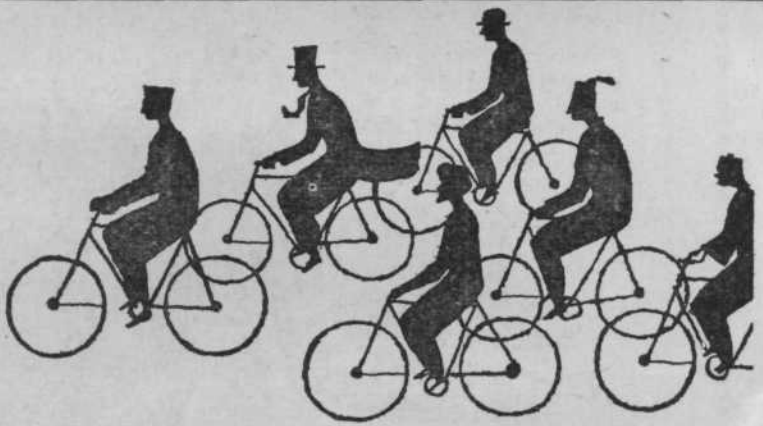

ರಾಲೆ
ರಾಬಿನ್‌ಹುಡ್

ಅಹೋರಾತ್ರಿ, ಪ್ರತಿನಿಮಿಷವೂ, ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ದ ಕೊಂದೆಡೆ, ಎರಡಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ರಾಲೆ ಶ್ರೇಣಿಯ ಬೈಸಿಕಲ್‌ಗಳು ಮಾರಾಟ ವಾಗುತ್ತಿವೆ. ರಾಲೆ ಮತ್ತು ರಾಬಿನ್ ಹುಡ್ ಈ ಶ್ರೇಣಿಯ ಎರಡು ಜನಪ್ರಿಯ ಬೈಸಿಕಲ್‌ಗಳು-ಇವುಗಳ ಸ್ವರೂಪ ಸೊಗಸಾಗಿದೆ, ಸವಾರಿ ಸುಗಮ ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಣೆಯ ವೆಚ್ಚ ಕಡಿಮೆ.

SRC-48 KN

ರೇಷ್ಮೆಯ ಷರಟು ಮಾತ್ರ ರೇಷ್ಮೆಯ ಷರಟಿನಂತೆ ಕಾಣಬಲ್ಲದು!

ಬಿನ್ನಿಯವರ ಸ್ಪನ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಷರಟಿನ ಬಟ್ಟೆ
—ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಪಮವಾದುದು

ಒಂದು ಠೀವಿ, ಒಂದು ಶಿಸ್ತು ಮತ್ತು ನಿಮಗೇ ಒಂದು ತರಹ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಾಧಾನ—ಇವುಗಳಿಗೆ ರೇಷ್ಮೆಯ ಷರಟೇ ಇರಬೇಕು!

ಮುಂದಿನ ಸಲ ಷರಟು ಹೊಲಿಸುವಾಗ ಬಿನ್ನಿಯವರ ರೇಷ್ಮೆಯ ಷರಟಿನ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನೇ ಕೊಂಡು ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಅಪ್ಪಟ ರೇಷ್ಮೆಯ ಅಂದವನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ.

ದಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಉಲ್ಲನ್,
ಕಾಟನ್ ಅಂಡ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಮಿಲ್ಸ್
ಕಂಪೆನಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್

ವಿಜೆಂಟರು, ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ಮತ್ತು ಮೂಜಾಟಿಗಳು:
ಬಿನ್ನಿ ಅಂಡ್ ಕಂಪೆನಿ
(ಮದರಾಸು) ಲಿಮಿಟೆಡ್

BVM. 306A-19 KN

HVM. 306B-19 KN

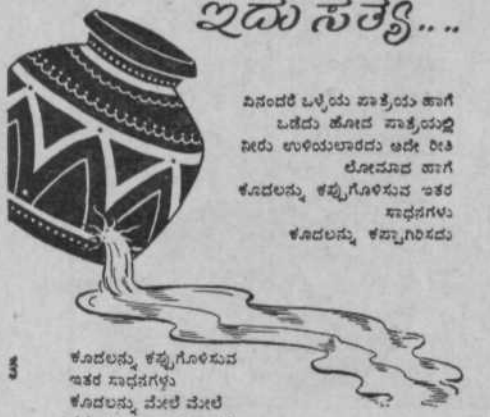

ಸೋಲ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟರ್ಸ್:

ಎಮ್. ಎಮ್. ಖಾಂಭಟ್‌ವಾಲಾ

ಅಹಮದಾಬಾದ್

★

ಏಜೆಂಟರು:

ಸಿ. ನರೋತ್ತಮ್ & ಕೊ, ಬೊಂಬಾಯಿ - 2.

ಜೆ. ಬಾಲಾಭಾಯ್ & ಕೊ,
ನೇತಾಜಿ ಸುಭಾಸ್ ರೋಡ್ ಮದರಾಸು - 1.

ಷಾ ಬಾವಿಷಿ & ಕೊ,
ರಾಧಾಬಜಾರ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್, ಕಲಕತ್ತ.

ಡಿಲ್ಲಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸ್ಟೋರ್ಸ್, ಚಾಂದ್ನಿಚೌಕ್-ಡಿಲ್ಲಿ.

ಯುವಜನ ವಾಚಕರಿಗೆ
ಔತಣವೀಯುವ

ಚಂದಮಾಮ

ಈಗ ಆರು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ
ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದೆ

ಕನ್ನಡ, ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು,
ಹಿಂದಿ, ಮರಾಠಿ ಮತ್ತು ಗುಜರಾತಿ

★

ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ 2,15,000
ಮನೆಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುತ್ತದೆ

★

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ನಿಮ್ಮ
ವ್ಯಾಪಾರ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಲುಪಿ
ಸಲು ಮಹತ್ತರವಾದ ಸಾಧನ

★

ವಿವರಗಳಿಗೆ ಬರೆಯಿರಿ:

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್

ವಡಪಳನಿ :: ಮದ್ರಾಸು-26.

ನಿಮ್ಮ ಮಗು ಹೀಗೆ
ಕಷ್ಟ ಪಡುವುದಾದರೆ

ಅದಕ್ಕೆ

ಮ್ಯಾನರ್ಸ್ ಗ್ರೈಪ್ ಮಿಕ್ಶ್ಚರ್

ಕೊಡಿರಿ

ಮತ್ತು ಅದು ಪುನಃ
ಸಂತೋಷದಿಂದ
ನಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿರಿ

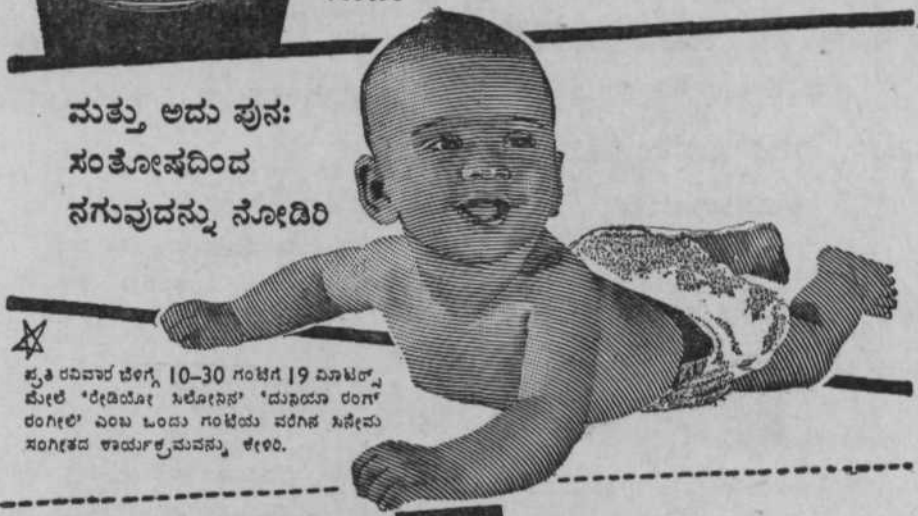

ಪ್ರತಿ ರವಿವಾರ ಬೆಳ್ಗ್ಗೆ 10–30 ಗಂಟೆಗೆ 19 ನಿಮಿಷ್ಗಳ ಮೇಲೆ 'ರೇಡಿಯೋ ಸಿಲೋನಸ' 'ದುನಿಯಾ ರಂಗ್ ರಂಗೀಲೆ' ಎಂಬ ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ವರೆಗಿನ ಸಿನೇಮ ಸಂಗೀತದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೇಳಿರಿ.

ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯ ಈ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ

ಇದು 'ಮ್ಯಾನರ್ಸ್'ರವರ ತಯಾರಿಕೆ.

GEOFFREY MANNERS & CO. PRIVATE LTD., BOMBAY • CALCUTTA • DELHI • MADRAS.
ASP/GM3

ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುವವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಲೈಫ್‌ಬಾಯ್‌ಯಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ

ಮಕ್ಕಳ ಮೈ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಳೆಯಾಗುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಆದರೆ ಆ ಕೊಳೆಯನ್ನು ತೊಳೆಯದಿರುವುದು ಕೆಟ್ಟದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಕೊಳೆಯಲ್ಲಿ ರೋಗದ ಕ್ರಿಮಿಗಳಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಂದ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಸದಾ ಅಪಾಯವಿರುತ್ತದೆ.

ಲೈಫ್‌ಬಾಯ್ ಸೋಪು ಕೊಳೆಯ ಕ್ರಿಮಿಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ತೆಗೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಲೈಫ್‌ಬಾಯ್ ಸೋಪಿನಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿರಿ.

L. 267-50 KN

ಗೆವಾಪಾನ್ 33 ರಿಂದ ಫೋಟೋ ತೆಗೆದವರು
ಪಿ. ಸಿ. ಪಟೇಲ್.

ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಳಕಿಂದೇ ಅವನ ನಗು

ಭೂಸಾರದ ಪೈರಿನಿಂದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನೂಹಿಸಿ ನಗುತ್ತಾನೆ ರೈತ ಯುವಕ. ಹೊಸ ಬಗೆಯ ಸಾಗುವಳಿ ಸುಲಭವೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಫಸಲು ಕೊಡುವಂಥಾದ್ದೂ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಆ ಚಿತ್ರ ಮೋದಕರವಾದ ಆತ್ಮಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಗೆವಾರ್ಟ್ ಫಿಲಿಮ್‌ನ ಚಿತ್ರಗಳು ಆನಂದಕರ ಊಹನೆಯನ್ನು ಶಿಖರಕ್ಕೇರಿಸುವ ಅದ್ಭುತ ಮಧುರಸ್ಮೃತಿಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಇನ್‌ಡೋರ್ ಔಟ್‌ಡೋರ್ ಸ್ನಾಪುಗಳಿಗೆ ಆರಿಕೆಯಾದ್ದು ಗೆವಾಪಾನ್ 33 ಅಥವಾ 36". ಆಸಮಕಾಂತಿಯನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುವಂಥಾದ್ದು. ಕಲರ್ ಪ್ರಿಂಟ್ ಎನ್ಲಾರ್ಜಮೆಂಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಗೆವಾಕಲರ್ ನೆಗೆಟಿವ್ ಫಿಲಿಂ (ಎನ್ 5) ಬಳಸಿರಿ. ತೊಳಗುವ ಈ ರಂಗು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ತೆಗೆದೆವೆಂದು ನೀವೇ ಚಕಿತರಾಗುವಿರಿ. ಕಪ್ಪು ಬಿಳಿ ಅಥವಾ ವರ್ಣಚಿತ್ರಗಳ ಪ್ರಿಂಟು, ಎನ್ಲಾರ್ಜಮೆಂಟುಗಳ ಪೂರ್ಣತೃಪ್ತಿಗೆ ಗೆವಾರ್ಟ್ ಪೇಪರನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

GEVAERT

ALLIED PHOTOGRAPHICS PRIVATE LIMITED.

ಎಲ್ಲೈಡ್ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್

ಕಸ್ತೂರಿ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್, ಜಂಶೆಡ್ಜಿ ತಾತಾ ರೋಡು, ಬೊಂಬಾಯಿ-1.

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದು ಕಂದನ ಅಜೀರ್ಣ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು ತಡೆದು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತಪಾನ.

ತಯಾರಕರು:

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್ ಟೆಸ್ಟಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ :: ಬೆಂಗಳೂರು-3

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು ITL **ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್**

ದಿ ನ್ಯೂಟ್ರೀನ್ ಕನ್‌ಫೆಕ್ಷನರಿ ಕಂಪೆನಿ ಲಿಟ್., ಚಿತ್ತೂರು (ಆಂಧ್ರ)

Remy
SNOW
ನೂಡಿ ಲಕ್ಸ್
ಅವಳು ಸೌಂದರ್ಯವತಿ
ಅವಳು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾಳೆ
ರೆಮಿ
ಸ್ನೋ &
ಪೌಡರ್
AVRA-335

ನವಂಬರ್

ಚಂದಮಾಮ

ಅತ್ಯಂತ ಆಕರ್ಷಕವಾದ

ದೀಪಾವಳಿ ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆ!

★

ಸುಮಾರು 100 ಪುಟಗಳಿಗೆ ಮೇಲೆ—ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಥೆಗಳು, ವ್ಯಂಗ್ಯ, ವರ್ಣ ಚಿತ್ರಗಳು, ಹರ್ಷಗೊಳಿಸುವ ಮುಖಚಿತ್ರ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಶೇಷಾಂಶಗಳಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತದೆ.

ಕನ್ನಡ - ತೆಲುಗು - ತಮಿಳು - ಹಿಂದೀ - ಮರಾಠಿ - ಗುಜರಾತಿ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ.

★

ಯಾವ ಭಾಷೆಯಾದರೂ ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿಯು ಬೆಲೆ 75 ನಯೇಪೈಸೇ.

ನಿಮ್ಮ ಏಜಂಟರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಗಳಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

★

ವಿವರಗಳಿಗೆ:

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್

ವಡಪಳನಿ :: ಮದ್ರಾಸು - 26.

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಚಾಲಕರು : 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

ವಿಶ್ವಾಸವೆಂಬುದು ಈ ವಿಶ್ವದ ಶ್ವಾಸವಿದ್ದಂತೆ. ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರೊಳಗೂ, ಸ್ನೇಹಿತರೊಳಗೂ, ಅಧಿಕಾರಿ-ಸೇವಕರೊಳಗೂ, ನೆರೆಕರೆಯೊಳಗೂ—ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರೊಳಗೂ ಪರಸ್ಪರ ವಿಶ್ವಾಸ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರ ಜೀವನವೂ ಸರಳವಾಗಿ ಸಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ನಾವು ಒಬ್ಬನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಗೆಯಿಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಥರಿರಬೇಕು. ನಂಬಿದವರ ಗುಟ್ಟನ್ನು ರಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಹಾಕಬಾರದು. ಆದರೆ ಇಂಥ ನಂಬುಗೆಗೆ ಪಾತ್ರರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತೀರ ಕಡಮೆ. ಇದನ್ನರಿತು ಗುಟ್ಟನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಧೀರತೆ ನಮಗಿರಬೇಕು. 'ಮೂರನೇಯ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದದ್ದು ಮೂರು ಲೋಕಕ್ಕೂ ತಿಳಿದಹಾಗೆ' ಎಂಬ ಸಾಮತಿಯನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ನಿಮ್ಮ ರಹಸ್ಯವನ್ನೇ ನೀವು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ರಹಸ್ಯ ಹೇಗೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡೀರಿ? ಹೋಗಲಿ, ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ 'ನಂಬಿಕೆ ದ್ರೋಹ' ವೆಂಬ ಜಾತಕ ಕಥೆಯನ್ನು ಓದಿ ದೃಷ್ಟಾಂತಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ!

ಸಂಪುಟ ೧೯ ಅಕ್ಟೋಬರು ೧೯೫೭ ಸಂಚಿಕೆ ೪

ಮು ಖ ಚಿ ತ್ರ

ಮರುದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕೀಚಕನು ಮತ್ತೆ ವಿರಾಟರಾಯನ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ನೋಡಿದೆಯಾ? ಈ ಮತ್ಸ್ಯದೇಶದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಇದಿರಿಸುವವರೇ ಇಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆ ತೀರಿಸು. ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಪಟ್ಟದರಾಣಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ." ಎಂದ. "ಹೌದಯ್ಯ. ನೀನು ಬಲಶಾಲಿ ನಿಜ. ಆದರೆ ಈ ಸಂಗತಿ ನನ್ನ ಪತಿಗಳಾದ ಗಂಧರ್ವರಿಗೆ ತಿಳಿದರೆ ಬಹಳ ಕೇಡುಂಟು. ನೀನು ಈ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ನರ್ತನಶಾಲೆಗೆ ಬಂದರೆ, ನಾನು ನಿನಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಾದಿರುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯಬಾರದು" ಎಂದಳು ದ್ರೌಪದಿ.

ಕೀಚಕ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ. ಈ ಬಗೆಯ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ದ್ರೌಪದಿ ಭೀಮನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಕತ್ತಲೆಯಾಗುತ್ತಲೇ ಭೀಮನು ಒಬ್ಬನೇ ನರ್ತನಶಾಲೆಯೊಳಗೆಹೊಕ್ಕು ಶಯ್ಯೆಯಮೇಲೆ ದುಪ್ಪಟಿ ಹೊದೆದುಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಮೇಲೆ ಕೀಚಕನುಬಂದು, ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಭೀಮನನ್ನು ನೋಡಿ ಸೈರಂಧ್ರಿಯೆಂದುಕೊಂಡು ತಟ್ಟಿದ. ತತ್‌ಕ್ಷಣವೇ ಭೀಮನು ಸಿಂಹದಂತೆ ಎದ್ದ!

ಆ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಮದಗಜಗಳಂತೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರು. ಕಡೆಗೆ ಭೀಮನು ಕೀಚಕನನ್ನು ಕೊಂದು, ಅವನ ಗುರುತೇ ಸಿಕ್ಕದಂತೆ ಮುದ್ದೆ ಮಾಡಿ ಹಾಕಿದ. ಬಳಿಕ ದೀವಟಿಗೆಯ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಆ ಶವವನ್ನು ದ್ರೌಪದಿಗೆ ತೋರಿಸಿ, ತನ್ನ ಅಡಿಗೆ ಶಾಲೆಗೆಹೋಗಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಏನೂ ಅರಿಯದವನಂತೆ ಮಲಗಿದ.

ದ್ರೌಪದಿ ಕೂಗುತ್ತಾ ರಕ್ಷಕಭಟರನ್ನು ಕರೆದು, "ನನ್ನ ಪತಿಗಳಾದ ಗಂಧರ್ವರು ಕೀಚಕನನ್ನು ಚಿತ್ರವಧೆ ಮಾಡಿದರು." ಎಂದಳು. ಅವರು ಓಡಿಹೋಗಿ ರಾಜಭವನದಲ್ಲಿ ಈ ವಾರ್ತೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಕೀಚಕನ ಮರಣವನ್ನುನೋಡಿ ನೂರೈದುಮಂದಿ ಉಪಕೀಚಕರು ದ್ರೌಪದಿಯಮೇಲೆ ಉರಿದುಬಿದ್ದರು. "ಇವಳಿಂದಲೇ ಕೀಚಕನು ಸತ್ತ. ಇವಳನ್ನೂ ಅವನೊಂದಿಗೇ ಸುಟ್ಟುಹಾಕೋಣ" ಎಂದು ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿ ಶ್ಮಶಾನಕ್ಕೆ ಎಳೆದೊಯ್ದರು. ದ್ರೌಪದಿಯ ರೋದನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಭೀಮನು ಮಾರುವೇಷದಿಂದಬಂದು, ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮರವನ್ನೆ ಆಯುಧವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಉಪಕೀಚಕರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೊಂದು ಹಾಕಿದ. ದ್ರೌಪದಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ. ರಾಣಿಸುಧೇಷ್ಣೆ "ಓ! ಸೈರಂಧ್ರಿ, ನಿನ್ನ ಸಹವಾಸ ಸಾಕು! ಹೊರಟು ಹೋಗಿಬಿಡು" ಎಂದಳು. "ಅಮ್ಮಾ, ಇನ್ನು ಹದಿಮೂರು ದಿನ ತಾಳಿ; ಆಮೇಲೆ ನನ್ನ ಗಂಡಂದಿರೇ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾರೆ" ಎಂದಳು ದ್ರೌಪದಿ.

ಮ ಹಾ ತ್ಮ

★

ಹಿಂದುದೇಶ ವವನ ದೇಶ ಇಲ್ಲೆ ಆತ ಜನಿಸಿದಾ
ತನ್ನ ಶುದ್ಧ ನಡತೆಯಿಂದ ಲೋಕವನ್ನೆ ಬೆಳಗಿದಾ
ತನ್ನ ಜನರ ದುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮರಮರನೇ ಮರುಗಿದಾ
ತನ್ನ ತಾಯ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ವಜ್ರಕವಚ ಧರಿಸಿದಾ
ಹೊಲೆ ಜನರಲಿ ಬೆರೆತು ಅವರ ಹರಿಜನರನೆ ಮಾಡಿದಾ
ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ಅಂಧಕಾರ ಅಜ್ಞಾನವ ಹರಿಸಿದಾ
ಭರತಮಾತೆಯನ್ನು ಬಂಧಮುಕ್ತೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿದಾ
ಭಾರತೇಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಚಿರಂಜೀವಿ ಎನಿಸಿದಾ
ಹಿಂದು ಮುಸ್ಲಿಂ ಐಕ್ಯಕಾಗಿ ತನುವನೆ ತಾತೆತ್ತನೂ
ಐಕ್ಯತೆಯ ಬೆಸುಗೆಗೆಂದು ನೆತ್ತರನೇ ಇತ್ತನೂ
ಲೋಕಕೇ ಮಹಾತ್ಮನಾಗಿ ಮೆರೆದ ಈತನಾವನು ?
ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರಜ್ಜನಾದ ಈತ ಹೇಳಿ ರಾವನು ?
ಇವನ ಹೆಸರು ಮೋಹನದಾಸ ಕರಮಚಂದ ಗಾಂಧಿ
ಇವನ ನರಿಯದಿಲ್ಲ ವಿಶ್ವದೊಳಗಿನೆಲ್ಲ ಮಂದಿ
ಈತನನ್ನು ಪಡೆದ ಪುಣ್ಯಮಾತೆ ಎಷ್ಟು ಧನ್ಯಳೋ !
ಈತನಿಂದ ಭರತಮಾತೆ ಜಗದಿ ಬಹಳ ಮಾನ್ಯಳೋ !

ಸ. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಶಗ್ರಿತ್ತಾಯ

ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನು ಕಾಶಿರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಐನೂರು ವರ್ತಕರು ಒಂದು ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ದುರ ದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಹಡಗು ಮುಗುಚಿಕೊಂಡಿತು. ಹಡಗಿನಲ್ಲಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನ ಹೊರತಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ನೀರು ಪಾಲಾದರು. ಹಾಗೆ ಜೀವ ದಿಂದ ಉಳಿದುಕೊಂಡವನು ಕರಂಬಿಯ ಎಂಬ ಸಮುದ್ರತೀರ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸೇರಿ, ತಿಂಡಿ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗಾಗಿ ತಿರುಪೆ ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಜೆಗಳು ಅವನ ದುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮರುಗಿ ಅವನಿಗೆ ಅನೇಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಮುಂದೆ ಬಂದರು. "ಇವೆಲ್ಲ ನನಗೇಕೆ? ನನಗಿಷ್ಟು ಬಟ್ಟೆ, ತಿಂಡಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು" ಎಂದು ಅವನು ಅವರು ಕೊಡಲುಬಂದ ವಸ್ತು ಗಳನ್ನು ವಿನಯದಿಂದ ನಿರಾಕರಿಸಿದನು. ಆಗ ಪ್ರಜೆಗಳು "ಓಹೋ ಈತನು ಯಾರೋ ಮಹಾ ತ್ಯಾಗಿ, ತಪಸ್ವಿ" ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅವನಿಗೊಂದು ಪರ್ಣಕುಟೀರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು, ಅಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅವನು ಕುಟೀರದಲ್ಲಿದ್ದು, ಕರಂಬಿಯ ಮಹಾ ಮುನಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಬಹಳ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾದನು. ಅವನ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿ ಕರಂಬಿಯನ ಸ್ನೇಹ ಗಳಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಸರ್ಪಗಳ ರಾಜನಾದ ಪಂಡರಕನೂ, ಗರುಡರ ರಾಜನಾಗಿ ಜನ್ಮತಾಳಿದ ಬೋಧಿಸತ್ವನೂ ಸೇರಿದ್ದರು.

ಒಂದುದಿನ ಗರುಡರಾಜನು ಬಂದು, ಕರಂಬಿಯನಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮಮಾಡಿ ಅವನ ಪಕ್ಕ ದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು "ಸ್ವಾಮಿ, ಗರುಡಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೂ, ಸರ್ಪಗಳಿಗೂ ಕಡುವೈರ. ಯುದ್ಧ ಸಂಭವಿಸಿ ದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಪಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಗರುಡಪಕ್ಷಿಗಳು ಸಾಯುವುವು. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ರಹಸ್ಯ ವಿರಲೇಬೇಕು. ಆ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಾವು ಸರ್ಪಗಳಿಂದ ತಿಳಿದು ನನಗೆ ತಿಳಿಸುವಿರಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಕರಂಬಿಯನು ಸಹಾಯಮಾಡುವುದಾಗಿ ಗರುಡಪಕ್ಷಿಗಳ ರಾಜನಿಗೆ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ನಂತರ ಗರುಡರಾಜನು ಕರಂಬಿಯನಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ಹೊರಟುಹೋದನು. ಕೊಂಚ ಸಮಯದನಂತರ ಸರ್ಪರಾಜನು ಮುನಿಯನ್ನು ಕಾಣಲು ಬಂದನು. ಆಗ ಕರಂಬಿಯನು "ರಾಜನೇ, ಗರುಡಪಕ್ಷಿಗಳು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಸಾಯುವುವಂತೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಂಧಿಸುವ ರಹಸ್ಯ ಅವುಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆಂದು ತೋರುವುದು. ಹೇಗೆ ಹಿಡಿದರೆ ಸರ್ಪಗಳು ಶರಣಾಗುವುವು?" ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದನು.

ಸರ್ಪರಾಜನು ವಿನಯದಿಂದ, "ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಬಯಲುಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಜಾತಿಗೇ ದ್ರೋಹ ಬಗೆದವನಾಗುವೆನು. ನಮ್ಮ ಜಾತಿಯ ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಕಾರಣನಾಗುವೆನು." ಎಂದನು. "ಹಾಗೆಂದರೇನು? ನಾನು ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಅನ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವೆನೆಂದು ಸಂಶಯವೇ? ಹಾಗೆಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ಈ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿಯುವ ಕುತೂಹಲವೇ ಹೊರತು ಬೇರೆಯಾವ ಉದ್ದೇಶವೂ ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಸರ್ಪಜಾತಿಗೆ ಯಾವ ಹಾನಿಯೂ ಬರದು." ಎಂದ ಕರಂಬಿಯಮುನಿ.

ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ಈ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿಸುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಸರ್ಪರಾಜನು ಮುನಿಯ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಹೊರಟುಹೋದನು. ಮಾರನೇಯದಿನ ತನ್ನ ದರ್ಶನಪಡೆಯಲು ಬಂದಾಗ ಕರಂಬಿಯನು ಮತ್ತೆ ಸರ್ಪರಾಜನನ್ನು ಕೇಳಿದ. ಆದರೆ ಸರ್ಪರಾಜನು ಬಾಯಿಬಿಡ

ಲಿಲ್ಲ. ಮೂರನೇಯ ದಿನ ಬಂದಾಗ ಕರಂಬಿಯನು "ಮೂರನೇಯ ಬಾರಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಲೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಏನು ಕಾರಣ?" ಎಂದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಪರಾಜನು "ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಅನ್ಯರಿಗೆ ತಾವೆಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಬಿಡುವಿರೋ ಎಂದು ನನಗೆ ಹೆದರಿಕೆ" ಎಂದ.

"ಚೆ, ಹಾಗೆಂದೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ಕರಂಬಿಯ.

ಅವನಿಂದ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಸರ್ಪರಾಜನು ತಮ್ಮ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಹೊರಗೆಡಹಿದನು :

"ನಾವು ಭಾರಿಭಾರಿ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ನುಂಗಿ ನಮ್ಮ ಶರೀರವನ್ನು ಭಾರವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಗರುಡಪಕ್ಷಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಾಗ ನಾವು ಬಾಯಿತೆರೆದುಕೊಂಡು ಅದರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವೆವು. ಗರುಡಪಕ್ಷಿ ನಮ್ಮ ತಲೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿಹೋಗುವುವು. ವಿಪರೀತ ಭಾರವಾಗಿರುವ ನಮ್ಮನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹಾರಲಾರದೆ ಅವು ಬಹು ಬೇಗ ಆಯಾಸಗೊಂಡು ಸಾಯುವುವು. ಮೂಢ ಪಕ್ಷಿಗಳು! ಅವು ನಮ್ಮ ಶಿರಸ್ಸು ಹಿಡಿಯುವುದರ ಬದಲು ನಮ್ಮ ಬಾಲವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿದರೆ ನಾವು ನುಂಗಿರುವ ಕಲ್ಲುಗಳು ಬಾಯಿಂದಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವುವು. ನಮ್ಮ ಶರೀರ ಹಗುರವಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಲಭವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು. ಇದೇ ನಮ್ಮ ರಹಸ್ಯ".

ಸರ್ಪರಾಜನು ಹೊರಟುಹೋದ ನಂತರ ಗರುಡರಾಜನು ಕರಂಬಿಯನ ಕುಠೀರಕ್ಕೆ ಬಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ಆಗ ಕರಂಬಿಯನು ನಾಗರಾಜನಿಂದ ತಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಗರುಡರಾಜನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

"ಸರ್ಪರಾಜನು ಮಹಾ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ಕುಲರಹಸ್ಯವನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಹೇಳಕೂಡದಿತ್ತು. ಈಗ ಸರ್ಪ ಕುಲವೇ ನಾಶವಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯೊದಗಿದೆ. ಇರಲಿ, ನಾನೀಗ ಹೋಗಿ ಆತನನ್ನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯುವೆನು," ಎಂದು ಗರುಡರಾಜನು ತನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ಬಡಿಯುತ್ತ ಝುಂಝಾ ಮಾರುತವನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಸರ್ಪರಾಜನ ಬಾಲ

ವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿದನು. ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ತೂಗಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾಗರಾಜನು ಬಾಯಿಂದ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟನು. "ಅಯ್ಯೋ! ನಾನೆಂತಹ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದೆ. ಕುಲಘಾತಕನಾದೆನಲ್ಲಾ, ಆ ದುರಳನನ್ನು ಮಹಾಮುನಿಯೆಂದು ನಂಬಿ ಮೋಸ ಹೋದೆ" ಎಂದು ವಿಲಪಿಸಿದನು.

ಗರುಡರಾಜನು ಹೀಗೆಂದ: "ಮೂರ್ಖಾ, ನಿನ್ನ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಆ ಕಪಟ ಸನ್ಯಾಸಿಗೆ ಹೇಳಿ ಈಗ ದುಃಖಿಸುವುದೇಕೆ? ಸಾವು ಯಾರಿಗೂ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಿವೇಕ ಮಾನವನ ಪ್ರಧಾನ ಧರ್ಮ. ನಿನ್ನ ದುರ್ಗತಿಗೆ ಕಾರಣ ನಾನಲ್ಲ, ಸನ್ಯಾಸಿಯೂ, ಅಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಅವಿವೇಕ. ಯಾರಿಗಾದರೂ ಮುತಾಪಿತರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೇಮ ಪಾತ್ರರು ಇರಲಾರರು. ಅಂಥ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೂ ನಿನ್ನ ರಹಸ್ಯ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬಾರದು. ಅನೇಕ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರೂ, ಮಿತ್ರರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ; ಸುರೂಪಿಯಾದ ಸತಿ ಇರುತ್ತಾಳೆ; ಅವರು ಯಾರಿಗೂ ನಿನ್ನ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಬಾರದು. ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವವನೇ ಜಯಗಳಿಸ ಬಲ್ಲನು."

"ಮಹಾತ್ಮಾ, ನಿನ್ನ ಹಿತವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಧನ್ಯನಾದೆ. ತಾಯಿ ತನ್ನ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ತೋರುವಂತಹ ಕರುಣೆಯನ್ನು ತಾವು ನನ್ನಮೇಲೆ ತೋರಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ನಾಗರಾಜನು ದೈನ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. "ಶಿಷ್ಯರು, ಸಾಕಿಸಲಹಿದ ಮಕ್ಕಳು, ಗರ್ಭ ಸಂಜಾತರು—ಎಂದು ಮೂರು ತರಹೆ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನೀನು ನನಗೆ ಶಿಷ್ಯನಾದೆ. ನೀನೂ ಒಬ್ಬ ಮಗನಿದ್ದಂತೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಗರುಡರಾಜನು ಸರ್ಪರಾಜನನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿದನು.

ಸರ್ಪರಾಜನು ನಾಗಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಗರುಡರಾಜನು ತನ್ನ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ "ಇಂದಿನಿಂದ ನಾನೂ ಸರ್ಪರಾಜನೂ ಗೆಳೆಯರಾದೆವು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿರೋಧಭಾವನೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆತನಿಗೆ ನನ್ನಮೇಲೆ ಎಂತಹ ಭಾವವಿರುವುದೋ ಒಂದುಬಾರಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾಗಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ಮತ್ತೆ

ಝುಂಝೂಮಾರುತವೆಬ್ಬಿಸಿದನು. ತಕ್ಷಣ ನಾಗರಾಜನು ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನುಂಗಿ ಬಾಲ ಮುದುಡಿಕೊಂಡು ನೆಲದಮೇಲೆ ಮಲಗಿ, ಬಾಯಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಬುಸುಗುಟ್ಟ ತೊಡಗಿದನು. ಆಗ ಗರುಡರಾಜನು ಆತನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ "ಇದೇನಿದು ಸರ್ಪರಾಜ, ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಗೆಳೆಯರೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರಲು ಮತ್ತೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ" ಎಂದು ವಿಸ್ಮಯ ಸೂಚಿಸಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಪರಾಜನು "ಮಿತ್ರನೇ, ವಿವೇಕಿಯಾದವನು ಯಾರನ್ನೂ ನಂಬಬಾರದು. ಅದರಲ್ಲೂ ನಿನ್ನೆಯವರೆವಿಗೂ ನನ್ನ ಶತ್ರುವಾಗಿದ್ದ ನಿನ್ನನ್ನು ನಂಬುವುದೆಂತು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಗರುಡರಾಜನು ನಕ್ಕು "ನನ್ನ ಪಾಠವನ್ನು ನನಗೇ ಒಪ್ಪಿಸಿದೆ. ಶಹಭಾಷ್, ನಡಿ, ಈಗ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ಆ ಕಳ್ಳ ಸನ್ಯಾಸಿಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರೋಣ" ಎಂದ. ಇಬ್ಬರೂ ಕರಂಬಿಯನ ಕುಠೀರಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಸರ್ಪರಾಜನು ಕರಂಬಿಯನನ್ನು ಕುರಿತು "ಮಹಾಮುನಿಗಳಾದ ನೀವು ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆದ್ರೋಹ ಮಾಡಲು ಕಾರಣವೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ತಿಳಿದೇ ಮಾಡಿದೆ. ನೀವಿಬ್ಬರೂ ನನಗೆ ಮಿತ್ರರೇ ಆದರೂ ನನಗೆ ಗರುಡರಾಜನೆಂದರೆ ತುಸ ಅಭಿಮಾನ ಹೆಚ್ಚು. ಅಂತಲೇ ಆತನಿಗೆ ನಿನ್ನ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿಸಿದೆ" ಎಂದ.

"ಚೇ, ನೀಚ, ಸರ್ವಸಂಗಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿಯೂ ಸಹ ಪಕ್ಷಪಾತಬುದ್ಧಿ, ಶತ್ರು ಮಿತ್ರರೆಂಬ ಭೇದಭಾವವನ್ನು ತೊರೆಯದ ನೀನೂ ಒಬ್ಬ ಮಹಾತ್ಮನೇ? ಲೋಕವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ವಂಚಿಸುತ್ತಿರುವೆಯಾದುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಏಳು ಹೋಳಾಗಲಿ" ಎಂದು ನಾಗರಾಜನು ಕರಂಬಿಯನಿಗೆ ಶಾಪಕೊಟ್ಟನು.

ಮರುಕ್ಷಣವೇ ನೆಲಬಿರಿಯಿತು. ಕರಂಬಿಯನ ತಲೆ ಏಳು ಚೂರುಗಳಾದುವು. ಅವನು ರೌರವಾದಿ ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ತದನಂತರ ಸರ್ಪರಾಜ, ಗರುಡರಾಜರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಲೋಕಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದರು.

9

[ಮಹಾಮಾಯನಿಂದ ಪಿಂಗಳನು ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿಗಳುಳ್ಳ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಭಲ್ಲೂಕಪರ್ವತದಲ್ಲಿದ್ದ ದುಷ್ಟಶಕ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ ಗಲಭೆಗಾರಂಭಿಸಿದುವು. ಪದ್ಮಪಾದನು ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನನ್ನು ಕರೆತರಲು ಪಿಂಗಳನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಪಿಂಗಳನು ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನನ್ನು ಕರೆತಂದನು. ಆಗ ಪಿಶಾಚಿಗಳೆಲ್ಲ ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಓಡುತ್ತಾ ಬಂದುವು.]

ತಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪಿಶಾಚಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಪದ್ಮಪಾದನು ಮುಗುಳು ನಗೆ ಬೀರಿದನು. ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನು ಮಾತ್ರ, ರೋಸಿ ಮುಖವನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿ, ಪಿಂಗಳನೊಂದಿಗೆ "ಜೀಯಾ, ನಾನು ಈ ಕ್ಷುದ್ರ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಒಡೆಯನಾಗಿರಲಾರೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

ಪಿಂಗಳನು ಯಾವ ಉತ್ತರವನ್ನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಪದ್ಮಪಾದನು ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನ ಭುಜ ತಟ್ಟುತ್ತಾ "ಭಲ್ಲೂಕಕೇತ, ನೀನು ಈ ಪರ್ವತಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ರಾಕ್ಷಸಗಣದ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾಳುವುದು ಸರ್ವವಿಧದಲ್ಲೂ ಉತ್ತಮವೆಂದು ತೋರುವುದು" ಎಂದನು.

"ಪ್ರಭೂ, ಇಂತಹ ಬಾಳು ನನಗಿನ್ನು ಬೇಡ" ಎಂದು ಭಲ್ಲೂಕನು ಪದ್ಮಪಾದನಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪಿಶಾಚಿಗಳೆಲ್ಲ ಅವರನ್ನು ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಿ "ಭಲ್ಲೂಕಕೇತ ಮಹಾರಾಜ, ಓಂ, ಹೂಂ," ಎಂದು ಅರಚಲಾರಂಭಿಸಿದುವು. ಕರ್ಣಕಠೋರವಾಗಿದ್ದ ಅವರ ಕರ್ಕಶ ಧ್ವನಿ

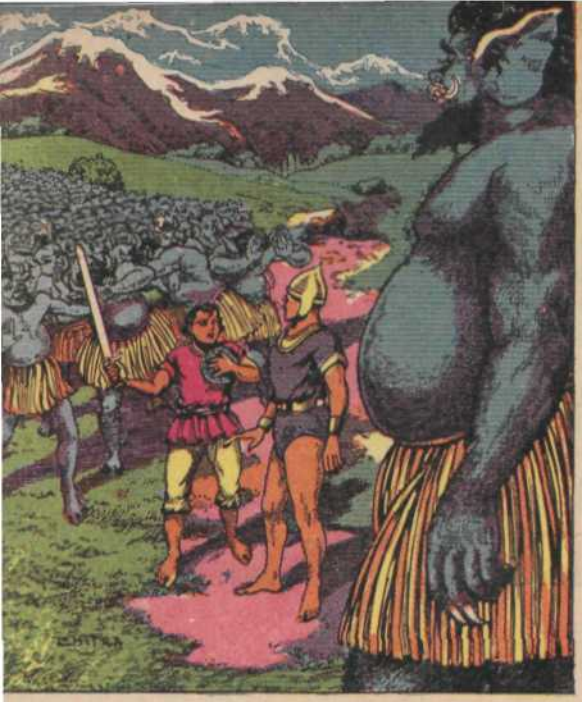

ಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಿಂಗಳನು ಬೇಸರಗೊಂಡು, "ಪದ್ಮಪಾದ, ನನಗೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಉಪಾಯ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದು" ಎಂದನು.

"ಏನದು?" ಎಂದು ಆತುರ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ ಪದ್ಮಪಾದ.

"ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬಾಳಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಈ ಪಿಶಾಚಿಗಣಕ್ಕೆ ನಾಯಕನಾಗಿ, ಈ ಪರ್ವತ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿರಲು ಅಸಮ್ಮತಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು ಈ ಪಿಶಾಚಿಗಣಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ಅವು ಎಂತೆಂತಹ ಘೋರ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುವೋ ಊಹಿಸಲಾರೆವು. ಆದುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಹಾಮಾಯನ ಖಡ್ಗದಿಂದ ನಾಶನಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು" ಎಂದ ಪಿಂಗಳ.

ಪಿಂಗಳನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪಿಶಾಚಿಗಳೆಲ್ಲ ಹಾಹಾಕಾರ ಮಾಡಿದುವು. ಅವು ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ "ಮಹಾ ಮಾಂತ್ರಿಕನೇ, ನಮ್ಮ ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಬೇಡಿ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಾದ ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನು ನಾಯಕತ್ವ ವಹಿಸಲು ಅಸಮ್ಮತಿಸಿದರೆ ನಾವೇ ಬೇರೊಬ್ಬನನ್ನು ನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆವು." ಎಂದು ಹೇಳಿದುವು.

"ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಲು ನನ್ನ ಅಭ್ಯಂತರವೇನಿಲ್ಲ. ನೀವು ನಾಯಕನನ್ನು ಹೇಗೆ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿರೋ ನೋಡಲು ನಾನು ಕುತೂಹಲನಾಗಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದ ಪದ್ಮಪಾದ.

"ಮಾನವರಲ್ಲಿರುವಂತೆ ನಮ್ಮಲ್ಲೂ ಸಹ ಬಲಪರಾಕ್ರಮಗಳಿರುವಾತನು ನಾಯಕನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಯಾರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶಕ್ತರೋ ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆವು" ಎಂದು ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಕೈ ಕೈ, ಮುಷ್ಟಾಮುಷ್ಟಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದುವು.

"ಭೇಷ್, ಈ ಪದ್ಧತಿ ಬಲು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಪಿಂಗಳನು ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೈಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿದನು.

ಪಿಶಾಚಿಗಳು ನಾಯಕತ್ವ ಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದುವು. ಅವು ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳನ್ನು ತಾಳಿ

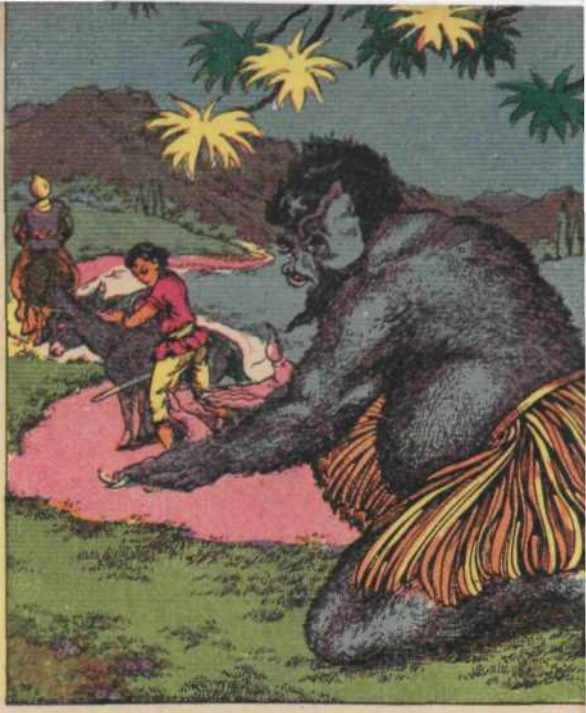

ಯುದ್ಧವನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ಹುಲಿಯ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಪಿಶಾಚಿಗಳನ್ನು ಅಡಗಿಸಲು ಕೆಲವು ಆನೆ ರೂಪ ಧರಿಸಲು, ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಸಿಂಹದರೂಪ ತಾಳಿದುವು. ಕೆಲವು ನಾಗರಹಾವುಗಳಾದರೆ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಗರುಡ ಪಕ್ಷಿಗಳಾದುವು.

ಈ ರೀತಿ ನಡೆದ ಘೋರ ಸಂಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸಾಯದೆ ಉಳಿದ ಕೆಲವಾರು ಪಿಶಾಚಿಗಳು ತಮ್ಮ ನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಒಂದು ಪೆಡಂಭೂತವನ್ನು ಆರಿಸಿದುವು. ಈ ರೀತಿ ನಾಯಕತ್ವದ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯಲು ಪದ್ಮಪಾದನಿಗೆ ಪರಮಾನಂದವಾಯಿತು. ಆತನು ಪಿಶಾಚಿಗಳ ನಾಯಕನಾದ ಪೆಡಂಭೂತವನ್ನು ಕುರಿತು "ಇನ್ನು ನೀವು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಈ ಭಲ್ಲೂಕ ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿರಿ. ನೀವು ಮದದಿಂದ ಮಾನವರ ಮೇಲೆ ಕತ್ತಿಮಸೆದರೆ ಹೊರತು ನಾನಾಗಲೀ, ಪಿಂಗಳನಾಗಲೀ ನಿಮ್ಮ ಗೋಜಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಭಯ ನೀಡುತ್ತೇವೆ. ಇನ್ನು ಹೊರಡಿ" ಎಂದನು.

ಪಿಶಾಚಿಗಳೆಲ್ಲ ಜಯಜಯಾಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಹೊಸ ನಾಯಕನನ್ನು ಹೆಗಲ ಮೇಲೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಪರ್ವತದಕಡೆಗೆ ಹೊರಟವು. ಆಗ ಪದ್ಮಪಾದನು ಪಿಂಗಳನೊಂದಿಗೆ "ಪಿಂಗಳಾ, ನಾವು ನಾನಾ ಪಾಡು ಪಟ್ಟು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಡೆದೆವು. ನೀನು ನನಗೆ ಮಾಡಿದ ಸಹಾಯವನ್ನು ನಾನೆಂದಿಗೂ ಮರೆಯಲಾರೆ. ನೀನು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವ ಮುನ್ನ ನನ್ನ ಆತಿಥ್ಯಾಗಿ ಕೆಲವಾರು ದಿನ ಕಳೆಯಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆ" ಎಂದನು.

ಪಿಂಗಳನು ಆತನ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದನು. ಪದ್ಮಪಾದನು ಒಂದು ಚಿಟಿಕೆ ಮಣ್ಣು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಮಂತ್ರಿಸಿ, ನೆಲದಮೇಲೆರಚಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಪಿಶಾಚಿಗಾರ್ದಭಗಳು ಕಿವಿ ಕಿವುಡಾಗುವಂತೆ ಕಿರಿಚುತ್ತಾ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಹೊರ ಬಂದುವು.

ಪದ್ಮಪಾದನು ಒಂದು ಗಾರ್ದಭವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ಪಿಂಗಳನು ಮತ್ತೊಂದರಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಲು, ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನು ಆತನ ಮುಂದೆ ಮೊಣ

ಕಾಲೂರಿ "ಒಡೆಯ, ನೀವು ನನ್ನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೇರಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ. ನಾನು ಸದಾ ನಿಮ್ಮ ಸೇವಕ" ಎಂದನು. ಪಿಂಗಳನು ನಸು ನಗುತ್ತ ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನ ಭುಜವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತನು. ಪದ್ಮಪಾದನು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಗಾರ್ದಭ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿತು. ಕೂಡಲೇ ಭಲ್ಲೂಕ ಕೇತನೂಸಹ ಗಗನವನ್ನು ಹಾರಿದ. ರಾಹುತ ನಿಲ್ಲದ ಎರಡನೇ ಪಿಚಾಚಿ ಗಾರ್ದಭವೂಸಹ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿತು.

ಆಡವಿ, ಬೆಟ್ಟ, ನದಿಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಯದ ವೇಳೆಗೆ ಅವರೊಂದು ನಗರವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದರು. ಪದ್ಮಪಾದನು ಕೆಳಗಡೆ ಗೊಂಬೆ ಗೂಡುಗಳಂತೆ ಇದ್ದ ಭವನಗಳನ್ನು ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ "ಆ ಬೆಟ್ಟದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹಾವಿನಂತೆ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ಹೊಳೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆಯೆ? ಅದರ ಸುತ್ತಲಿರುವ ಆ ಮರದ ಗುಂಪು ನೋಡು. ಅಲ್ಲಿ ಹಾಲುಗಲ್ಲಿನಿಂದ ಥಳಥಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಭವನವೇ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರ ಗೃಹ. ನನ್ನ ಅಣ್ಣಂದಿರಿಬ್ಬರೂ ಗಿಣಿ ಸರಸ್ಸಿಗೆ ಆಹುತಿಯಾದುದರಿಂದ ಈಗ ನಾನೇ ಆ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಅಧಿಪತಿ. ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಮಂತ್ರ ಗ್ರಂಥವೂಸಹ ನನ್ನದಾಯಿತು" ಎಂದು ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ನುಡಿದನು.

ಪದ್ಮಪಾದನು ಹತ್ತಿದ್ದ ಪಿಶಾಚಿಗಾರ್ದಭವು ಕ್ರಮೇಣ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಪದ್ಮಪಾದನ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿತು. ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನೂಸಹ ಕೆಳಗಿಳಿದನು. ಮುಖದ್ವಾರದ ಬಳಿ ಇಬ್ಬರು

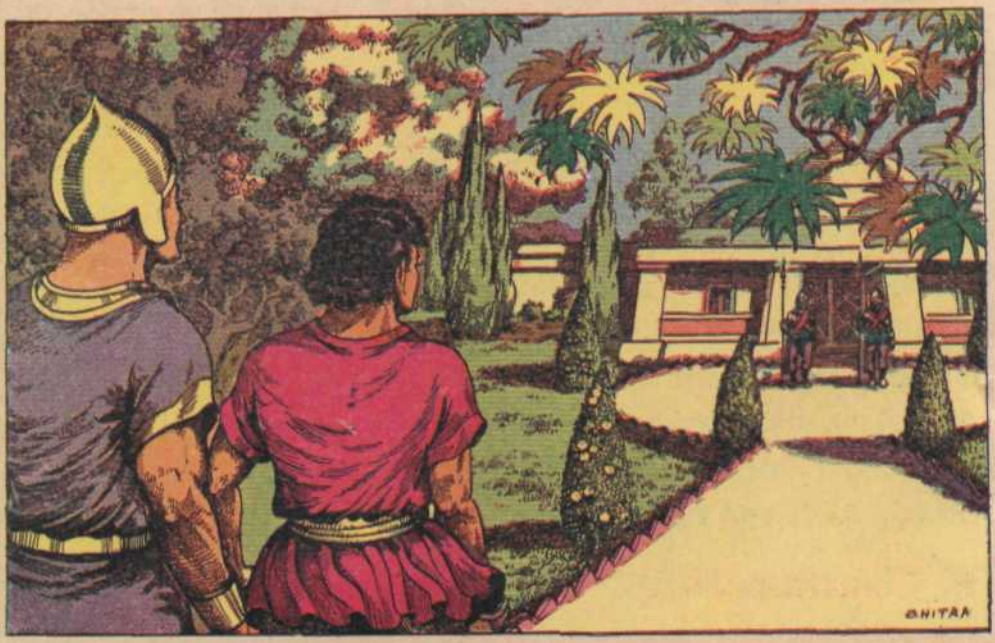

ನೀಗ್ರೋ ಗುಲಾಮರು ಪಹರೆ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಪದ್ಮಪಾದನನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ತ್ರಿಶೂಲವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ "ಜೈ ಪದ್ಮಪಾದ" ಎಂದು ಜಯ ಜಯಕಾರ ಮಾಡಿದರು.

ಪದ್ಮಪಾದನು ಗಾರ್ದಭದಿಂದ ಇಳಿದು ಮುಂದೆ ನಡೆದನು. ಪಿಂಗಳನೂಸಹ ಆತನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದನು. ಅವರು ಭವನದ ಮುಂದಿದ್ದ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರವಾದ ಮರಬಳ್ಳಿಗಳ ನಡುವೆ ನಡೆದು ಭವನವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಲು, ಮೆಟ್ಟಿಲಿನ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಬಾರುದ್ದ ನೆರೆತ ಗಡ್ಡವುಳ್ಳ ವೃದ್ಧನೊಬ್ಬನು ಎದುರಾದನು. ಆತನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಪದ್ಮಪಾದನು ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಪಿಂಗಳನೊಂದಿಗೆ "ಗೆಳೆಯಾ, ಈ ಮಹಾನುಭಾವರೇ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರ ಗುರುವರ್ಯರು" ಎಂದನು. ಪಿಂಗಳನು, ಆತನಿಗೆ ವಂದಿಸಿದನು.

ವೃದ್ಧನು ಅವರು ತನ್ನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುವವರೆವಿಗೂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು. ತದನಂತರ ಪಿಂಗಳನಕಡೆ ಬೊಟ್ಟುಮಾಡಿ, "ಪದ್ಮಪಾದಾ, ಈ ಯುವಕನ್ಯಾರು?" ಎಂದು ಕೇಳಿ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು "ಅವಂತಿ ನಗರದ ಜಾಲರಿಯೆ?" ಎಂದನು.

ಪದ್ಮಪಾದನು ಹೌದೆಂಬಂತೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೇ ವೃದ್ಧನು ಹರ್ಷಿತನಾಗಿ, "ಹಾಗಾದರೆ ನೀನು ಮಹಾಮಾಯನ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಪೂರ್ವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರಲೇ ಬೇಕು" ಎಂದನು.

ಪದ್ಮಪಾದನು ಮೌನದಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಬೆರಳಲ್ಲಿದ್ದ ಅಂಗುಲೀಯ, ವಜ್ರದ ಹಿಡಿಯ ಖಡ್ಗ ಮತ್ತು ಗೋಳವನ್ನು ವೃದ್ಧನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು. ವೃದ್ಧನು ಅವುಗಳನ್ನು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, "ಪದ್ಮಪಾದ, ಇನ್ನು ನಿನ್ನನ್ನು ಜಯಿಸುವ ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಸಾಧಿಸಲಾರದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೀನು ಸಾಧಿಸಿದೆ. ಈಗ ಆತನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ ಲಭಿಸುವುದು" ಎಂದನು.

"ಹಾಗಾದರೆ ಈಗ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಆ ರಹಸ್ಯ ಮಂತ್ರ ಗ್ರಂಥ ನನ್ನದು ತಾನೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಪದ್ಮಪಾದ. ವೃದ್ಧನು ಕಿರುನಗೆ ಬೀರಿ "ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ಜಯಿಸಬಲ್ಲ ಸರ್ವ ಶಕ್ತಿಗಳೂ ನಿನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗಿರಲು ಆ ಮಂತ್ರ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ನಿನಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾದರೂ ಏನಿದೆ? ನೀನೀಗ ಸಂಪಾದಿಸಿರುವ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಮಹತ್ತರವಾದ ಶಕ್ತಿಗಳೇನಿಲ್ಲ. ತಾನು ಸಾಧಿಸಲಾಗದ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಸಾಧಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಸಾಯುವ ಮೊದಲು ಈ ಮಂತ್ರ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕುರಿತು ಆ ಷರತುಗಳನ್ನಿಟ್ಟನು. ಮಹಾಮಾಯನು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಪ್ರಬಲ ವಿರೋಧಿ. ನೀನು ಆತನನ್ನು ಜಯಿಸಿದೆ" ಎಂದ ವೃದ್ಧ.

ವೃದ್ಧನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ತನಕ ಪದ್ಮಪಾದನಿಗೆ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಪ್ರಬಲ ವಿರೋಧಿಯಾದ ಮಹಾಮಾಯನನ್ನು ಪರಾಭವಗೊಳಿಸಲು ಅವರು ತನ್ನನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡರೆಂದು ಆಗ ಗ್ರಹಿಸಿದನು.

ಪದ್ಮಪಾದನು ಹೀಗೆ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರಲು ವೃದ್ಧನು ಪಿಂಗಳನ ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಕೈಹಾಕಿ, "ಅವಂತಿನಗರದ ಜಾಲರಿಯಾದ ನೀನು, ವಿಧಿಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ, ಪದ್ಮಪಾದನಿಗೆ ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಮಹತ್ತರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದೆ. ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು" ಎಂದನು.

ಪಿಂಗಳನು ಒಂದು ವಾರ ಪದ್ಮಪಾದನ ಅತಿಥಿಯಾಗಿದ್ದನು. ನಂತರ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವುದಾಗಿ ಪದ್ಮಪಾದನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು.

ಪದ್ಮಪಾದನು ಅವನಿಗೆ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಬಟ್ಟೆ ಬರೆ, ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ, ಮಣಿ ಮಾಣಿಕ್ಯಗಳನ್ನೂ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಪಿಂಗಳನು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು.

ಪದ್ಮಪಾದನ ಮನೆಯ ಪ್ರಾಕಾರದ್ವಾರವನ್ನು ಪಿಂಗಳನು ದಾಟಿ ಬಂದನಂತರ ಅವನಿಗೆ ಮಹಾಮಾಯನ ಸಮಾಧಿಯಿಂದ ತಂದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ, "ಪಿಂಗಳಾ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊ. ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಿನಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ಪದ್ಮಪಾದ.

ಪಿಂಗಳನು ನಸುನಗುತ್ತಾ "ಪದ್ಮಪಾದ, ಆ ಮಹಾಶಕ್ತಿಸಂಪನ್ನ ವಸ್ತುಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜಾಲರಿಯಾದ ನನ್ನಬಳಿ ಇರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಂತ್ರವೇತ್ತನಾದ ನಿನ್ನಬಳಿ ಇದ್ದರೆ ಶೋಭಿಸುವುದು. ಅನ್ಯಥಾ ಭಾವಿಸದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನಬಳಿಯಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಕೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುವೆನು" ಎಂದನು.

"ಏನದು? ಸಂಕೋಚಪಡಬೇಡ. ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಕೇಳು. ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ಪದ್ಮಪಾದ.

ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಅತಿಶಯವಾದ ಚೀಲವೊಂದಿದೆಯಷ್ಟೆ. ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲದೆ ವಿವಿಧ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳು ಅದರಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಅಂತಹ ವಸ್ತು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದರೆ ವೃದ್ಧಳಾದ ನನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ದಿನಾ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವ ತೊಂದರೆ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಆಕೆ ಸಂತೋಷಿಸುವಳು" ಎಂದ ಪಿಂಗಳ. ಪದ್ಮಪಾದನು ಪಿಂಗಳನು ಕೋರಿದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೊಟ್ಟನು. ತರುವಾಯ ಪಿಂಗಳನು ವೃದ್ಧ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಮತ್ತು ಪದ್ಮಪಾದರ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನ ಭುಜದ ಮೇಲೇರಿಕೊಂಡು ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣಹೊರಟನು.

ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನು ದಟ್ಟವಾಗಿ ಮೋಡಗಳಿಂದ ಕವಿದಿರುವ ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹಾರುತ್ತಾ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ವೇಳೆಗೆ ಅವಂತಿ ನಗರದ ಗಡಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದನು. ಪಿಂಗಳನು ಆ ನಗರವನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಅದರ ಗಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ತನ್ನ ಗುಡಿಸಲನ್ನೂ ಕಂಡು ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದು, ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನ ಭುಜ ತಟ್ಟಿ, "ಭಲ್ಲೂಕ,

ನೀನು ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಡ. ಇಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲು. ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಬರುತ್ತಿರುವ ಮರಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಇಳಿದುಬಿಡು'' ಎಂದು ಕಾತರ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ನುಡಿದನು.

ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನು ಪಿಂಗಳನ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ಅವಂತಿನಗರದ ಸರಿಹದ್ದಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದಾನೊಂದು ತೋಪಿನ ಮಧ್ಯೆ ಇಳಿದನು. ಪಿಂಗಳನು ಅವನ ಭುಜದಮೇಲಿಂದ ಇಳಿದು ನಗರದತ್ತ ನೋಡುತ್ತಾ,

''ಭಲ್ಲೂಕ, ನಿನ್ನನ್ನು ಈ ರೂಪದಲ್ಲೆಂತು ನಗರಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲಿ? ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಮಾದವೇ ಆಗಬಹುದು. ಈಗೇನು ದಾರಿ?'' ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೇಳಿದನು.

ಪಿಂಗಳನ ಪೇಚಾಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನು ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕು, ''ಒಡೆಯಾ, ಹಾಗಾದರೆ ತಾವೊಬ್ಬರೇ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ. ನನ್ನ ಸಹಾಯ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಾಗ ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿ. ಕೂಡಲೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ಸೇರುವೆನು'' ಎಂದು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಿಂಗಳನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚಾರಮಾಡಿ ತಕ್ಷಣವೇ ಅದೃಶ್ಯನಾಗಿ ಹೋದನು.

ಪಿಂಗಳನು ಬಹಳ ಹರ್ಷಚಿತ್ತನಾಗಿ ಪದ್ಮಪಾದನು ಕೊಟ್ಟ ಧನರಾಶಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮನೆಕಡೆ ಹೊರಟನು. ಅಲ್ಲಿ ಹೋದಾಗ ಅವನಿಗೊಂದು ದಾರುಣವಾದ ದೃಶ್ಯವು ಕಾದಿತ್ತು.

ಅವನು ಮನೆಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಲು, ಅಲ್ಲಿ ಸೊರಗಿ ಸಣ್ಣಗಾಗಿದ್ದ ಅವನ ತಾಯಿ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೀರಲು ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ''ಅಯ್ಯಾ, ಧರ್ಮಾತ್ಮರೇ, ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬಾಧೆಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಏನಾದರೂ ದಾನಧರ್ಮ ಮಾಡಿ ಸ್ವಾಮಿ'' ಎಂದು ಅತ್ಯಂತ ದೈನ್ಯತೆಯಿಂದ ಕೈ ಚಾಚಿಕೊಂಡು ಬೇಡುತ್ತಿರುವ ದೃಶ್ಯ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆಬಿತ್ತು.

ಪಿಂಗಳನ ಶರೀರವೆಲ್ಲಾ ಕಂಪಿಸಿತು. ಉಕ್ಕಿಬರುತ್ತಿದ್ದ ದುಃಖವನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿದು, ''ಅಯ್ಯೋ, ಅಮ್ಮಾ, ನಿನಗೆ ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗುಂಟಾಯಿತು?'' ಎಂದು ತಾಯಿಯಬಳಿ ಗೋಡಿದನು. [ಇನ್ನೂ ಇದೆ.]

ಬೆಸ್ತನ ಅದೃಷ್ಟ

[ಕಳೆದಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿದುದು]

ಖಲೀಫನು ತನ್ನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಲು ಬೆಸ್ತನು ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡು ಏನೇನೋ ಗೊಣಗಿಕೊಂಡನು.

"ಕುಡಿಯಲು ಕೊಂಚ ನೀರು ಕೊಡುವಿಯಾ?" ಎಂದು ಖಲೀಫನು ಕೇಳಿದನು.

"ನಿನಗೇನು ಹುಚ್ಚೆ? ಇಲ್ಲ ನೀನು ಕುರುಡನೋ? ಈ ದಿಬ್ಬದ ಹಿಂದೆ ಟೈಗ್ರಿಸ್ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಬೆಸ್ತನು ಗದರಿಕೊಂಡನು.

ಖಲೀಫ ತನ್ನ ಕುದುರೆಯೊಂದಿಗೆ ದಿಬ್ಬದಿಂದ ಇಳಿದು ನದಿಯಬಳಿಗೆ ಹೋದನು. ಕುದುರೆಗೆ ನೀರು ಕುಡಿಸಿ, ತನ್ನ ಬಾಯಾರಿಕೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಬೆಸ್ತನಬಳಿಗೆ ಬಂದು "ತಮ್ಮಾ, ನೀನಿಲ್ಲೇನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಶ್ನೆಯದು. ನನ್ನ ಮೈಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ?" ಎಂದ ಬೆಸ್ತ.

"ಓಹೋ, ನೀನು ಬೆಸ್ತನೆ? ಹಾಗಾದರೆ ನಿನ್ನ ಬಟ್ಟೆ ಬರೆಎಲ್ಲಿ?" ಕೇಳಿದ ಖಲೀಫ.

ಆಗ, ಈತನೇ ತನ್ನ ಅಂಗಿಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ತನ್ನನ್ನು ಲೇವಡಿ ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದೆಂದು ಬೆಸ್ತನಿಗೆ ಅನುಮಾನವುಂಟಾಯಿತು. ಅವನು ತಟ್ಟನೆ ನೆಗೆದು ಖಲೀಫನ ಕುದುರೆಯ ಕಡಿವಾಣವನ್ನು ಹಿಡಿದು "ನಿನ್ನ ಪರಿಹಾಸ್ಯವನ್ನು ಸಾಕು. ನನ್ನ ಬಟ್ಟೆ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು" ಎಂದು ಅಬ್ಬರಿಸಿದನು.

"ಅಲ್ಲಾ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಬಟ್ಟೆಯ ವಿಷಯವೇ ತಿಳಿಯದು" ಎಂದು ನಿಜಾಂಶ ನುಡಿದ ಅಸಲು ಖಲೀಫ.

ಖಲೀಫನ ಸಣ್ಣ ಮುಖ, ತುಂಬು ಕೆನ್ನೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬೆಸ್ತನು ಆತನು ವಾಲಗದವನಿರಬೇಕೆಂದು ಊಹಿಸಿದನು. "ಲೋ, ವಾಲಗದವನೇ, ನನ್ನ ಅಂಗಿ ನನಗೆ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಈ ದೊಣ್ಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾಲುಬಾರಿಸುವೆನು, ಹುಷಾರ್" ಎಂದು ದೊಣ್ಣೆ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿದ ಬೆಸ್ತ.

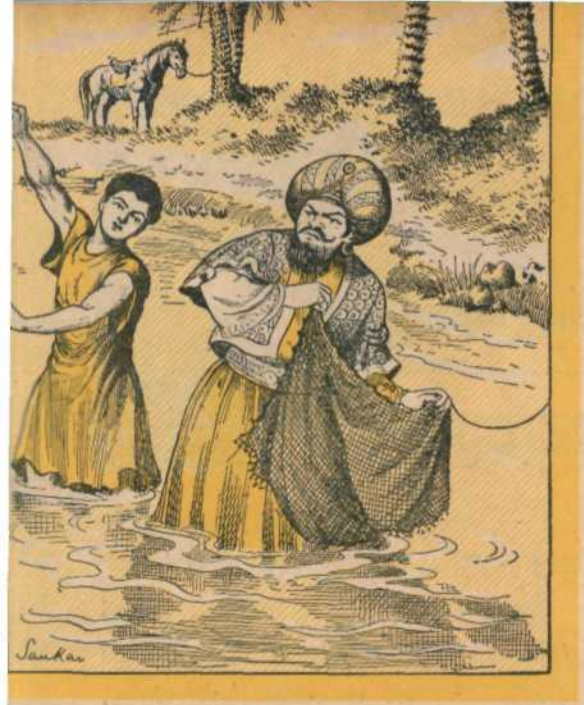

ಖಲೀಫನು ಬೆದರಿ ತನ್ನ ಮುಕಮಲ್ ಅಂಗಿಯನ್ನು ಕಳಚಿ ಬೆಸ್ತನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ, "ಅಪ್ಪಾ, ಕಳೆದುಹೋದ ಅಂಗಿಯ ಬದಲಾಗಿ ಇದನ್ನು ಹಾಕಿಕೊ" ಎಂದ.

"ನನ್ನ ಅಂಗಿ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹತ್ತು ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಬಾಳುತಿತ್ತು. ಆಕೆ, ಇದೇನಿದು, ಇಷ್ಟು ಉದ್ದವಾಗಿದೆ?" ಎಂದು ಬೆಸ್ತನು ತನ್ನ ಮಾನು ಹಚ್ಚುವ ಚೂರಿಯಿಂದ ಆ ಅಂಗಿ ತನ್ನ ಮೊಣಕಾಲಿನ ತನಕ ಬರುವಂತೆ ಕತ್ತರಿಸಿ, ನಂತರ ಹಾಕಿಕೊಂಡನು. "ಏಯ್, ವಾಲಗದವನೇ? ನೀನು ವಾಲಗ ಊದಿ ತಿಂಗಳಿಗೆಷ್ಟು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವೆ?" ಎಂದು ಅವನು ಖಲೀಫನನ್ನು ಕೇಳಿದನು. "ಹತ್ತು ದೀನಾರಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಉತ್ತರವಿತ್ತ ಖಲೀಫ. "ಚೆ, ಇಷ್ಟೇಯೇ? ನಾನು ದಿನಾ ಹತ್ತು ದೀನಾರಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಬಳಿ ಮಾನು ಹಿಡಿಯುವ ರೀತಿ ಕಲಿಯುವೆಯಾ? ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸುವ ವಿಧ ತೋರಿಸುವೆನು. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿನ್ನ ಯಜಮಾನರು ಏನಾದರೂ ಅಡ್ಡಿಮಾಡಿದರೆ ಈ ಲಾಠಿಯಿಂದ ಅವರ ತಲೆ ಸೀಳುವೆನು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಬೆಸ್ತ ಖಲೀಫ.

"ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ನಿಜವಾದ ಖಲೀಫ.

ಹಾಗಾದರೆ ಆ ಕತ್ತೆಯಮೇಲಿಂದ ಇಳಿದು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬಾ. ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸೋಣ" ಎಂದ ಬೆಸ್ತ.

ಅಸಲು ಖಲೀಫ ತನ್ನ ಕದುರೆಯಿಂದ ಇಳಿದು ಅದನ್ನು ಮರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿ ಬೆಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ನದಿಯಬಳಿಗೆ ಹೋದ.

"ಇದೋ, ಈ ಬಲೆಯನ್ನು ಹೀಗೆ ಹಿಡಿ. ಆದು ನಿನ್ನ ಕೈಮೇಲೆ ಬರಲಿ. ಈಗ ಆದನ್ನು ನೀರಿಗೆಸೆ" ಎಂದು ಬೆಸ್ತನು ಖಲೀಫನಿಗೆ ಬಲೆ ಬೀಸುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು.

ಖಲೀಫನು ಹಾಗೆಯೇ ಬಲೆಯನ್ನು ಬೀಸಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣದನಂತರ ಬಲೆಯನ್ನು ಎಳೆದನು. ಆದು ತುಂಬಾ ಭಾರವಾಗಿತ್ತು. ಬೆಸ್ತನನ್ನು ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಕರೆದನು.

"ಎಲೋ, ಪಾಪಿ ವಾಲಗದವನೇ, ಏನೋ ಪಾಪ ಎಂದು ನನ್ನ ಬಟ್ಟೆಯ ಬದಲಾಗಿ

ನಿನ್ನ ಹಾಳು ಅಂಗಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ. ಈಗ ನನ್ನ ಬಲೆಯನ್ನೇನಾದರೂ ಹರಿದು ಹಾಕಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಬೆನ್ನು ಮುರಿಯುವಂತೆ ಕೋಲಿನಿಂದ ಬಾರಿಸುವೆನು''ಎಂದು ಕೆರಳಿನುಡಿದ ಬೆಸ್ತ.

ಇಬ್ಬರೂ ಅತಿ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಬಲೆಯನ್ನು ದಡಕ್ಕೆಳೆದರು. ಅದರ ತುಂಬಾ ಬಗೆಬಗೆಯ ಬಣ್ಣದ ಮೀನುಗಳಿದ್ದುವು.

''ಪರವಾಯಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಉತ್ತಮ ಬೆಸ್ತಗಾರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ. ನೀನು ಕೂಡಲೇ ಪೇಟೆಗೆ ಹೋಗಿ ಎರಡು ತಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತಾ. ಮೀನುಗಳನ್ನು ತಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ, ಕತ್ತಿಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು, ಮಾರುಕಟ್ಟಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣ. ಅಲ್ಲಿ ನೀನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವಂತೂ ತುಂಬಾ ಸುಲಭ. ತ್ರಾಸು ಹಿಡಿದು, ಹಣ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದು. ಆಷ್ಟೇ. ನಡಿ, ಬೇಗ ನಡಿ'' ಎಂದು ಬೆಸ್ತನು ಅವಸರಪಡಿಸಿದನು.

''ಆಪ್ಪಣೆ'' ಎಂದು ಖಲೀಫ ತನ್ನ ಕುದುರೆ ಹತ್ತಿ ಹೊರಟ. ಆತನಿಗೆ ನಗು ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ವಜೀರ್ ಜಾಫರ್ ಮತ್ತು ಪರಿವಾರ ತಮ್ಮ ಅರಸನ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ಕಾತುರದಿಂದ ಎದುರುನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಖಲೀಫನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ''ಆಳುವ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಯಾವುದೋ ಉದ್ಯಾನ ಕಾಣಿಸಿರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದಿರಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತಿದೆ'' ಎಂದ ಜಾಫರ್.

ಖಲೀಫನು ಪಕಪಕನೆ ನಗುತ್ತಾ ನಡೆದ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಸಿದ. ಖಲೀಫನಿಗೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಒಂದು ಯೋಚನೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ತನ್ನ ಪರಿವಾರವನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ''ನದಿಯ ದಡದ ಹತ್ತಿರ ಬೆಸ್ತನ ಬಳಿಯಿರುವ ಮೀನುಗಳನ್ನು ತಂದವರಿಗೆ ಮೀನಿಗೊಂದು ದೀನಾರದಂತೆ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ'' ಎಂದ.

ಕೂಡಲೇ ಖಲೀಫನ ಭಟರು ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದಿಬ್ಬದಕಡೆ ತಮ್ಮ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿದರು. ಅವರು ಬೆಸ್ತ ಖಲೀಫನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಅವನನ್ನು ಹೊಡೆದು ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದಷ್ಟು ಮೀನುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು

ಖಲೀಫನಿದ್ದ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ಆಗ ಈ ವಿಾನುಗಳಲ್ಲಿ ಏನೋ ಮಹತ್ವವಿರಬೇಕೆಂದು ಬಿಸ್ತನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಇನ್ನು ಉದಾಶೀನ ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದು ವಿಾನೂ ತನಗುಳಿಯ ಲಾರದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಎರಡು ವಿಾನುಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನದಿಗೆ ಹಾರಿದನು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಭಟರು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಾನು ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೂಟಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು. ಒಬ್ಬಾ ನೊಬ್ಬ ನೀಗ್ರೋ ಗುಲಾಮನು ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲರಿ ಗಿಂತಕಡೆಗೆ ನದಿಯಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಬಿಸ್ತನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಾನುಗಳನ್ನು ಕಂಡು "ಲೋ, ಒಂದುಸಾರಿ ಮೇಲೆ ಬಾ" ಎಂದು ಕೂಗಿ ದನು. "ಹೋಗೋ, ಕಳ್ಳಕೊರಮ" ಎಂದು ಬಿಸ್ತನು ಗುಲಾಮನನ್ನು ಮನಸ್ವೀ ಬಯ್ದನು. ಆಗ ನೀಗ್ರೊ ಗುಲಾಮನು ನದಿಯ ಅಂಚಿಗೆ ಬಂದು "ನನಗೆ ಆ ವಿಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಭಾರಿ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡು ತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಪುಸಲಾಯಿಸಿದನು.

ಆಗಲೂ ಬಿಸ್ತನು ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಮರು ಳಾಗಲಿಲ್ಲ. ನೀಗ್ರೋ ತನ್ನ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಈಟಿ ಯನ್ನು ಬಿಸ್ತನಿಗೆ ಗುರಿನೋಡಿ ಎಸೆಯಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಲು, ಬಿಸ್ತ ಖಲೀಫನು ಅಂಜಿ "ತಾಳು, ತಾಳು. ಈ ಹಾಳು ವಿಾನುಗಳಿ ಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲು ನಾನು ಸಿದ್ಧ ನಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅಷ್ಟು ಹುಚ್ಚನೂ ಅಲ್ಲ" ಎಂದು ತನ್ನ ಬಳಿಯಿದ್ದ ವಿಾನುಗಳನ್ನು ಆ ನೀಗ್ರೋ ಕಡೆಗೆ ಎಸೆದನು. ನೀಗ್ರೋ ಅವು

ಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕರವಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೂಟೆಕಟ್ಟಿ, ಬೆಸ್ತನಿಗೆ ಇನಾಮು ಕೊಡಲು ಕಿಸೆಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿದನು. ಆದರೆ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಕಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಹಣವಿರಲಿಲ್ಲ. "ಇಂದು ನಿನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ನೆಟ್ಟಗಿಲ್ಲ. ನಾಳೆ ಖಲೀಫರವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸಂಡಲ್ ಎಲ್ಲಿರುವರೆಂದು ಕೇಳು. ನಾನು ನಿನಗೆ ಸೂಕ್ತ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನಿತ್ತು, ಇನಾಮನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕುದುರೆ ಹತ್ತಿ ಹೊರಟು ಹೋದನು. "ಛಿ, ಇದೆಂತಹ ದುರ್ದಿನ" ಎಂದು ಬೆಸ್ತನು ಬಲೆಯನ್ನು ತಲೆಯಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾಲೆಳೆದು ಕೊಂಡು ಮನೆಯ ದಾರಿಹಿಡಿದನು.

ಟೈಗ್ರಿಸ್ ನದಿ ತೀರದಲ್ಲಿ ಈ ನಾಟಕ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲು ಖಲೀಫರ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ದುರಂತ ನಾಟಕ ನಡೆಯಿತು. ಖಲೀಫ ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಬೇಟೆಗೆ ಹೋದಕೂಡಲೇ ರಾಣಿ ಜುಬೇದಾ ಒಂದು ಔತಣ ಕೂಟವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಕುತುಲ್ ಕುಲುಬ್‌ಳನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದಳು. ಕುತಲ್ ಕುಲುಬ್ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಅವಳ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಅಭಿಮಾನವಿರುವಂತೆ ನಟಿಸಿ, ಮಿಠಾಯಿಯನ್ನು ಅವಳ ಮುಂದಿರಿಸಿದಳು. ಅಮಾಯಕಳಾದ ಕುತಲ್ ಕುಲುಬ್ ಮಿಠಾಯಿಯನ್ನು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡ ತಕ್ಷಣ ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟಳು. ಏಕೆಂದರೆ ಜುಬೇದಾ ರಾಣಿ ಆ ಮಿಠಾಯಿಗೆ ಏನೋ ವಿಷಮದ್ದು ಸೇರಿಸಿದ್ದಳು. ಕೂಡಲೇ ರಾಣಿಯ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯರು

ಕುತಲ್ ಕುಲುಬ್‌ಳನ್ನು ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿ ಬೀಗ ಹಾಕಿದರು. ತದನಂತರ ರಾಣಿ, ಕುತಲ್ ಕುಲುಬ್ ಊಟಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಉಸಿರುಕಟ್ಟಿ ಸತ್ತಳೆಂದೂ, ಆ ತಕ್ಷಣವೇ ಆಕೆಯನ್ನು ಹೂಳಿಸಿ, ಗೋರಿ ಕಟ್ಟಿಸಲಾಯಿತೆಂದೂ ಒಂದು ಸುದ್ದಿಹೊರಡಿಸಿದಳು. ತನ್ನ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಅಮೃತ ಶಿಲೆಯ ಗೋರಿಯನ್ನು ಸಹ ಕಟ್ಟಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿ ಬೇರೆ. ಕುತಲ್ ಕುಲುಬ್ ಜುಬೇದಾ ರಾಣಿಯ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದಳು.

ಖಲೀಫ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಗೋರಿಯ ಕೆಲಸ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಳು ಸತ್ತ ವಾರ್ತೆ ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಆತನಿ ಗುಂಟಾದ ದುಃಖ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಜುಬೇದಾ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಗೋರಿಯಬಳಿ ಒಂದು ಗಂಟೆಹೊತ್ತು ಕುಳಿತು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದನು.

ಜುಬೇದಾ ಮಾರನೇಯ ದಿನ ತನ್ನ ನಂಬಿಕೆಪಾತ್ರನಾದ ಗುಲಾಮನನ್ನು ಕರೆದು "ಲೋ, ನೀನು ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಪೇಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಹರಾಜು ಹಾಕುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡು. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಲು ಯಾರಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಡ. ಬಂದ ಹಣವನ್ನು ಬಡ ಬಗ್ಗರಿಗೆ ದಾನಮಾಡು" ಎಂದು ಜುಬೇದಾ ಹೇಳಿದಳು.

ಬೆಸ್ತನು ಮುಂಜಾನೆ ಎದ್ದು ಸಂಡಲನನ್ನು ಕಂಡು ಅವನಿಂದ ಇನಾಮು ಪಡೆಯಲು ರಾಜಭವನದತ್ತ ಹೋದನು. ಮುಖದ್ವಾರದಲ್ಲೇ ಅವನಿಗೆ ನೀಗ್ರೋ ಕಾಣಿಸಿದನು. ಬೆಸ್ತನಿಗೆ ಇನಾಮು ಕೊಡಲು ನೀಗ್ರೋ ತನ್ನ ಕಿಸೆಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿರಲು ವಜೀರ್ ಜಾಫರ್ ನೆಟ್ಟಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ನೀಗ್ರೋ ಕೂಡಲೇ ಕೈ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದು ವಜೀರನಿಗೆ ನೆಲಮುಟ್ಟ ಸಲಾಮುಮಾಡಿ, ಆತನೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದೋ ವಿಚಾರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಬೆಸ್ತನಿಗೆ ಬೇಸರವಾಯಿತು. ಬೆಸ್ತನು ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ವಜೀರನು "ಇವನು ಯಾರು?" ಎಂದು ನೀಗ್ರೋ ಗುಲಾಮನನ್ನು ಕೇಳಿದನು. "ನಿನ್ನೆ ನಾವೆಲ್ಲ ತಂದ ಮಾನುಗಳ ಯಜಮಾನ ನೀತ"

ಎಂದು ನೀಗ್ರೋ ಆ ವಿಚಿತ್ರ ಬೆಸ್ತನ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ವಜೀರನಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

"ಹಾಗೇನು? ಒಳ್ಳೆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ ಪ್ರಾಣಿ. ಪ್ರಭುಗಳು ದುಃಖಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವರು. ಇವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿ ವಿನೋದ ವುಂಟಾಗಬಹುದು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ. ಅದುವರೆವಿಗೂ ಈ ಬೆಸ್ತನನ್ನು ಹೋಗಲು ಬಿಡಬೇಡ" ಎಂದು ಜಾಫರ್ ಖಲೀಫನಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಬೆಸ್ತನ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು.

ಬೆಸ್ತನ ಮಾತೆತ್ತಿದ ಕೂಡಲೇ ಖಲೀಫನಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿ ಉತ್ಸಾಹ ಬಂತು. "ಹೌದು, ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಪಾಲುಗಾರರು. ಅಲ್ಲಾ, ಅವನಿಗೆ ನನ್ನಿಂದ ಎಂತಹ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡಿಸುವನೋ ನೋಡೋಣ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಖಲೀಫ ಒಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲವು ಚೂರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಸೊನ್ನೆ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಸಾವಿರದ ವರೆವಿಗೂ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನೂ, ಪುಟ್ಟ ನೌಕರಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಖಲೀಫನ ಪದವಿಯ ವರೆವಿಗೂ ಇದ್ದ ಪದವಿಗಳನ್ನೂ, ಚಾಟ ಏಟಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಪಾಶೀಶಿಕ್ಷೆಯ ವರೆವಿಗೂ ವಿವಿಧ ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಬರೆಯುವಂತೆ ಜಾಫರನಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು.

ಹಾಗೆ ಬರೆದ ನಂತರ ಜಾಫರನು ಬೆಸ್ತನನ್ನು ಖಲೀಫರಿದ್ದ ಕೋಣೆಗೆ ಕರೆತಂದನು.

ಅಲ್ಲಿನ ವಾತಾವರಣ ನೋಡಿ ಬೆಸ್ತನು ಚಕಿತನಾದನು. ಖಲೀಫರ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವಮುನ್ನ ಜಾಫರ್ ಬೆಸ್ತನೊಂದಿಗೆ "ಲೋ, ಹುಂಬಾ, ನಿನ್ನನ್ನು ಈಗ ಪ್ರಭುಗಳ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹುಷಾರ್" ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದನು. ಆದರೆ ದಿಗ್ಮೂಢನಾಗಿದ್ದ ಬೆಸ್ತನಿಗೆ ಆತನ ಮಾತುಗಳು ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಖಲೀಫನನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಬೆಸ್ತನಿಗೆ ತುಸ ಧೈರ್ಯ ಬಂತು.

"ಎಲಾ, ವಾಲಗದವನೇ, ನೀನಿಲ್ಲಿರುವೆಯಾ? ತಟ್ಟೆ ತರುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಹಾಗೇ ಹೊರಟುಬಿಡೋದೇ? ನಿನ್ನ ಅಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದಲೇ ನಿನ್ನೆ ಕಳ್ಳರು ನನ್ನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು, ನಾವು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದ ಮೀನು

ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಆಲ್ಲಿಗೇ ಮುಗಿಯುತೆಂದರೆ ಈಗ ಈ ದುರುಳರು ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂಧಿಸಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದಿರಲಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ಈ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದವರು ಯಾರು?'' ಎಂದು ಬೆಸ್ತನು ಖಲೀಫನೊಂದಿಗೆ ಉದ್ರೇಕದಿಂದ ನುಡಿದನು.

ಆಗ ಖಲೀಫನು ತಾವು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದ ಚೀಟಿಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಹಾಕಿ, ''ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಈ ಚೀಟಿಗಳಲ್ಲೊಂದನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊ'' ಎಂದನು.

''ನಿನ್ನೆ ನಾನು ಹಿಡಿಯುವ ವೃತಿಯನ್ನು ಕಲಿತೆ, ಇಂದು ಭವಿಷ್ಯ ಹೇಳಲು ಹೊರಟಿಯಾ? ಎಂತಹ ಮನುಷ್ಯ ನೀನು. ಒಂದು ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವಂತಿಲ್ಲ. ಎಂದು ಬೆಸ್ತನು ಖಲೀಫನನ್ನು ಗದರಿಕೊಂಡನು. ''ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಪ್ರಭುಗಳು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡು'' ಎಂದು ಜಾಫರ್, ಬೆಸ್ತನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಬೆಸ್ತನು ಒಂದು ಚೀಟಿ ತೆಗೆದನು. ಅದರಲ್ಲಿ 'ನೂರು ಚಾಟಿ ಏಟುಗಳು' ಎಂದು ಬರೆದಿತ್ತು.

ರಾಜಭಟರು ಬೆಸ್ತನಿಗೆ ನೂರು ಏಟುಗಳನ್ನು ಬಿಗಿದರು.

''ಬಹುಮಾನ ಪಡೆಯಲು ಬಂದ ಈ ಹುಚ್ಚ ಏಟು ತಿಂದು ಹೋಗುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಅವನ ಅದೃಷ್ಟ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ'' ಎಂದ ಜಾಫರ್.

ಬೆಸ್ತನಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಚೀಟಿ ತೆಗೆಯುವ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಸಾರಿ ತೆಗೆದ ಚೀಟಿ

ಯಲ್ಲಿ 'ಸೊನ್ನೆ' ಅಂಕಿಯಿತ್ತು. "ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! ಇವನ ಅದೃಷ್ಟಸಹ ಇವನಿರುವಂತೆಯೇ ಇದೆ. ಮೂರಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಾಯ ಎಂಬಂತೆ ಇನ್ನೊಂದು ಚೀಟಿ ಆರಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡೋಣ" ಎಂದ ಜಾಫರ್.

ಬೆಸ್ತನು ಈ ಸಾರಿ ತೆಗೆದ ಚೀಟಿಯಲ್ಲಿ 'ಒಂದು ದೀನಾರ' ಎಂದು ಬರೆದಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ದೀನಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

"ಏನಿದು ಅನ್ಯಾಯ? ನೂರು ಚಾಟಿ ಏಟಿಗೆ ಒಂದು ದೀನಾರವೇ? ಆಗಲಿ, ಈರೀತಿ ನನಗೆ ವೃಥಾ ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೆ ನೀವು ಅನುಭವಿಸುವಿರಿ" ಎಂದ ಬೆಸ್ತ ಕೋಪದಿಂದ.

ಈ ಮಾತಿಗೆ ಖಲೀಫನು ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕನು. ಜಾಫರನು ಬೆಸ್ತನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ದ್ವಾರದ ಬಳಿಯಿದ್ದ ನೀಗ್ರೋ "ಖಲೀಫರು ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಬಹುಮಾನದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅರ್ಧ ಭಾಗ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ನಗುತ್ತಾ ಬೆಸ್ತನನ್ನು ಕೇಳಿದ.

"ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದೆನೇ? ಐವತ್ತು ಏಟುಗಳನ್ನೂ ಈ ಹಾಳು ದೀನಾರವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೋ" ಎಂದು ರೊಚ್ಚಿಗೆದ್ದ ಬೆಸ್ತನು ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ದೀನಾರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಅವನ ಮುಖದಕಡೆ ಗೆಸೆದನು.

ಸಂಡಲ್‌ಗೆ ಬೆಸ್ತನನ್ನು ಕಂಡು ಮರುಕವಾಯಿತು. ಅವನು ಬೆಸ್ತನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಕೊಂಡು "ಹಿಡಿ, ನಿನ್ನ ದೀನಾರ. ಇದೋ ನಾನು ಕೊಡುವೆನೆಂದ ಇನಾಮು—ನೂರು

ದೀನಾರಗಳು. ಇನ್ನು ಹೋಗಿ ಯಾವಕಷ್ಟವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳು'' ಎಂದನು.

ಬೆಸ್ತನು ಆ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟನು. ಅವನು ಏನೇನೋ ಹೊಂಗನಸುಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾ ಪೇಟೆಯಕಡೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಭಾರಿ ಜನರ ಗುಂಪು ಕಾಣಿಸಿತು. ಜನರನ್ನು ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಅವನು ಗುಂಪಿನ ಮಧ್ಯೆ ನುಗ್ಗಿದ. ಗುಂಪಿನ ನಡುವೆ ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನೇಲೆ ಒಬ್ಬ ಗುಲಾಮನು ಕುಳಿತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವೃದ್ಧನು ನಿಂತು ''ಗಣ್ಯರೇ, ವರ್ತಕ ಶ್ರೇಷ್ಠರೇ, ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೆ ಇದು ಜುಬೇದಾರಾಣಿಯ ಮಂದಿರದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲನೇ ಸವಾಲ್ ಯಾರು ಕೂಗುವಿರೋ ಮುಂದೆ ಬನ್ನಿ'' ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದ.

ಒಬ್ಬ ವರ್ತಕನು ''ಇದೇನು ಲಾಭ ತರುವಂತಹ ವ್ಯಾಪಾರವಲ್ಲ. ನನ್ನದು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ದೀನಾರಗಳಿರಲಿ'' ಎಂದ.

''ಐವತ್ತು'' ಕೂಡಲೇ ಮತ್ತೊಬ್ಬನೆಂದ.

''ನೂರು'' ಮಗದೊಬ್ಬನು ಅರಚಿದ.

''ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕೂಗುವವರು ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಬನ್ನಿ. ಇಲ್ಲ ನೂರು ದೀನಾರಗಳಿಗೇ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು, ಎರಡು...'' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಹರಾಜು ಹಾಕುವವನು.

ಬೆಸ್ತನು ಉದ್ರೇಕಗೊಂಡು ''ನೂರ ಒಂದು'' ಎಂದ. ಉಳಿದ ವರ್ತಕರು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ನಕ್ಕರು. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡಲು ಯಾರೂ ಮುಂದೆ ಬಾರದಿರಲು, ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಸ್ತನ ವಶವಾಯಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಹಣವನ್ನು ಜುಬೇದಾರಾಣಿಯ ಗುಲಾಮನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಭುಜದಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡನು.

ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಅವನು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಬೀಗವನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಅವನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ''ಛಿ, ಇಷ್ಟು ಹಣ ಸುರಿದುಬೀಗ ತೆಗೆಯಲು

ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆನಲ್ಲಾ" ಎಂದು ಪರಿತಪಿಸಿದನು. ಕೊನೆಗೆ ಅವನು ಆಯಾಸಗೊಂಡು, ಬವಳಿ ಬಂದಂತಾಗಿ, ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಮೇಲೆಯೇ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸಿದನು.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಕದಲಾಡಿದಂತಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ನಿದ್ರಾಭಂಗವಾಯಿತು. ಕಂಗಾರುಗೊಂಡ ಬೆಸ್ತನು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಮೇಲಿಂದ ದೂರಹಾರಿ ನಿಂತು "ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಭೂತ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಬೀಗ ತೆಗೆಯಲಾಗದಿದ್ದುದು ಒಂದು ರೀತಿ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಯಿತು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಭೂತ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕಿತ್ತು ತಿಂದು ಬಿಡುತಿತ್ತು" ಎಂದುಕೊಂಡ.

ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕದಲಾಟ ಹೆಚ್ಚಾಗುತಿತ್ತು. ದೀಪ ಹಚ್ಚೋಣವೆಂದರೆ ಆ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ದೀಪವಿರುವ ಸ್ಥಳ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಬೆಸ್ತನು ಭಯಗೊಂಡು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು "ಅಯ್ಯೋ, ಪಿಶಾಚಿ, ಭೂತ" ಎಂದು ಕಿರಿಚಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ನೆರೆಹೊರೆಯವರಿಗೆ ನಿದ್ರಾಭಂಗವಾಯಿತು. ಅವರು ಬಾಗಿಲುಗಳಿಂದ, ಕಿಟಕಿಗಳಿಂದ ಇಣಿಕಿನೋಡಿ "ಏನು? ಏನು ನಡೆಯಿತು?" ಎಂದು ಬೆಸ್ತನನ್ನು ಕೇಳಿದರು.

"ಭೂತ, ದೆವ್ವ. ನಿಮಗೆ ಪುಣ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ದೀಪವಿದ್ದರೆ ಕೊಡಿ. ಒಂದು ಸುತ್ತಿಗೆ ಕೊಡಿ. ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭೂತ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದೆ" ಎಂದು ಬೆಸ್ತನು ಬಹಳ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಅಂಗಲಾಚ ಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ನಕ್ಕರು. ಒಬ್ಬರು ಒಂದು ದೀಪ ತಂದರು. ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಸುತ್ತಿಗೆ ತಂದು ಕೊಟ್ಟರು. ಬೆಸ್ತ ಖಲೀಫನು ಅವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಸುತ್ತಿಗೆಯ ಏಟಿಗೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು. ದೀಪದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಓರ್ವ ಅಪೂರ್ವ ಸುಂದರಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಆಕೆ ಆಗಲೇ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬಂದವಳಂತೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡಿದಳು.

"ಅರೆ ಅಲ್ಲಾ, ಯಾರು ನೀನು?" ಎಂದು ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡ ಬೆಸ್ತನು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಬಳಿ ಮೊಣಕಾಲೂರಿ ಕುಳಿತು ಕೇಳಿದನು.

ಆಕೆ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು "ನೀನು ಯಾರು? ನಾನೆಲ್ಲಿರುವೆನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

"ತಾಯಿ, ನಾನೊಬ್ಬ ಬೆಸ್ತ. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಖಲೀಫಾ. ನೀವು ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದ್ದೀರಿ" ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳಿದ.

"ಇದು ಖಲೀಫಾ ಹರೂನ್ ಆಲ್ ರಷೀದ್ ಆವರ ಅರಮನೆಯಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು ಆಕೆ.

"ನಿನ್ನಮೇಲೆ ನನ್ನ ಹೊರತು ಮತ್ತೆ ಯಾರಿಗೂ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನೂರ ಒಂದು ದೀನಾರ ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇಂದೇ ಕೊಂಡುಕೊಂಡೆ. ಹೇಗೋ ಕಡೆಗೆ ಅಲ್ಲಾ ದಯದಿಂದ ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ಈಗ ತಾನೇ ಖುಲಾಯಿಸಿತು" ಎಂದ ಬೆಸ್ತ. ಕುತಲ್‌ಕುಲುಬ್‌ಗೆ ಅವನ ಮಾತು ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಕೆಯನ್ನು ಹಸಿವು ಬಾಧಿಸು ತಿತ್ತು. "ತಿನ್ನಲು ಏನಾದರೂ ಇದೆಯೇ?" ಎಂದು ಕ್ಷೀಣಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದಳು.

"ತಿನ್ನಲು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನೇ ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳಿಂದ ಉಪವಾಸವಿದ್ದೇನೆ"

"ಹಣ ವಿದೆಯೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

"ಹಣ ವೆಲ್ಲಿದೆ? ಇದ್ದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟು ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡೆ. ಇನ್ನು ಅಲ್ಲಾ ಕಾಪಾಡಲಿ" ಎಂದ ಬೆಸ್ತ.

"ನನಗೆ ಬಹಳ ಹಸಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರ ಮನೆಗಾದರೂ ಹೋಗಿ ತಿನ್ನಲು ಏನಾದರೂ ಕೇಳಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ" ಎಂದಳು ಕುತಲ್ ಕುಲುಬ್. ಬೆಸ್ತನು ಬೀದಿಗೋಡಿ

"ಧರ್ಮಾತ್ಮರೇ, ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದಿಷ್ಟು ಕವಳ ಹಾಕಿ" ಎಂದು ಕೂಗಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಈ ಕೂಗಾಟ ಕೇಳಿ ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲರೂ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚೆತ್ತರು. ಅವರು ಬಿಸ್ತನನ್ನು ಶಪಿಸುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದ ಅನ್ನ ಸಾರುಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟರು. ಅವನು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕುತಲ್ ಕುಲುಬ್‌ಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

"ನನಗೆ ಕುಡಿಯಲು ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ಕೊಡು. ಬಾಯಿ ಒಣಗಿಹೋಗಿದೆ" ಎಂದಳು.

ಬಿಸ್ತನು ಕೂಜಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೀದಿಗೆ ಓಡಿ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದನು. ಅವರು ಮತ್ತೆ ಅವನನ್ನು ಶಪಿಸುತ್ತಾ ನೀರು ತಂದುಕೊಟ್ಟರು. ಕುತಲ್ ಕುಲುಬ್ ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬಾ ತಿಂದು, ನೀರು ಕುಡಿದ ನಂತರ ತನ್ನ ಯಾವತ್ತೂ ಕಥೆಯನ್ನೂ ಬಿಸ್ತನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು.

"ನಿನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ಫಲಿಸಿತು. ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದೆಯೆಂದು ಖಲೀಫರಿಗೆ ತಿಳಿದರೆ ಅವರು ನಿನಗೆ ಅನೇಕ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸತ್ಕರಿಸುವರು" ಎಂದಳು.

"ಅವನ ಸಂಗತಿ ನನಗೆ ಹೇಳಬೇಡ. ಖಲೀಫ ಎಂದರೆ ಮಹಾಪುರುಷನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ. ಅವನು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಮಾನು ಹಿಡಿಯುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡ ವಾಲಗದವನು. ಪ್ರಾಣ ಹೋದರೂ ಅವನು ಹಣ ಬಿಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಾ ಜಿಪುಣ" ಎಂದು ತಿರಸ್ಕಾರ

ಪೂರಿತನಾಗಿ ನುಡಿದ ಬೆಸ್ತ. ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆಕೆ ಅಂದಳು: "ಈ ಆಧಿಕಪ್ರಸಂಗಿತನ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರತು ನೀನು ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳಲಾರೆ. ನಿನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ಬದಲಾಯಿಸ ಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ನೀನು ಬದಲಾಯಿಸ ಬೇಕು. ವಿಪರೀತ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು. ನಿನಗೆ ಸುದಿನಗಳು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿನೋಡು. ಮತ್ತೆ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡು." ಎಂದು ತುಂಬಾ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದಳು.

ಆಕೆ ಆ ರೀತಿ ಮೂದಲಿಸಲು ಬೆಸ್ತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿ ಬದಲಾವಣೆ ಯುಂಟಾಯಿತು. ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅದುವರೆ ವಿಗೂ ಇದ್ದ ಪೊರೆ ಕಳಚಿದಂತಾಯಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ನೇಯ ಬಾರಿಗೆ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಯಥಾರ್ಥ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡ ಹತ್ತಿದನು.

ಬೆಳಗಾದ ಕೂಡಲೇ ಕುತಲ್ ಕುಲುಬ್ ಆಲ್ ಕಿರ್ನಾಸ್‌ಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದು ಬೆಸ್ತನ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಿದಳು.

ಸರಾಪು ವ್ಯಾಪಾರಿ ಆ ಕಾಗದವನ್ನು ನೋಡಿ "ನಿನ್ನ ಮನೆಯೆಲ್ಲಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಬೆಸ್ತನು ಆಲ್ ಕಿರ್ನಾಸ್‌ನನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ಸರಾಪು ವ್ಯಾಪಾರಿ ಬೆಸ್ತನಿಗೆ ಸಾವಿರ ದೀನಾರಗಳನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು. ನಂತರ ಆತನು ಕುತಲ್ ಕುಲುಬ್ ಜೀವಿಸಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಖಲೀಫನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು.

ಈ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ಖಲೀಫನಿಗೆ ಆತ್ಯಾನಂದವಾಯಿತು. ಈ ಬಾರಿ ಆತನು ಬೆಸ್ತನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ದೀನಾರಗಳನ್ನೂ ದಾಸದಾಸಿಯರನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕುದುರೆಗಳನ್ನೂ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಸತ್ಕರಿಸಿದನು. ಬೆಸ್ತನ ಅದೃಷ್ಟ ಬೆಳಗಿತು.

ಈಗ ಬೆಸ್ತ ಖಲೀಫನು ಆ ನಗರದ ಗಣ್ಯ ಮಹನಿಯರಲ್ಲೊಬ್ಬ. ಗಣ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯೊಬ್ಬರು ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ, ಖಲೀಫರ ಆಪ್ತ ವರ್ಗದವರಲ್ಲೊಬ್ಬನಾಗಿ, ದೊಡ್ಡ ಭವನದಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಮೊಲದ ತೊಲು

ತೋಳವನ್ನು ಕೊಂದು ನರಿಯನ್ನು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಸೋಲಿಸಿದೆನೆಂದು ಮೊಲಕ್ಕೆ ಗರ್ವ ಬಂತು. ಅದು ಎಲ್ಲರೊಡನೆಯೂ ತನ್ನ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳ ತೊಡಗಿತು.

ಒಂದುದಿನ ಮೊಲ ಆಮೆಯೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರತಾಪ ಹೇಳುತ್ತಾ "ನನಗೆ ವಾಯುವೇಗದಿಂದ ಓಡುವ ಶಕ್ತಿಯಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಾಣಗಂಡಗಳಿಂದ ಪಾರಾದೆ. ಅದೇ ನಿನ್ನಂಥಾ ಕದಲಲಾಗದ ಮೊದ್ದು ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಿರುತಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಏನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತೊ!" ಎಂದಿತು.

ಆಮೆ ಗಂಭೀರದಿಂದ, "ಓ! ಈ ಮಾತಿಗೆ ಬರುವೆಯಾದರೆ ನಾನೆಲ್ಲಿ? ನೀನೆಲ್ಲಿ? ನಿನ್ನದು ವಾಯುವೇಗವಾದರೆ ನನ್ನದು ಮನೋವೇಗ!" ಅಂದಿತು.

"ಪಂಥ!" ಎಂದು ಮೊಲ ಹೇಳುತ್ತಲೇ "ಪಂಥ" ಎಂದಿತು ಆಮೆ. ಗಿಡುಗರಾಯನನ್ನು ಮೆಡಲು ಕೊಡುವ ತೀರ್ಪುಗಾರನಾಗಿಟ್ಟು ಅವೆರಡೂ ಐದು ಮೈಲು ಓಟದ ಪಂದ್ಯಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡವು. "ನೀನು ಬೇಕಾದರೆ ನೇರಾದ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಓಡು. ನಾನು ಸುತ್ತುದಾರಿಯಿಂದ ಓಡಿ ಕೂಡಾ ಗೆಲ್ಲಬಲ್ಲೆ" ಎಂದಿತು ಆಮೆ.

ಪಂದ್ಯಕ್ಕೊಂದು ದಿನವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡುವು. ಮೊಲ ದಿನಾ ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಓಡುತ್ತ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿತು.

ಆಮೆ ಮಾತ್ರ ತಾನಿದ್ದ ಕೆರೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆಮೆಗೆ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಬೆಳೆದ ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳೂ ಇದ್ದರು. ಅವರೊಳಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇ ಗೊತ್ತಾಗುತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಪಂದ್ಯದದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಆಮೆಯ ಹೆಂಡತಿ ಮೊದಲನೇ ಮೈಲುಕಲ್ಲಿನ ಹತ್ತಿರಹೋಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿತು. ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳು ಮಧ್ಯದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅಲಲ್ಲಿ ನಿಂತರು. ಮುಖ್ಯ ಆಮೆ ಐದನೇ ಮೈಲು ಕಲ್ಲಿನ ಬಳಿಯನ್ನು ಸೇರಿತು.

ಪಂದ್ಯದವೇಳೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಮೊಲವು ಗಿಡುಗನೊಂದಿಗೆಬಂದು ಹೆಂಡತಿ ಆಮೆಯೊಂದಿಗೆ, "ಓ! ಆಮೆಬಾವಾ! ಆಗಲೇ

ಎಸ್. ನಂಜುಂಡಯ್ಯ

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವೆಯಲ್ಲಾ!'' ಎಂದಿತು. ''ಹೂಂ'' ಎಂದು ತಲೆಯಾಡಿಸಿತು ಆಮೆ. ಈ ಪಂದ್ಯವನ್ನು ನೋಡಲು ಇತರ ಮೃಗಗಳೂ ಬಂದು ಸೇರಿದುವು.

''ಆ! ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಿ. ಒಂದು, ಎರಡು, ಮೂರು'' ಎಂದು ಗಿಡುಗವು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿ ಪಂದ್ಯ ಹೊರಡಿಸಿತು.

''ಮೂರು'' ಎಂಬ ಮಾತು ಅದರ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಉದುರುತ್ತಲೇ ಮೊಲ ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣದಹಾಗೆ ಓಡಿತು.

''ಆ! ಓಡಲಿ. ನಾನು ತಿರುಗು ದಾರಿಯಿಂದ ಓಡುತ್ತೇನೆ'' ಎಂದು ಆಮೆಯ ಹೆಂಡತಿ ಅಡವಿಗೆಹೋಗಿ ನೆಟ್ಟಗೆ ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡಿತು.

ಮೊಲವು ಮೊದಲನೇ ಮೈಲು ಮುಗಿಸುವಾಗ, ಆಮೆ ಪಕ್ಕದ ಪೊದರಿನಿಂದ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಓಡುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದು ಆಮೆಯ ಮಗ.

ಮೊಲ ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ, ''ಅರೆ, ಆಗಲೇ ನನಗಿಂತ ಮುಂದೆ ಬಂದಿರುವೆಯಾ!'' ಎಂದಿತು. ''ಹೌದೂ, ಮತ್ತೆ ಏನಂದುಕೊಂಡಿ?'' ಎಂದಂದು ಆಮೆಯಮಗ ಆಚೆಯ ಪೊದೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿಂದ ತನ್ನ ಮನೆ ಸೇರಿತು.

ಮೊಲ ಇನ್ನೂ ವೇಗದಿಂದ ಓಡಿತು. ಮುಂದಿನ ಮೈಲಿನಲ್ಲಿಯೂ ತನಗಿಂತ ಮುಂದೆ ಆಮೆ ಓಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿತು. ಅದರ ಮುಂದಿನ ಮೈಲುಕಲ್ಲಿನ ಬಳಿಯೂ ಅಷ್ಟೇ! ಐದನೇ ಮೈಲಿನ ಪೊದೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ಆಮೆ, ಗಿಡುಗವು ಎಗರಿ ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಓಡುತ್ತಾ ಬಂದಂತೆ ಹೊರಗೆಬಂದು ಗಮ್ಯಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಮೇಲೆ ಮೊಲವು ಬೆವರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಗೆಬಂತು. ಉಳಿದ ಮೃಗಗಳೆಲ್ಲಾ ವಿಸಿಲುಹಾಕುತ್ತಾ ಸೋತ ಮೊಲಕ್ಕೆ ಅವಹೇಳನ ಮಾಡಿದುವು.

''ಈ ಪಂದ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಮೆಯೇ ಗೆದ್ದಿತು. ಪಂದ್ಯದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಆಮೆಗೇ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ'' ಎಂದು ಗಿಡುಗವು ಒಂದು ಮೆಡಲನ್ನು ಆಮೆಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿತು. ಮೊಲದ ಮುಖ ತಗ್ಗಿತು.

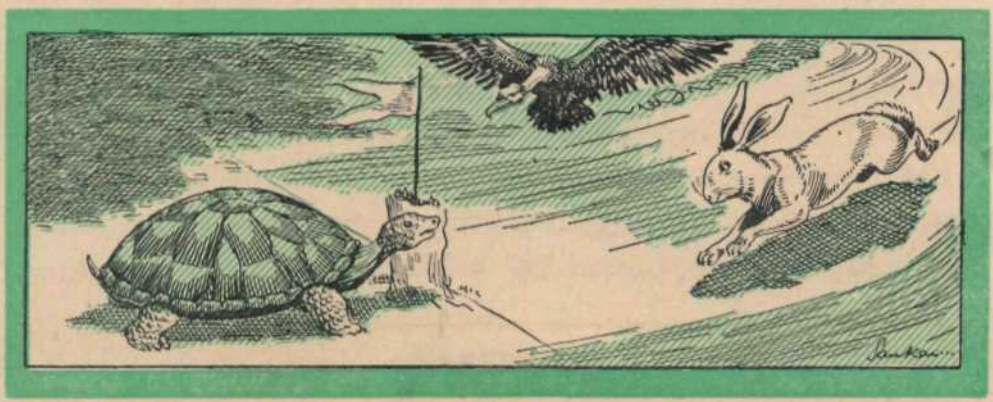

ಅನೇಕಾನೇಕ ವರ್ಷಗಳಹಿಂದೆ ಚೀನಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಗರವಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಮುಸ್ತಾಪಾ ಎಂಬ ಚಿಪ್ಪಿಗನಿದ್ದನು. ಅವನು ಕಡು ಬಡವ. ದಿನವೆಲ್ಲಾ ದುಡಿದರೂ ತನ್ನ ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪೋಷಿಸಲು ಅಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದನು.

ಮುಸ್ತಾಪಾ ಮಗನ ಹೆಸರು ಅಲ್ಲಾದೀನ್. ಅವನು ಶುದ್ಧ ಸೋಮಾರಿ. ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಮಾತಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮುಂಜಾನೆ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಂಜೆಯಾಗುವ ವರೆವಿಗೂ ಇತರ ಸೋಮಾರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ, ಮೈದಾನಗಳಲ್ಲಿ ಆಲೆದಾಡಿಕೊಂಡಿರುವನು.

ಅಲ್ಲಾದೀನ್‌ಗೆ ಕೆಲಸ ಕಲಿಯುವ ವಯಸ್ಸಾಗಲು ಮುಸ್ತಾಪಾ ತನ್ನ ಅಂಗಡಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಖಾಜಾ ಹೊಲಿಯುವ ಕೆಲಸ ಕಲಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅವನನ್ನು ಒಂದೆಡೆ ಕೂರಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಾಯಿತು. ತಂದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಣ್ಣುಮರೆಯಾದರೆ ಸಾಕು, ಮೆಲ್ಲಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆ ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಅವನು ಮತ್ತೆ ಅಂಗಡಿ ಕಡೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮುಸ್ತಾಪ ಗದರಿದ, ಹೊಡೆದ. ಪ್ರಯೋಜನ ಕಂಡು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಾದೀನ್ ಮೊಂಡರಲ್ಲಿ ಅತಿಮೊಂಡ. ಮತ್ತೇನೂ ಮಾಡಲಾರದೆ ಮುಸ್ತಾಪ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಅವನ ಪಾಡಿಗೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ. ಮಗನ ಉಢಾಳತನಕಂಡು ಮುಸ್ತಾಪಾ ಮನೋವ್ಯಾಧಿಯಿಂದ ಮಂಚ ಹಿಡಿದ. ಕೆಲವಾರು ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ ಮೃತ್ಯುಪಾಲಾದನು.

ತಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡನಂತರ ಅಲ್ಲಾದೀನ್‌ನನ್ನು ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲವಾಯಿತು. ಈಗ ಅವನು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರನ್ನು

ಎಸ್. ಪ್ರತಿಭಾಕುಮಾರಿ

ಕೂಡಿಕೊಂಡು ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಲೆದಾಡುವನು. ಅವನಿಗೆ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳಾಗುವ ವರೆವಿಗೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಕಾಲ ಕಳೆದ.

ತನ್ನ ಪತಿ ಸತ್ತನಂತರ ಆತನ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಮಗನಿಗೆ ಯಾವ ಉಪಯೋಗವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅರಿತು ಅಲ್ಲಾದೀನ್‌ನ ತಾಯಿ ಅದನ್ನು ಮಾರಿಬಿಟ್ಟಳು. ಆಕೆ ನೂಲು ನೂತು ಅಷ್ಟೋ ಇಷ್ಟೋ ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಅದರಿಂದ ಮಗನನ್ನು ಪೋಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ತಾಯಿ ತನಗಾಗಿ ಪಡುತ್ತಿರುವ ಬವಣೆಯ ಪರಿಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಾದೀನ್ ಸದಾ ಕಾಲವೂ ಆಟದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು.

ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ ಅಲ್ಲಾದೀನ್ ಗೆಳೆಯರೊಂದಿಗೆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಆಡುತಿದ್ದ. ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನು ಅಲ್ಲಾದೀನ್‌ನನ್ನು ತದೇಕದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದನು. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆಫ್ರಿಕಾಖಂಡದ ಮೊರಾಕ್ಕೋ ದೇಶಸ್ಥ, ಮೂರ್ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದವನು. ಅವನು ಒಬ್ಬ ಮಾಂತ್ರಿಕ. ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಅಲ್ಲಾದೀನನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಆ ಹುಡುಗ ತನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವನೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಅಲ್ಲಾದೀನನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಂದ ಅವನ ಕುಲಗೋತ್ರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ತರುವಾಯ ಅವನು ಅಲ್ಲಾದೀನನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ "ಮಗೂ, ನೀನು ಮುಸ್ತಾಪ ಎಂಬ ದರ್ಜಿಯ ಮಗನಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಹೌದ್ರಿ, ಆತನು ಸತ್ತು ಸುಮಾರು ವರ್ಷಗಳಾದುವು" ಎಂದ ಅಲ್ಲಾದೀನ್.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿದಕೂಡಲೇ ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಅಲ್ಲಾದೀನನನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು, ಅವನ ಕೆನ್ನೆಗಳನ್ನು ನೇವರಿಸಿ ಮುದ್ದಿಟ್ಟು ಗೊಳೋ ಎಂದು ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

"ಯಾಕೆ ಅಳುವಿರಿ ಸ್ವಾಮಿ. ನಿಮಗೆ ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಪರಿಚಯವಿದೆಯೋ?" ಎಂದು ವಿನೀತನಾಗಿ ಅಲ್ಲಾದೀನ್ ಕೇಳಿದ.

"ಏನು ಹೇಳಿದೆಯೋ ಮಗೂ? ನನ್ನ ಒಡಹುಟ್ಟಿದ ಅಣ್ಣ ತೀರಿಕೊಂಡನೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ದುಃಖ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಅನೇಕ ವರ್ಷ ದೂರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ, ಈಗ ಅಣ್ಣನನ್ನು ನೋಡುವಸಲುವಾಗಿ ಸ್ವಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ

ಬಂದರೆ, ನೀನು ಆತನು ತೀರಿಕೊಂಡನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಮುಖ್ಯ ನಾನು ನತದೃಷ್ಟ. ಆದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದಕೂಡಲೇ ನನ್ನ ಅಣ್ಣನ ಮಗನೆಂದು ಗುರುತು ಹಿಡಿದೆ. ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ವಿವಾಹವಾಗುವ ಮೊದಲೇ ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಹಿಂದೆ ನಾನು ಈ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟೆ. ಆದರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣನನ್ನು ನೋಡಿದಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಹೊರತು ಬೇರೊಬ್ಬರಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟನು. ನಂತರ ಹತ್ತು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾದೀನನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು, "ಇದನ್ನು ನಿನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಕೊಡು. ನಾನು ಪರದೇಶದಿಂದ ಬಂದಿರುವೆನೆಂತಲೂ, ಆಕೆಯನ್ನು ತುಂಬಾ ವಿಚಾರಿಸಿದಂತೆಯೂ ಹೇಳು. ನಾನು ನಾಳೆ ಮನೆಗೆಬಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣನು ಜೀವಿಸಿದ್ದ ಮನೆ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಿಸುವೆನು" ಎಂದನು.

ಆ ಹಣ ಕಂಡಾಕ್ಷಣ ಅಲ್ಲಾದೀನನಿಗೆ ಪರಮಾನಂದವಾಯಿತು. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಊಟದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಗನು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಬೇಗಬರಲು ಅಲ್ಲಾದೀನನ ತಾಯಿ ಚಕಿತಳಾದಳು. "ಅಮ್ಮಾ, ದೂರ ದೇಶದಿಂದ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಾಳೆ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಬರುವರಂತೆ," ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಅಲ್ಲಾದೀನ್. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಕೆ ಚಕಿತಳಾಗಿ "ನಿನಗೆ ಬುದ್ಧಿ ನೆಟ್ಟಗಿದೆಯಷ್ಟೇ? ನಿನಗೆ ಯಾವ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ನಿದ್ದಾನೇ? ನಿನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಯಾರೂ ಸಹೋದರರಿಲ್ಲವೆಂತೆ ಕಾಣಿಸದು" ಎಂದಳು.

"ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ ಬಿಡಮ್ಮಾ. ಅವರು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನೇ ಹೌದು. ನನ್ನನ್ನು ಬರಸೆಳೆದು ಮುದ್ದಿಟ್ಟು ಕೊಂಡರು. ತಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡರೆಂದು ಹೇಳಿದಕೂಡಲೇ ಕಂಬನಿ ಮಿಡಿದರು," ಎಂದ ಅಲ್ಲಾದೀನ್.

ಮಾರನೇಯದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಅಲ್ಲಾದೀನನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟ. ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಅಲೆದ ನಂತರ ಒಂದು ಕಡೆ ಅಲ್ಲಾದೀನ್ ತನ್ನ ಗೆಳೆಯರೊಂದಿಗೆ ಆಡುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಾದೀನ

ನನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಮುದ್ದಿಟ್ಟನು. ಅವನ ಕೈಗೆ ಎರಡು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು "ಇದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಕೊಡು. ಅಗತ್ಯವಾದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಹೇಳು. ರಾತ್ರಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಬರುವೆನೆಂದು ಹೇಳು. ಅಂದಹಾಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಎಲ್ಲಿದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಅಲ್ಲಾದೀನ್ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮನೆಯ ದಾರಿ ಹೇಳಿ, ಎರಡು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಾಯಿಯಬಳಿ ಗೋಡಿದನು. "ಅಮ್ಮಾ, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ರಾತ್ರಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಬರುವರಂತೆ" ಎಂದು ಆಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಆಕೆ ಕೂಡಲೇ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಬಂದಳು. ಆ ಬಡ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರೆ ಪರಡಿಗಳೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಇರಲಿಲ್ಲ. ನೆರೆಹೊರೆಯವರಿಂದ ಕೆಲವಾರು ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಎರವಲು ತಂದು ಅಡಿಗೆಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು.

ಸಂಧ್ಯಾ ಸಮಯವಾಯಿತು. "ಅಡಿಗೆ ಮುಗಿಯಿತು. ಪಾಪ, ನಿಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಿಗೆ ದಾರಿ ಸಿಕ್ಕಿತೋ ಇಲ್ಲವೋ. ದಾರಿ ತಿಳಿಯದೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ನೀನೇ ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಒಳಿತು" ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದಳು.

ಅಲ್ಲಾದೀನ್ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧನಾಗುತ್ತಿರಲು ಯಾರೋ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದಂತೆ ಶಬ್ದವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಾದೀನ್ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದ. ಮಾಂತ್ರಿಕನು ವಿವಿಧ ಫಲ ಪಾನೀಯ

ಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬ ಕೂಲಿಯವನಿಂದ ಹೊರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಕೂಲಿಯವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ ನಂತರ ಅಲ್ಲಾದೀನನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿದನು. ಕಣ್ಣೀರು ತಂದುಕೊಂಡು "ದಯವಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣಂದಿರು ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಅತ್ತಿಗೆ" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಆಕೆ ಮಾಂತ್ರಿಕನಿಗೆ ತನ್ನ ಗಂಡ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತೋರಿಸಿದಳು. ತಕ್ಷಣ ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಆ ಸ್ಥಳದ ಹತ್ತಿರ ಮೊಣಕಾಲೂರಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಕಣ್ಣೀರು ಮಿಡಿಯುತ್ತಾ "ಅಯ್ಯೋ, ಅಣ್ಣಾ, ನೀನು ಜೀವಿಸಿರುವಾಗ ಬಾರದಾದೆ. ಎಂತಹ ಅಭಾಗ್ಯನಾನು" ಎಂದು ಗದ್ಗದವಾಗಿ ಶೋಕಿಸಿದನು. "ನೀನು ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಪ್ಪಾ" ಎಂದಳು ಅಲ್ಲಾದೀನನ ತಾಯಿ.

"ಇಲ್ಲ, ನಾನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲಾರೆ. ನೀವು ಅನ್ಯಥಾ ಭಾವಿಸದಿದ್ದರೆ ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆದುರಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅವನೆದುರಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಭಾಗ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ, ಆತನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆದುರಾಗಿ ಕೂಡುವ ಭಾಗ್ಯ ನನಗೆ ದಕ್ಕಲಿ" ಎಂದ ಮಾಂತ್ರಿಕ.

ಈ ಸೋಗಿನ ಶೋಕವನ್ನು ಕಂಡು ಅಲ್ಲಾದೀನನ ತಾಯಿ ಅವನು ನಿಜವಾಗಿ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಸಹೋದರನೆಂತಲೇ ನಂಬಿದಳು. "ಯಾಕಪ್ಪಾ, ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುವೆ. ಸುಮ್ಮ

ನಿರು, ಸಮಾಧಾನ ತಂದುಕೊ." ಎಂದಳು. ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಆಕೆಯೊಂದಿಗೆ "ನೋಡಿ ಅತ್ತಿಗೆ, ನೀವು ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣನನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಸಹ ನನ್ನನ್ನು ನೀವು ಇದುವರೆವಿಗೆ ಕಾಣದಿದ್ದುದಕ್ಕೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡಬೇಡಿ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಈ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾದುವು. ನಾನು ಇಂಡಿಯಾ, ಇರಾನ್, ಅರೇಬಿಯಾ, ಸಿರಿಯಾ, ಈಜಿಪ್ಟ್ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕೈರೋನಗರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿದ್ದೆ. ಅಂತಹ ನಗರ ಪ್ರಪಂಚಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ನಂಬಿ. ಮೊರಾಕೋ ದೇಶವನ್ನು ಸೇರಿ ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾದುವು. ಈಗ ಒಂದು ಸ್ವಂತ ಮನೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲೇ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬನೇ ಕುಳಿತು ಏನೋ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಲು ತಟಕ್ಕನೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ, ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಕೂಡಲೇ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂಬ ಕಾತುರ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಒಂದಾದ ಮೇಲೊಂದು ಆಲೋಚನೆಗಳು ಬಂದುವು. ನಾನು ಆತನನ್ನು ಕಾಣದೆ ಮರಣಹೊಂದುವೆನೇನೋ ಎಂದು ಭೀತಿಗೊಂಡೆ. ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಾನು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದರೂ, ನನ್ನ ಅಣ್ಣಂದಿರು ಬಡತನದ ಬೇಗುದಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಯುತ್ತಿರುವರೇನೋ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿದೆ. ಇನ್ನು ತಡಮಾಡಲು ಮನವೊಪ್ಪದಾಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಹೊರಟು ಬಂದೆ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಪಟ್ಟ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಈಗೇಕೆ ಹೇಳಲಿ. ಅಂತೂ ಈ ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡೆ. ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರಲು ನಮ್ಮ ಅಲ್ಲಾದೀನ್ ಕೆಲವಾರು ಹುಡುಗರೊಂದಿಗೆ ಆಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡೆ. ನಂಬುವಿರೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಅವನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಗುರುತು ಹಿಡಿದೆ. ನನ್ನ ಹೃದಯ ಆನಂದದಿಂದ ತುಂಬಿತು. ಆದರೆ ಅವನು ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣನು ತೀರಿಕೊಂಡನೆಂದು ಹೇಳಲು ದುಃಖ ಉಮ್ಮಳಿಸಿ ಬಂತು. ಬಹುಶಃ ಅವನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿರಬಹುದು. ಅಣ್ಣನ ಪ್ರತಿರೂಪವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾದೀನ್ ಇರುವನಲ್ಲಾ ಎಂದು ಕೊಂಚ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಅವನು ಎಲ್ಲ ರೀತಿ

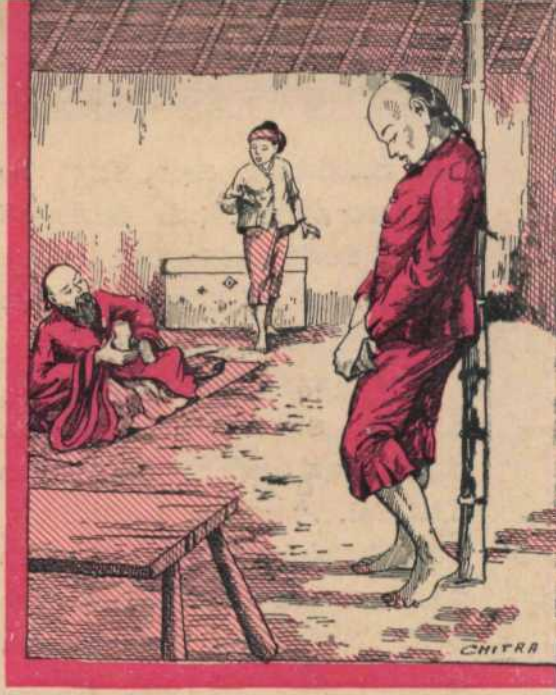

ಯಲ್ಲೂ ಅವನ ಅಪ್ಪನನ್ನೇ ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದು ಮನಕರಗುವಂತೆ ಹೇಳಿದ.

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅಲ್ಲಾದೀನನ ತಾಯಿಯ ಕಣ್ಣಲ್ಲೂ ನೀರು ಬಂತು. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಮಾತಿನ ಧೋರಣೆ ಬದಲಾಯಿಸಿ, ಅಲ್ಲಾದೀನನೊಂದಿಗೆ "ಮಗೂ, ಅಲ್ಲಾದೀನ್, ನೀನು ಏನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವೆಯಪ್ಪಾ. ನಿನ್ನ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯ ಪೋಷಣೆಮಾಡಲು ಯಾವ ನೌಕರಿ ಹಿಡಿದಿರುವೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಾದೀನ್ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದ. ತರುವಾಯ ಅವನ ತಾಯಿ ನುಡಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನ ಮುಖ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಕೆಂಪೇರಿತು.

"ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಾದೀನನ ಹತ್ತಿರ ಕೇಳಿದೆ. ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಉಂಡಾಡಿಗುಂಡನನ್ನು ನಾನೆಲ್ಲೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಪೋಕರಿ ಹುಡುಗರೊಂದಿಗೆ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಲೆಯುವುದೊಂದು ಗೊತ್ತು ಅವನಿಗೆ. ಹೊಲಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕಲಿಸಲು ಅವನ ಅಪ್ಪ ಪಟ್ಟ ಪ್ರಯತ್ನವೆಲ್ಲಾ ವಿಫಲವಾಯಿತು. ಅರ್ಧ ಇವನ ಚಿಂತೆಯಿಂದಲೇ ಅವರು ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದರು. ಊಂ, ನನ್ನ ಸರದಿಯೂ ಒಂದು ದಿನ ಬರುತ್ತದೆ. ಏನು ಹೇಳಲಿ? ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ನೂಲು ನೂತರೂ ಎರಡು ಹೊತ್ತು ಊಟಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗದು. ಇವನೋ ಊಟದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಇತರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪೋಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಾನೆ. ಇವನ ಗೊಡವೆ ನನಗೇಕೆಂದು ಸಮ್ಮನಿರಲೂ ಮನವೊಪ್ಪದು. ಏನೋ ಅವನ ಕರ್ಮ. ನನಗೂ ವಯಸ್ಸಾಯಿತು. ದಿನೇ ದಿನೇ ಶಕ್ತಿ ಹೀನಳಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ." ಎಂದು ಅಲ್ಲಾದೀನನ ತಾಯಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟಳು.

ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಅಲ್ಲಾದೀನನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ "ಇದು ಸರಿಯೇ ಮಗೂ, ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಒಳ್ಳೆ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಿಯೂಸಹ ಈ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸುವುದುಂಟೇ? ಯಾವುದಾದರೂ ನೌಕರಿ ಹಿಡಿದು ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಆಕೆಗೆ ಭಾರವಾಗಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳಿಲ್ಲ? ಇಂತಹ

ಕೆಲಸ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಹೇಳು, ಅದನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಭಾರ ನನಗಿರಲಿ. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯಂತೆ ಹೊಲಿಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಂದಾಯಿತು. ಯಾವುದಕ್ಕಾದರೂ ನಾನು ಸಹಾಯಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧನಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದ.

ಅಲ್ಲಾದೀನನು ಯಾವ ಉತ್ತರವನ್ನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಮೈ ಬಗ್ಗಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಗ್ರಹಿಸಿದನು. "ನಿನಗೆ ಈ ಕೆಲಸಗಳು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಿಡು. ನಿನಗೊಂದು ಬಟ್ಟಿ ಅಂಗಡಿ ಇಡಿಸಿಕೊಡುವೆನು. ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಗೆಬಗೆಯ ರೇಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಸುವೆನು. ಹಾಯಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡು" ಎಂದ.

ಈಸಾರಿ ಅಲ್ಲಾದೀನನ ಮುಖ ಅರಳಿತು. ಉತ್ತಮ ಪೋಷಾಕು ಧರಿಸಿ, ಹಣದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಭಾರಿ ವರ್ತಕನೆಂದು ಕರೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವನಿಗೆ ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ಕಂಡುಬಂತು. ಅವನು ಮಾಂತ್ರಿಕನನ್ನು ನೋಡಿ ನಕ್ಕನು.

"ಸರಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ನಾಳೆ ಪೇಟೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ವರ್ತಕರು ಧರಿಸುವ ಉಡುಪನ್ನು ಕೊಡಿಸಿಕೊಡುವೆ. ಆತರುವಾಯ ಅಂಗಡಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವೆನು, ಸರಿಯೆ?" ಎಂದ ಮಾಂತ್ರಿಕ.

ಈತನು ತಮ್ಮಪಾಲಿನ ದೇವರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅಲ್ಲಾದೀನನ ತಾಯಿ ಸಂತೋಷಿಸಿದಳು. ಅವನನ್ನು ಬಹಳಹೊತ್ತು ಕೊಂಡಾಡಿದಳು. ಮಗನೊಂದಿಗೆ "ಲೋ, ಮೂಳಾ, ನಿಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ನಿನಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವರೋ ನೋಡು. ಅವರ ಹೆಸರು ಉಳಿಸಲಾದರೂ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಡೆದುಕೊ" ಎಂದಳು.

ತರುವಾಯ ಆಕೆ ಅನ್ನ ಬಡಿಸಿದಳು. ಮೂವರೂ ಊಟಮಾಡಿದ ನಂತರ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಅದೂ ಇದೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಂತ್ರವಾದಿ ಅಲ್ಲೇ ಮಲಗಿದ.

ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬರುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಮಾಂತ್ರಿಕನು ತನ್ನ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋದನು. (ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

ಲೋಭಿಗಳ ಗುರು

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಲೋಭಿಯಿದ್ದ. ತಾನೇ ದೊಡ್ಡ ಲೋಭಿ ಎಂದು ತಿಳಿದ ಅವನಿಗೆ, ಲೋಭಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಗುರುವಾದವನು ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೊಸ ವಿಷಯ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡ. ಬಳಿಕ ಕಾಲುನಡಿಗೆಯಿಂದಲೇ ಬಲುದಿನ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ, ಆ ಗುರುವಿರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸೇರಿದ. ಗುರು ಈತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬರಮಾಡಿ, ಬಂದ ಕೆಲಸ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, " ಸರಿ. ಆ ವಿಷಯ ತರುವಾಯವಾಗಲಿ. ಮೊದಲು ಊಟಮಾಡುವ. ಬಾ " ಅಂದ.

ಲೋಭಿಗುರು ಆತಿಥ್ಯ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಶಿಷ್ಯ ಲೋಭಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. " ನೀವೇನು ಶ್ರಮಪಡಬೇಡಿ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಒಣಗಿದ ರೊಟ್ಟಿಚೂರಿವೆ " ಎಂದ ಗುರುವಿಗೆ.

"ನೀನು ನನ್ನ ಅತಿಥಿ. ನಿನಗೆ ಭೋಜನ ಸದುಪಾಯ ಮಾಡುವ ಭಾರ ನನ್ನದು" ಎಂದು ಲೋಭಿಗುರು ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಪೇಟೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದ. " ಒಳ್ಳೆ ರೊಟ್ಟಿಯಿದೆಯೆ ?" ಎಂದು ಅಂಗಡಿಯವನನ್ನು ಗುರು ಕೇಳಿದ. "ಇದೆ. ಬೆಣ್ಣೆಯಂಥ ರೊಟ್ಟಿಗಳಿವೆ!" ಎಂದ ಅಂಗಡಿಯವ. " ನಮಗೆ ಬೆಣ್ಣೆಯಂಥ ರೊಟ್ಟಿಗಳೇಕೆ? ಅದಕ್ಕಿಂತ ಬೆಣ್ಣೇನೇ ಕೊಂಡುಕೊಂಡರಾಯಿತು." ಎಂದು ಗುರು ಬೆಣ್ಣೆಯಂಗಡಿಗೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಲಾಗಿ, " ಒಳ್ಳೆ ಬೆಣ್ಣೆ. ಎಣ್ಣೆಯಂಥ ಬೆಣ್ಣೆ." ಅಂದ ಆ ಅಂಗಡಿಯವ. " ಓ! ಹಾಗಾದರೆ ಎಣ್ಣೇನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಿಡುವಾ " ಎಂದು ಗುರು ಎಣ್ಣೆಯಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ " ಎಣ್ಣೆಯಿದೆಯೆ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. " ಇದೆಯಿದೆ. ನೀರಿನಷ್ಟು ತಿಳಿಯಾದ ಎಣ್ಣೆ !" ಎಂದ ಅಂಗಡಿಯವ.

" ಸರಿ. ತಂಟೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ತಿಳಿಯಾದ ನೀರನ್ನೇ ಕುಡಿದುಬಿಡುವ." ಎಂದು ಲೋಭಿ ಗುರು ತನ್ನ ಲೊಭಿ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಮನೆಗೇ ಕರೆದು ತಂದು ಒಂದು ಲೋಟೆ ನೀರು ಕೊಟ್ಟ.

ಲೋಭಿ ಬಂದ ಕೆಲಸ ಆಯಿತು. ಆತ ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಹೋದ.

ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿ

ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಬೇಸರಹೊಂದದೆ ಮತ್ತೆ ಮರದಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಶವವನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ಭುಜದಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮೌನವಾಗಿ ಶ್ಮಶಾನದ ಕಡೆ ನಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಆಗ ಶವದಲ್ಲಿದ್ದ ಬೇತಾಳ "ರಾಜನೇ, ಕೆಲವರು ಅದ್ಭುತಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲು ಅಡ್ಡ ಹಾದಿ ಹಿಡಿಯುವರು. ಆದರೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಅವರು ಭಾವಿಸಿದಷ್ಟು ಸುಖಪಡೆಯುವುದು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗಿರಲಿ, ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಗಳಪಾಲಾಗುವರು. ಇದಕ್ಕೆ ಗುಣನಿಧಿಯೇ ನಿದರ್ಶನ. ಆ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು" ಎಂದು ಹೀಗೆ ಹೇಳ ಲಾರಂಭಿಸಿದನು:

ಯಮುನಾನದಿತೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗ್ರಾಮವಿತ್ತು. ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಗುಣನಿಧಿ ಎಂಬ ಯುವಕನಿದ್ದನು. ಅತನಿಗೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ತತ್ವಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನ ಹೆಚ್ಚು. ಆದುದರಿಂದ ಆತನು ಕಾಶಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ತತ್ವವ್ಯಾಸಂಗವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರು

ಗದೆ ಪಂಡಿತೋತ್ತಮರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಾಂಖ್ಯ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ಗುಣನಿಧಿಗೆ ಕಾಶಿನಗರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಿತ್ರನು ದೊರೆತನು. ಹೆಸರು ಜಯವರ್ಮ. ಜಯವರ್ಮನೂ ಸಹ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಬಂದು ಕಾಶಿನಗರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದ. ಅವನು ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡಿ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಸಾಯಂಕಾಲವಾದರೆ ಜೂಜಿನಕಟ್ಟೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಜೂಜಾಡಿ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವನು. ಅದು ಅವನ ದಿನಚರಿ.

ಇವರಿಬ್ಬರ ಗುಣ ವಿಶೇಷಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹೋಲಿಕೆ ಇರದಿದ್ದರೂ ಹೇಗೋ ಗುಣನಿಧಿ ಜಯವರ್ಮರ ನಡುವೆ ಸ್ನೇಹ ಕುದುರಿತು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡ ತೊಡಗಿದರು. ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನೂ ಜೂಜಿನಕಟ್ಟೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಜಯವರ್ಮನು ಅನೇಕ ಸಲ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದುದುಂಟು. ಆದರೆ ಗುಣನಿಧಿಗೆ ಜೂಜಾಟದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿರಲಿಲ್ಲ. "ನಿನಗೆ ಈ ಹಾಳುಗೀಳು ಹೇಗೆ ಹಿಡಿಯಿತು? ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೀಗೆ ಹಾಳುಮಾಡುವುದೇಕೆ?" ಎಂದು ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ಆಗಾಗ ಗದರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗುಣನಿಧಿ-

"ಹಣ ಶಾಶ್ವತವೇ? ಇಂದು ಬರುತ್ತಿದೆ, ನಾಳೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅದೃಷ್ಟದೇವತೆ ಒಲಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಆನಂದವಿರುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸ ಬೇಕೇ ಹೊರತು ಸುಮ್ಮನೆ ಹೇಳಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ." ಎಂದ ಜಯವರ್ಮ.

ಆದರೆ ಅದೃಷ್ಟದೇವತೆ ಅವನಿಗೆ ಎಂದೂ ಒಲಿದುಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಸದಾ ಪ್ರತಿಕೂಲಳಾಗಿದ್ದಳು. ಸೋತಷ್ಟೂ ಜಯವರ್ಮನಿಗೆ ಇದರ ಗೀಳು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ಗುಣನಿಧಿಯೊಂದಿಗೆ "ಒಂದುಸಾರಿ ನೀನು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬಂದರೆ ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ಬದಲಾಯಿಸಬಹುದು! ಏಕೆಂದರೆ ನೀನು ನನ್ನ ಹಿತೈಷಿ. ನೀನೇನೂ ಜೂಜಾಡಬೇಡ. ನನ್ನಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರು. ಅಷ್ಟು ಸಾಕು" ಎಂದ. ಅವನ ಮಾತು ತಳ್ಳಿಹಾಕಲಾರದೆ ಗುಣನಿಧಿ ಅಂದು

ಜೂಜಿನಕಟ್ಟೆಗೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಜಯವರ್ಮ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ತೆಗೆದು "ಈ ಹಣವನ್ನಿಟ್ಟು ಆಡುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನಿಷ್ಟ ಬಂದ ಪಂದ್ಯ ಹೇಳು" ಎಂದು ಗುಣನಿಧಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಗುಣನಿಧಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಪಂದ್ಯ ಹೇಳಿದ. ಜಯವರ್ಮ ಅದರಮೇಲೆ ಹಣ ಹಾಕಿದ. ದಾಳ ಹಾಕಿದಕೂಡಲೇ ಗುಣನಿಧಿ ಹೇಳಿದ ಆಟವಾಯಿತು. ಜಯವರ್ಮ ಜಯಗಳಿಸಿದ. "ಇನ್ನೊಂದು ಪಂದ್ಯ ಹೇಳು" ಎಂದ ಜಯವರ್ಮ. ಗುಣನಿಧಿಯ ಬಾಯಿಂದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆ ಬಂತು. ಮತ್ತೆ ಗೆಲುವು ಜಯವರ್ಮನದಾಯಿತು. ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯ ವರೆವಿಗೂ ಜಯವರ್ಮ ಜೂಜಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಪ್ರತಿಸಾರಿಯೂ ಪಂದ್ಯ ಹೇಳುವುದು ಗುಣನಿಧಿಯ ಕೆಲಸ, ಹಣ ಬಾಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಜಯವರ್ಮನ ಕೆಲಸವಾಯಿತು. ಆದೇನು ವಿಚಿತ್ರವೋ ಗುಣನಿಧಿಯ ಬಾಯಿಂದ ಯಾವ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೊರಬರುವುದೋ, ಅದೇ ದಾಳಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಳುತಿತ್ತು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಜಯವರ್ಮ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು. ಗುಣನಿಧಿಯನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು "ಮಿತ್ರನೇ, ನೀನು ನನ್ನ ಪಾಲಿನ ದೇವರು. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಂದಾದರೆ ಕಾಶಿನಗರವನ್ನೇ ಜಯಿಸಬಲ್ಲೆವು" ಎಂದ ಜಯವರ್ಮ.

ಗುಣನಿಧಿಗೆ ಜೂಜಿನಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನ ಆನಂದವನ್ನು ಕಂಡು ಆತನೂ ಸಹ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟನು.

ಅಂದಿನಿಂದ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಜೂಜಾಡಲು ಬರುವಂತೆ ಗುಣನಿಧಿಯನ್ನು ಜಯವರ್ಮನು ಪೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಮೊದಮೊದಲು ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಹೇಳಲಾರದೆ ಗುಣನಿಧಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಜಯವರ್ಮ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿದ. ಗುಣನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಅದ್ಭುತಶಕ್ತಿಯಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಆತನ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಡುವ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಸದಾ ಜಯಸಿದ್ಧ. ಈ ಶಕ್ತಿ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತೋ ಗುಣನಿಧಿಗೂ ತಿಳಿಯದು. ಯಾವ ಪಂದ್ಯಕಟ್ಟಲು ಹೇಳುವೆ ಎಂದು ಜಯವರ್ಮನು ಕೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಆತನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಕೇಳಿ ಬಂದಂತಾಗಿ ಅದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಹೇಳಿ ಬಿಡುವನು. ಅದು ಜಯಗೊಳಿಸುತಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಜಯವರ್ಮನು ದಿನಾ ಸಾವಿರಗಟ್ಟಳೆ ಗೆಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಭಾಗ ಅವನು ಗುಣನಿಧಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಜೂಜಿನ ವ್ಯಸನ ಹಿಡಿಯಬಾರದು. ಆದರೊಂದುಸಾರಿ ಅದರ ರುಚಿಹತ್ತಿದರೆ ಸಾಕು, ಗೆಲುವಾಗಲೀ, ಸೋಲಾಗಲೀ ಅದು ಮಾನವನ ಮನವನ್ನು ಸೂರೆಗೊಳ್ಳುವುದು. ಜಯವರ್ಮನು ಈ ವ್ಯಸನದಿಂದ ಹುಚ್ಚನಂತಾದನು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನೂ ಸಹ ಬಿಟ್ಟು, ಸದಾ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಜೂಜಿನಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವನು. ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಗುಣನಿಧಿಯನ್ನೂ ನಿರ್ಬಂಧಿಸಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವನು. ಗುಣನಿಧಿಯ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮೂಲೆಪಾಲಾ

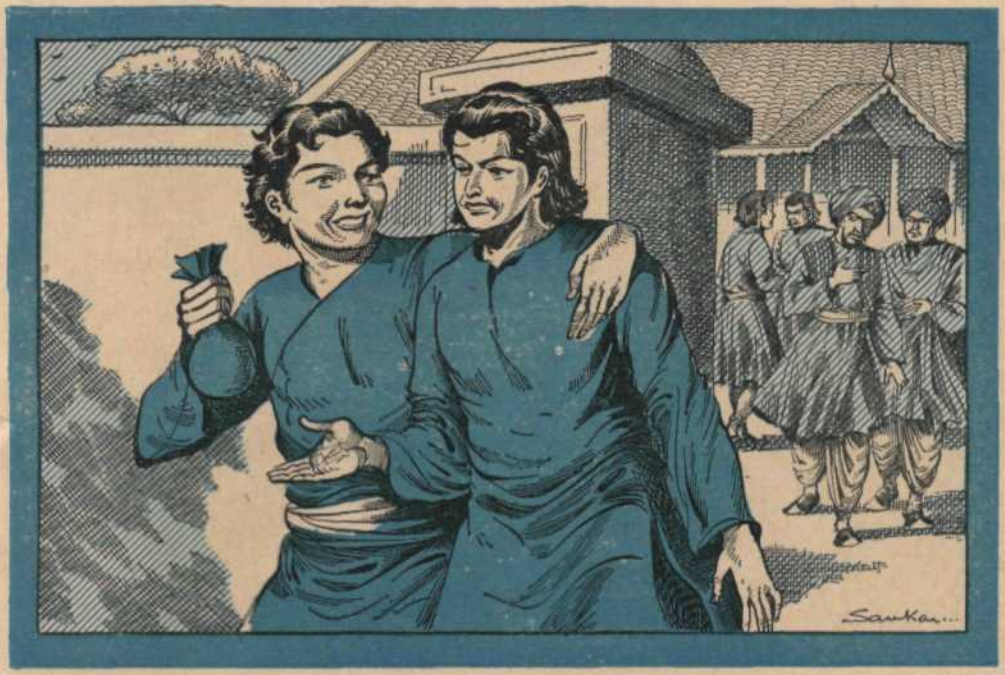

ಯಿತು. ತನ್ನ ಸಮಯವೆಲ್ಲಾ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಆತನು ಪರಿತಪಿಸುವನು. "ಇನ್ನಾದರೂ ಜೂಜಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಡಬಾರದೆ? ನನ್ನ ಪಾಲಿನ ಹಣವನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ತೆಗೆದುಕೊ. ನನಗೆ ಹಣದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೀನು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಾಳು. ಹೀಗೆ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ದಿನ ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಡುವೆ?" ಎಂದ ಗುಣನಿಧಿ ಒಂದು ದಿನ.

"ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಲಭಿಸುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳುವೆಯಾ? ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಶಕ್ತಿ ನಾಳೆ ಮಾಯವಾಗಬಹುದು. ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು? ದೀಪವಿರುವಾಗಲೇ ಮನೆ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನೀನಾದರೂ ಈ ಅದ್ಭುತಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸುವುದು ಧರ್ಮವಲ್ಲ" ಎಂದು ಜಯವರ್ಮನು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು.

ತನ್ನ ಮಿತ್ರನು ತನ್ನನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲಾರನೆಂದು ಗುಣನಿಧಿ ಅರಿತನು. ಜಯವರ್ಮನ ದುರಭ್ಯಾಸವನ್ನು ತೊಲಗಿಸಲು ಅನೇಕ ಹಂಚಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೂಡಿದನು. "ಯಾವ ಪಂದ್ಯ ಆಡಲಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಬೇಕೆಂತಲೇ ಗುಣನಿಧಿ "ನನಗೇನೂ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳುವನು. ಕೂಡಲೇ ಜಯವರ್ಮ ಆಟ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಆತನು ಪಂದ್ಯ ಹೇಳುವವರೆವಿಗೂ ಆಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಜಯವರ್ಮನು ನಾಲ್ಕೈದು ಆಟಗಳಲ್ಲಿ ಪರಾಜಯ ಹೊಂದಿದರೆ ತನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ

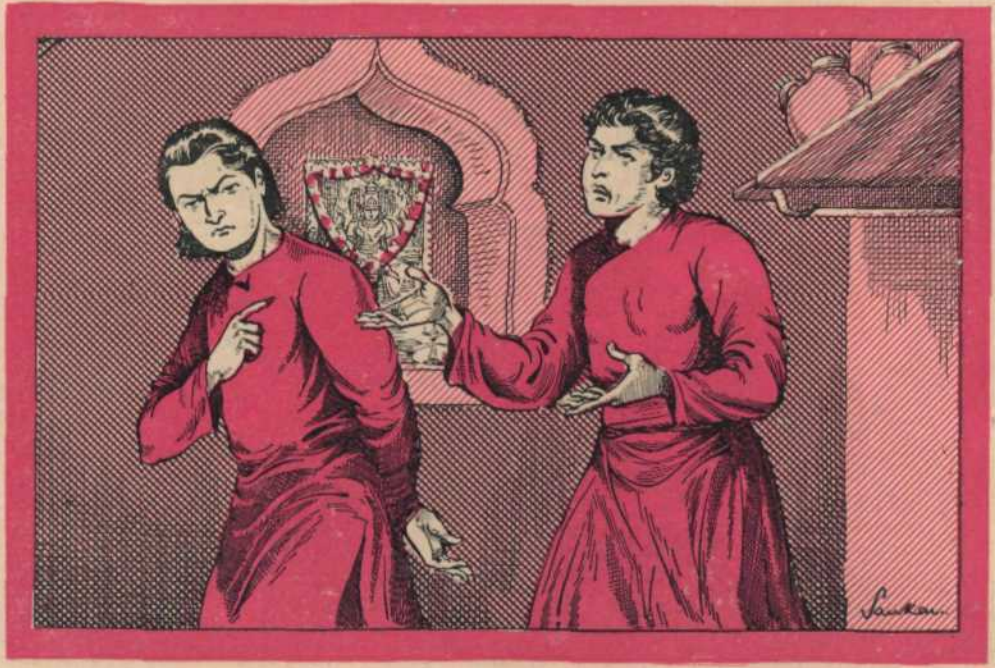

ನಂಬಿಕೆ ಹೋಗುವುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಗುಣನಿಧಿ ಒಂದು ದಿನ ತನಗೆ ತೋರಿದ ಪಂದ್ಯ ತಪ್ಪಿಸಿ ಬೇರೊಂದು ಪಂದ್ಯದಮೇಲೆ ಹಣ ಹಾಕುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ಜಯವರ್ಮ ಆದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಿದನು. ಗುಣನಿಧಿಯ ಬಾಯಿಂದ ಬಂದ ಪಂದ್ಯವೇ ಜಯಗಳಿಸಿತು.

ಜೂಜಿನಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದೂ ಜಯವರ್ಮನ ಆನಂದೋತ್ಸಾಹಗಳು ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ, ಗುಣನಿಧಿ ತನ್ನ ವ್ಯಾಸಂಗವು ಹಾಳಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಮನಗಂಡು ಕಳವಳ ಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ವ್ಯಾಸಂಗದ ಮೇಲೆ, ಕಾಶಿನಗರದ ಮೇಲೆ, ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ಜಯವರ್ಮನ ಮೇಲೆ, ಜೂಜಾಟದ ಮೇಲೆ ತೀವ್ರವಾದ ಅಸಹ್ಯ ಭಾವ ಬೆಳೆಯಿತು.

ಆತನು ಸ್ವಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಬಂಧು ಬಳಗವನ್ನು ಸೇರಲು ಕಾತುರಗೊಂಡನು. ತಾನು ಹೋಗುವೆನೆಂದರೆ ಜಯವರ್ಮ ಸಮ್ಮತಿಸಲಾರ; ಜೂಜಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಡುವಂತೆ ಹೇಳಿದರೆ ಕವಿಯಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವವೇ ಎದ್ದು ಗುಣನಿಧಿ ಗಂಗಾನದಿಯ ದಡದಕಡೆ ನಡೆದನು. ಅಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಅಂಬಿಗನನ್ನು ತಟ್ಟಿ ಎಬ್ಬಿಸಿ, "ನನ್ನನ್ನು ಆಚೆ ದಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದರೆ ನೀನು ಕೇಳುವಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ." ಎಂದು ಆಶೆ ತೋರಿಸಿದನು.

ಗಂಗಾನದಿ ತುಂಬು ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದರೂ ಹಣಕ್ಕೆ ಆಶೆಪಟ್ಟು ಅಂಬಿಗನು ಗುಣ

ನಿಧಿಯನ್ನು ದೋಣಿಯಲ್ಲೇರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಬಳಿಕ ಹಡಗು ಮುಂದೆ ಸಾಗುತಿತ್ತು.

ಗುಣನಿಧಿ ಎದ್ದ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಜಯವರ್ಮನಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಗುಣನಿಧಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಮಿತ್ರನು ತನಗೆ ಹೇಳದೆ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟರ ಬೇಕೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅವನೂ ಗಂಗಾನದಿಯತ್ತ ಓಡಿ ಬಂದನು. ನದಿಯ ಮಧ್ಯೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಹಡಗನ್ನು ಕಂಡನು ಜಯವರ್ಮ. ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಗುಣನಿಧಿ ಇರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಕೂಗಿ ಕರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

"ಸ್ವಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಗುಣನಿಧಿ ಜವಾಬಿತ್ತ.

ಜಯವರ್ಮ ಒಮ್ಮೆ ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಿದ. ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಹಡಗುಗಳಾವುವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಈಜುಗಾರ. ಕೂಡಲೇ ಧೈರ್ಯವಹಿಸಿ, ಹಡಗನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದನು.

ಅವನು ಆ ರೀತಿ ಈಜಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ಮೊಸಳೆ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತು.

ಬೇತಾಳ ಈ ಕಥೆ ಹೇಳಿ, "ರಾಜನೇ, ಜಯವರ್ಮನ ಮರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಅವನ ದುರ್ವ್ಯಸನವೇ? ಹಣದಾಶೆಯೇ? ಇಲ್ಲ ಗುಣನಿಧಿಯ ಅದ್ಭುತಶಕ್ತಿಯೇ? ಗುಣನಿಧಿ ಮಾಡಿದ ಮಿತ್ರದ್ರೋಹವೇ? ಸಮಾಧಾನ ತಿಳಿದೂಸಹ ಹೇಳದೆಹೋದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಸಾವಿರ ಹೋಳುಗಳಾದೀತು," ಎಂದಿತು.

"ಜಯವರ್ಮನ ಸಾವಿಗೆ ಇವು ಯಾವುದೂ ಕಾರಣವಲ್ಲ. ಜೂಜಾಡುವವರೂ, ಧನಾಶಾಪರರೂ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ. ಗುಣನಿಧಿಯ ಅದ್ಭುತಶಕ್ತಿ ಜಯವರ್ಮನಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿತೇ ಹೊರತು ಹಾನಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ತಪ್ಪು ಜಯವರ್ಮನದು. ಅವನ ತಪ್ಪೇನೆಂದರೆ ಗುಣನಿಧಿಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಬಂದನು. ಪರರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಬಂದರೆ ಕೇಡಾಗುವುದು ಖಂಡಿತ. ಜಯವರ್ಮನು ಇದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನ" ಎಂದ.

ರಾಜನ ಮೌನಭಂಗವಾದ ಕೂಡಲೇ ಬೇತಾಳ ಶವದೊಂದಿಗೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಮರವೇರಿ ನೇತಾಡಿಕೊಂಡಿತು.

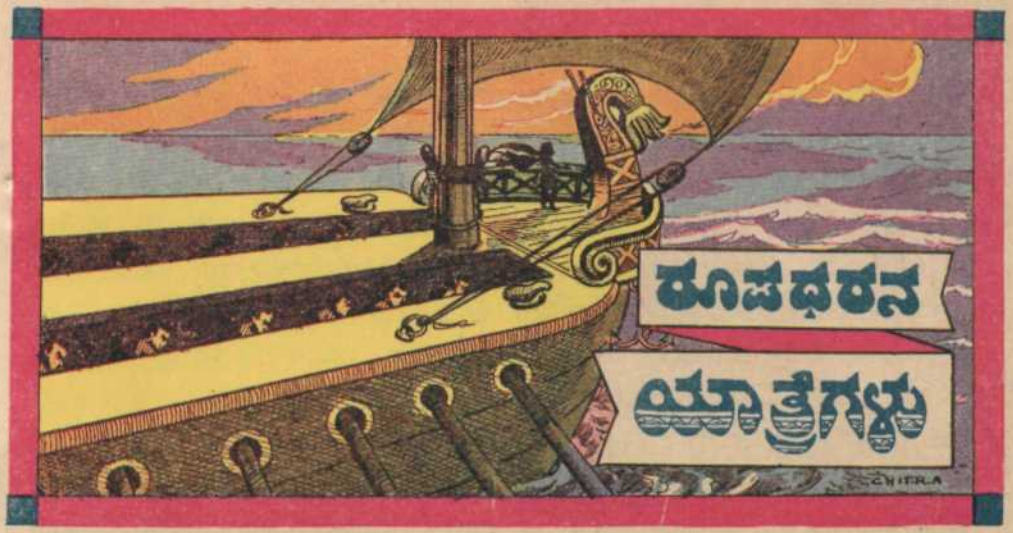

3

[ಟ್ರಾಯ್ ನಗರದಿಂದ ಮನೆಯಕಡೆ ಹೊರಟ ರೂಪಧರನು ತುಫಾನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಫಾಲ ಲೋಚನರೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸರ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು. ಹನ್ನೆರಡುಮಂದಿ ಅನುಚರ ರೊಂದಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಫಾಲಲೋಚನನ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡನು. ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ಕೆಲವು ಗ್ರೀಕರನ್ನು ಕೊಂದು ತಿಂದನು. ಕಡೆಗೆ ರೂಪಧರನು ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಆ ರಾಕ್ಷಸನ ಕಣ್ಣುಕುಕ್ಕಿ, ತನ್ನ ಅನುಚರರೊಂದಿಗೆ ಹೊರಬಿದ್ದು ಹಡಗುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದನು.]

ರೂಪಧರನ ನೌಕೆಗಳು ಬಹು ಬೇಗ ನೌಕಾ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡವು. ಈ ದ್ವೀಪ ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ತೇಲಿರುವುದೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ ಯಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲೊಂದು ಅಭೇದ್ಯವಾದ ಕಂಚಿನ ಕೋಟೆಯಿದೆ. ಆ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಅರಸನ ಹೆಸರು ಚಿತ್ರಾಶ್ವ. ದಿಕ್ಪಾಲಕರು ಈತನ ಗೆಳೆಯರು. ಈತನಿಗೆ ಆರು ಗಂಡು, ಆರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿದ್ದರು. ಚಿತ್ರಾಶ್ವನು ರೂಪಧರ ಮತ್ತು ಆತನ ಅನುಚರರಿಗೆ ಸುಸ್ವಾಗತವಿತ್ತು, ಅವರನ್ನು ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಪರ್ಯಂತ ತನ್ನ ಅತಿಥಿ ಗಳನ್ನಾಗಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಟ್ರಾಯ್ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ವಿಜಯಹೊಂದಿದ ಗ್ರೀಕ್ ವೀರರನ್ನು ಕುರಿತು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ರೂಪಧರನಿಂದ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಬೇಗ ಕಳೆಯಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ರೂಪಧರನು ಚಿತ್ರಾಶ್ವನೊಂದಿಗೆ "ನಾವಿನ್ನೆಷ್ಟು ದಿನವೆಂತ ನಿಮ್ಮ

ಒಂದು ಗ್ರೀಕ್ ಪುರಾಣಕಥೆಯ ಆಧಾರದಿಂದ

ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿರುವುದು? ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗುವ ಹಂಬಲ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ನಮಗೆ ಹೋಗಲು ಅಪ್ಪಣೆ ದಯಪಾಲಿಸಿ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣ ಸುಗಮವಾಗಿ ಸಾಗಲು ನಿಮ್ಮ ಸೆರವು ನಮಗೆ ನೀಡಬೇಕು. ಈಗಾಗಲೇ ನಾವು ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿರುವೆವು" ಎಂದನು.

ಚಿತ್ರಾಶ್ವನು ತನ್ನ ಕೈಲಾಗುವ ಸಹಾಯ ನೀಡಲು ಸಮ್ಮತಿಸಿದನು. ವಾಯುದೇವನ ವರದಿಂದ ಸಪ್ತ ಮಾರುತಗಳು ಆತನಬಳಿ ವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುವು. ಆದುದರಿಂದ ಆತನು ಒಂದು ಮಾರುತವನ್ನು ಹೊರತು ಉಳಿದ ಆರು ಮಾರುತಗಳನ್ನು ಒಂದು ಚರ್ಮದ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿ, ಆ ಚೀಲವನ್ನು ರೂಪಧರನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ "ಅಯ್ಯಾ, ನಿನ್ನ ಹಡಗುಗಳು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಸ್ವದೇಶವನ್ನು ಸೇರಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಒಂದು ಮಾರುತವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊರಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಮಾರುತಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಹಾಕಿರುವೆನು. ಅದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಪ್ರಯಾಣ ಸುಖವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಮನೆ ಸೇರುವವರೆವಿಗೂ ಈ ಚೀಲದಲ್ಲಿರುವ ಮಾರುತಗಳು ಹೊರಗೆ ಬರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು, ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಉಂಟಾಗಲಾರದು" ಎಂದ.

ರೂಪಧರನು ಆತನಿಗೆ ತನ್ನ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಅನುಚರರ ಪರವಾಗಿ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ, ಮಾರುತಗಳನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದ್ದ ಚರ್ಮದ ಚೀಲವನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಂಗಡಿಗರೊಂದಿಗೆ ಹಡಗನ್ನೇರಿ ಹೊರಟನು. ಚಿತ್ರಾಶ್ವನು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ನಡೆಯಿತು. ಒಂಬತ್ತು ಹಗಲು, ಒಂಬತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲೂ ನಿಲ್ಲದೆ ಒಂದೇಸವನೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿತು. ಹತ್ತನೇಯ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಇಥಕಾ ತೀರ ಕಾಣಿಸಿತು. ಮತ್ತೆ ಸ್ವದೇಶ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಕೂಡಲೇ ರೂಪಧರ ಮತ್ತು ಆತನ ಸಂಗಡಿಗರಿಗೆ ಉಂಟಾದ ಆನಂದ ಹೇಳತೀರದು. ಇನ್ನು ಕೆಲವಾರು ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ನೌಕೆಗಳು ತೀರವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುವು. ಅನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಬಂಧು ಬಳಗದೊಂದಿಗಿರಬಹುದು! ಎಂಥ ಸವಿನೆನೆಸು!

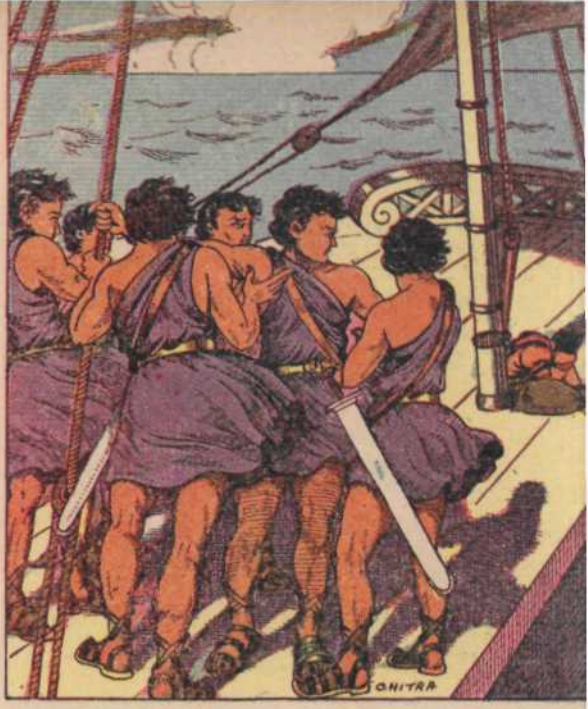

ನೌಕಾದ್ವೀಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಂದಿನಿಂದ ರೂಪಧರನು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಾರುತಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಹಾಕಿದ್ದ ಚೀಲವನ್ನು ತನ್ನ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. "ಇನ್ನೇನು ಮನೆ ಸೇರಿದಂತೆಯೇ ಸರಿ" ಎಂದು ಒಂದು ರೀತಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಜೋಲುಬಿಟ್ಟನು. ಆತನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ನಿದ್ರೆ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂತು. ನೌಕೆಗಳು ತೀರವನ್ನು ತಲಪುವಮೊದಲು ಕೊಂಚಹೊತ್ತು ನಿದ್ದೆ ಮಾಡೋಣವೆಂದು ಕಾಲುನೀಡಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡನು. ಆತನು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಆತನ ಸಂಗಡಿಗರು ಪಿಸುಮಾತಿಗಾರಂಭಿಸಿದರು. "ಆ ಚೀಲದಲ್ಲೇನಿರಬಹುದು?" ಎಂದ ಸೊಬ್ಬ.

"ಮತ್ತೇನಿರುತ್ತವೆ. ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರ, ಅವರಿವರು ಕೊಟ್ಟ ವಿವಿಧ ಬಹುಮಾನಗಳು" ಎಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ.

"ರೂಪಧರನಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ನೇಹಿತರೇ! ಎಲ್ಲರೂ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡುವವರೇ! ನಮಗೆಮಾತ್ರ ಸೊನ್ನೆ!" ಎಂದ ಮೂರನೇಯವನು ಒಂದು ರೀತಿ ಮತ್ಸರದಿಂದ.

"ಲೋ ಪೆದ್ದಾ, ಅದೆಲ್ಲಾ ಇರಲಿ. ರೂಪಧರನೊಂದಿಗೆ ನಾವೂಸಹ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಮನೆ ಮಠ ಬಿಟ್ಟು, ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ದೂರವಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದೆವಷ್ಟೇ? ರೂಪಧರನನ್ನು ನೋಡು, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ದೋಚಿಕೊಂಡ ನಗನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು ಮಾತ್ರ ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ದೋಚಿದ ಮಾಲು ಸಾಲದೆ ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಬಹುಮಾನಗಳು ಬೇರೆ ಕೊಸರಿಗೆ" ಎಂದ ನಾಲನೇಯವನು.

"ಆ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಏನಿದೆಯೋ ನೋಡೋಣಬನ್ರೋ" ಎಂದು ಮೊದಲನೇಯವನು ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರನ್ನು ಕರೆದ.

ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಸಮ್ಮತಿ ಸೂಚಿಸಿದರು. ಚೀಲದ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿಯ ತಂತಿಯಿಂದ ಬಲವಾಗಿ ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಲಾಗಿತ್ತು. ರೂಪಧರನ ಅನುಚರರು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಆ ತಂತಿಯನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಒಂದೊಂದೇ ಸುತ್ತು ಸಡಲಿಸಿದರು. ಬಿಗಿತ ಸಡಲಿದಂತೆ ಆ ಚೀಲದಿಂದ ಪ್ರಳಯಮಾರುತಗಳು ಅತ್ಯಂತ

ವೇಗದಿಂದ ಭೀಕರ ಶಬ್ದಮಾಡುತ್ತಾ ಹೊರ ಬಂದುವು. ಆ ಗಾಳಿಯ ಧಾಳಿಗೆ ಹಡಗುಗಳು ಅತ್ತಿತ್ತ ತೂಗಾಡಿದುವು. ಹಡಗಿನಲ್ಲಿದ್ದವರು ಮರಕೆಡೆದುಬಿದ್ದಂತೆ ಕೆಳಗುರುಳಿದರು. ಆ ಬೀಭತ್ಸವಾದ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಲಾರದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಹೆದರಿ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡರು.

ಭಯನಕವಾದ ಶಬ್ದಕೇಳಿ ರೂಪಧರನಿಗೆ ಆಶ್ಚರವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಆತನು ಕೂಡಲೇ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯಲು ಅಶಕ್ತನಾದನು. ಏನಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಈ ಝಂಝಾಮಾರುತದ ಹಾವಳಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರೂಪಧರನ ನೌಕೆಗಳು ಮತ್ತೆ ನೌಕಾದ್ವೀಪವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡವು. ರೂಪಧರನ ಅನುಚರರು, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಮಾತೃದೇಶ ಮತ್ತೆ ದೂರವಾಗಲು ಗಳಗಳನೆ ಅತ್ತರು. ರೂಪಧರನ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಚಿಂತಿಸಿ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ನಡೆಯಬೇಕಾದುದೇನೋ ನಡೆದು ಹೋಯಿತು. ರೂಪಧರನೂ ಆತನ ಸಂಗಡಿಗರೂ ಅಡಿಗೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಿಂದರು. ತದನಂತರ ರೂಪಧರನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಸಂಗಡಿಗರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಚಿತ್ರಾಶ್ವನನ್ನು ಕಾಣಲು ಹೋದನು.

ಚಿತ್ರಾಶ್ವನು ರೂಪಧರನನ್ನು ನೋಡಿ ಅಮಿತಾಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡನು. "ನೀನು ಸ್ವದೇಶವನ್ನು ತಲುಪಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೂ ಮತ್ತೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದೆ?"

ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ರೂಪಧರನು ಕೈಮುಗಿದು "ಮಹಾಪ್ರಭು, ಏನು ಹೇಳಲಿ? ಅಜಾಗ ರೂಕತೆಯಿಂದ ನಾನು ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದೆ. ಆಗ ನನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರು ಚೀಲ ವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟರು. ನೀವು ತುಂಬಾ ಶಕ್ತರು. ದಯಮಾಡಿ ನನಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಪುಣ್ಯಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದು ಅತಿ ದೈನ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

"ಛಿ, ಪಾಪಿ, ಕೂಡಲೇ ನನ್ನ ದ್ವೀಪ ವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೋಗು. ದೇವತೆ ಗಳು ನಿನ್ನಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ವಕ್ರದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿ ದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹವನಿಗೆ ನಾನು ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಾರೆ," ಎಂದು ಚಿತ್ರಾಶ್ವನು ಖಡಾ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನುಡಿದು ರೂಪಧರನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ರೂಪಧರನು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವಾಯಿತು.

ನೌಕೆಗಳು ಮತ್ತೆ ಸ್ವದೇಶಾಭಿಮುಖ ವಾಗಿ ಹೊರಟುವು. ಆದರೆ ಯಾರಲ್ಲೂ ಉತ್ಸಾಹವಿರಲಿಲ್ಲ. ಗಾಳಿಯ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ನಾವಿಕರು ಕೈಸವೆಯುವಂತೆ ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಬೇಕಾಯಿತು.

ವಿಶ್ರಾಂತಿ ವಿರಾಮಗಳಿಲ್ಲದೆ ಆರು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಸಮುದ್ರ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ಅವರು ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ತೀರವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಇದು ಉತ್ತರಧ್ರುವದ ಬಳಿ ಯಿರುವ ಪ್ರದೇಶ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾಸಾನುಗಟ್ಟಳೆ ಹಗಲಿರುತ್ತದೆ. ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ತಮಿಸಿದ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಮತ್ತೆ ಉದಯಿಸು

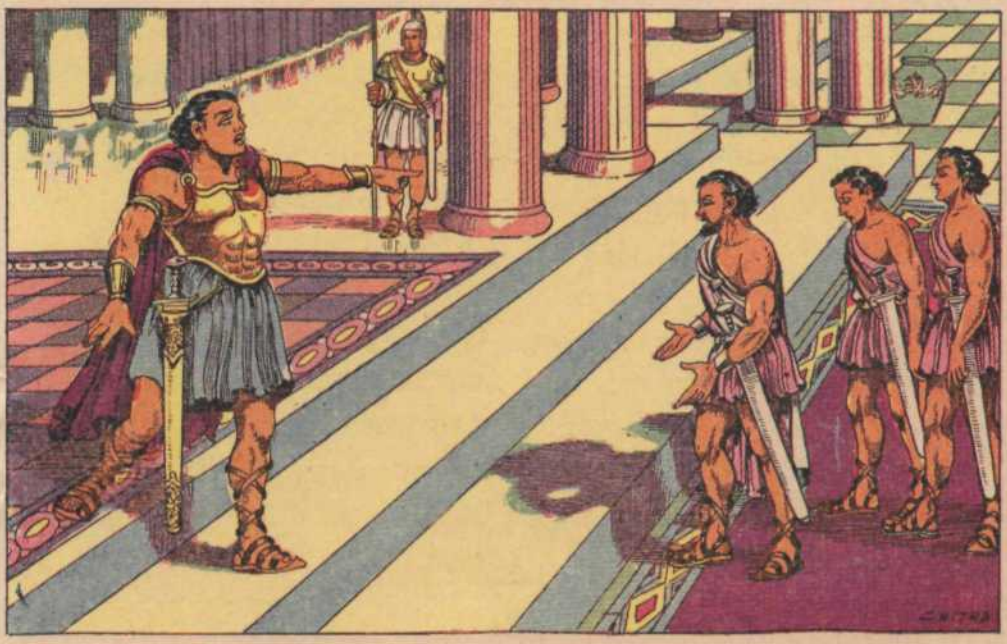

ವನು. ಎಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಮಿಸಿ, ಎಲ್ಲಿ ಉದಯವಾಗುವನೋ ಹೊಸಬರಿಗೆ ಊಹಿಸಲೂ ಅಸಾಧ್ಯ.

ರೂಪಧರನ ನೌಕೆಗಳು ಸೇರಿದ ತೀರಕ್ಕೆ ಅನತಿದೂರದಲ್ಲಿ ಇಕ್ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಎರಡು ಬೆಟ್ಟಗಳಿದ್ದುವು. ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಹಡಗು ನುಸುಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು. ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ಆಚೆಕಡೆಯ ಸಮುದ್ರ ಒಂದು ಸರಸ್ಸಿನಂತೆ ವಿಶಾಲವಾಗಿತ್ತು.

ಅದೊಂದು ಉತ್ತಮ ಬಂದರು. ಉಳಿದ ಹಡಗುಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಆ ಬಂದರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ತನ್ನ ಹಡಗನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊರಗೆ ತೀರದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಬಂಡೆಗೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದನು. ಆ ತರುವಾಯ ಆತನು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಶಿಖರವನ್ನು ಹತ್ತಿ, ಸುತ್ತಲೂ ಒಂದು ಸಾರಿ ದೃಷ್ಟಿ ಹೊರಳಿಸಿದನು. ಆ ಸನಿಯದಲ್ಲೂ ಹುಲ್ಲು ಗಾವಲಾಗಲೀ, ಮರಗಿಡಗಳಾಗಲೀ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಹಳ ದೂರದಲ್ಲಿ, ಹೊಗೆ ಆಕಾಶದತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಮಾನವರು ವಾಸಿಸುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು ಆತನು ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಅನುಚರರಲ್ಲಿ ಮೂವರನ್ನು ಕೂಗಿ "ನೀವು ಆ ಹೊಗೆ ಏಳುತ್ತಿರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಜನರ ಆಚಾರವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬೇಗ ಬನ್ನಿ" ಎಂದನು.

ಅವರು ಮೂವರೂ ಕೊಂಚದೂರ ಹೋಗಲು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಲುದಾರಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಮುಂದುವರೆಯಲು ಕೆಲವಾರು ಮನೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿದುವು. ಆ ಮನೆಗಳಿಂದಿತ್ತ ಕಡೆ ಒಬ್ಬ ಯುವತಿ ಹೊಳೆಯಿಂದ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅವರು ಕಂಡರು. ಆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ 'ಈ ಊರಿನ ರಾಜನು ಯಾರು? ಆತನ ಮನೆ ಎಲ್ಲಿದೆ? ನಾವು ಆತನನ್ನು ಕಾಣಬೇಕು" ಎಂದರು. ಆಕೆ ಅವರ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರರೂಪವಾಗಿ ಅಷ್ಟುದೂರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಎತ್ತರವಾದ ಮನೆಯ ಚಾವಣಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದಳು.

ಅವರು ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಯಿಡಲು ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸಿಯಂತಹ ಸ್ತ್ರೀ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ಅವಳ ಆಕೃತಿ ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿ ಜಗುಪ್ಸಾಭಾವ ತಲೆದೋರಿತು.

ಆ ಸ್ತ್ರೀ ಕೂಡಲೇ ಯಾರನ್ನೋ ಕಳುಹಿಸಿ ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಅವನು ಬಂದಕೂಡಲೇ ರೂಪಧರನ ಅನುಚರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನನ್ನು ತನ್ನತ್ತ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ನೆಲಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ಕೊಂದು ಅಡಿಗೆಯ ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆಸೆದನು. ಇದನ್ನುಕಂಡು ಉಳಿದವರಿಬ್ಬರೂ ಭೂಮಿಗಿಳಿದುಹೋದರು. ಅವರು ಉಪಾಯವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಪಲಾಯನಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ನೌಕೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರು.

ಆದರೆ ಇಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆಬಂದು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಅರಚಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದಕೂಡಲೇ ಸಾವಿರಾರು ರಾಕ್ಷಸರು ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಓಡೋಡಿಬಂದು ರೇವಿನ ಸುತ್ತಲಿದ್ದ ಬೆಟ್ಟಗಳಮೇಲಿಂದ ರೇವಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಹಡಗುಗಳ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಬೀರಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯರು ಎತ್ತುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವು ಅಷ್ಟು ಭಾರಿಯೂ, ಭಾರವೂ ಆಗಿದ್ದುವು. ಅವುಗಳ ಹೊಡೆತಗಳಿಂದ ರೇವಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಹಡಗುಗಳೆಲ್ಲ ನುಚ್ಚು ನೂರಾದುವು. ರೂಪಧರನ ಸಂಗಡಿಗರು ಬಂಡೆಗಳ ಕೆಳಗೆ ನಲುಗಿಹೋದರು. ರಾಕ್ಷಸರು ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಭರ್ಜಿಗಳಿಂದ ಚುಚ್ಚಿ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಮನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಡೆದರು.

ರೇವಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ದಾರುಣ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ರೂಪಧರನು ತಡಮಾಡದೆ ಬಂಡೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ತನ್ನ ಖಡ್ಗದಿಂದ ತುಂಡು ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರೊಂದಿಗೆ "ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿ; ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಮೀರಿ ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಉಳಿಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಅರಚಿದನು.

ಅವರೂ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡು, ಹುಟ್ಟು ಹಾಕುತ್ತಾ ಹಡಗನ್ನು ಮುಂದೆ ನಡೆಸಿದರು. ಆ ನೌಕೆ ಹೊರತು ರೂಪಧರನ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಉಳಿದ ಹಡಗುಗಳೆಲ್ಲಾ ನಾಶವಾದುವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಗ್ರೀಕ್ ವೀರರು ದುರಂತಮರಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದರು.

(ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

ಮಿತ್ರಭೇದ

ಹಿಂದೊಬ್ಬ ರಾಜನಲಿ
ಕೋತಿ ಯೊಂದಿತ್ತು;
ರಾಜನನು ನೇಹದಿಂ
ಸೇವಿಸುತಲಿತ್ತು.

ಒಮ್ಮೆರಾಜನು ನಿದ್ರಿ
ಸಿದ್ದ ವೇಳೆಯಲಿ,
ಬೀಸುತಿತ್ತಾ ಕೋತಿ
ಬೀಸಣಿಗೆ ಕೈಲಿ

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ನೊಣವೊಂದು
ರಾಜ ನೆದೆಯಲ್ಲಿ
ಬಂದೆರಗೆ ಕಾಣುತಲಿ
ಕೋತಿ ಕೋಪದಲಿ

ಬದಿಯಲಿಹ ಕತ್ತಿಯನು
ಎತ್ತಿ ದೊರೆಯೆದೆಗೆ
ಕುತ್ತಲಾ ನೊಣ ಹಾರಿ
ಸತ್ತದೊರೆ ಕಡೆಗೆ!

ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆ: ಓರ್ವ
ವಿಪ್ರಪಂಡಿತನು
ಆದರೂ ಅವನೊಬ್ಬ
ಚೋರಮಾನಸನು!

ಒಮ್ಮೆ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ
ಕೆಲವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು
ಬಂದು ಉತ್ತಮ ರತ್ನ
ಗಳ ಕೊಂಡರವರು;

ಕಾಣುತ್ತ ಇದನೆಲ್ಲ
ಕಳ್ಳ ಹಾರುವನು
ಸವಿಮಾತಿನಿಂದವರ
ಸ್ನೇಹ ಗಳಿಸಿದನು.

ಅವರು ಹೊರಟಾಗ ತಾ
ನೂ ಬರುವೆನೆಂದು
ಹೊರಟನಾ ರತ್ನಗಳ
ವಶಗೊಳಿಸಲೆಂದು!

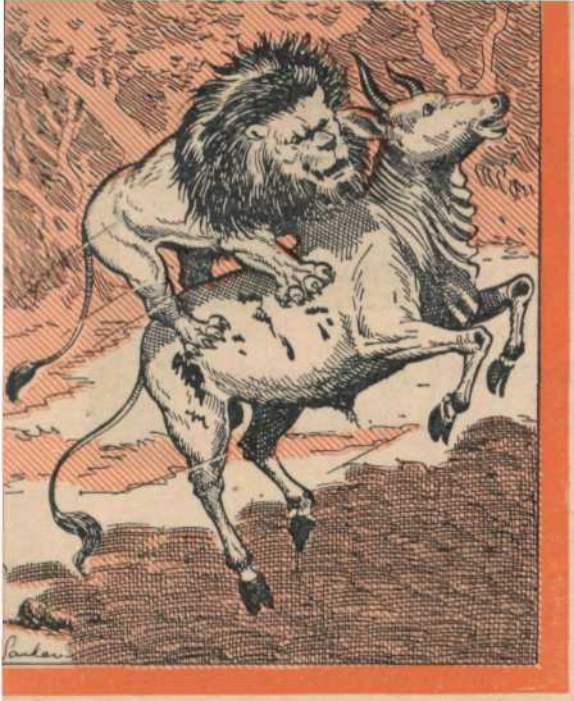

ಗುಟ್ಟಾದ ಜಾಗೆಯಲಿ
ತಟ್ಟ ರತ್ನಗಳ

ಕಿತ್ತೋಡಬೇಕೆಂದು
ನೆನೆದನಾ ಕಳ್ಳ!

ಕಾಡಿನಲಿ ಸಾಗುತಿರೆ
ಬೇಡರಳ್ಳಿಯಲಿ

ಇರುವ ಬೇಡರಿಗೆಲ್ಲ
ಈ ಹಾರುವರಲಿ

ಭಾರಿ ಧನವುಂಟೆಂಬ
ಶಕುನವುಂಟಾಯ್ತು.

ಮುತ್ತಿ ಪೀಡಿಸಲವರು
ಧನ ಸಿಗದೆ ಹೋಯ್ತು!

ವಿಪ್ರರಾ ಮಣಿಗಳನು
ಜುಟ್ಟಿನಲಿ ಕಟ್ಟಿ

ಅಡಗಿಸಿರೆ ಬೇಡರಾ
ಹಾರುವರ ಕುಟ್ಟಿ

"ನಮ್ಮ ಶಕುನವು ಸತ್ಯ
ಸುಲಿಯುವೆವು ತೊಗಲ!"

ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸೆ, ಚೋರ
ವಿಪ್ರನಲಿ ವಿಮಲ,

ಕರುಣಾರಸವು ತುಂಬಿ
ಮುಳುಗಿತಾ ಸ್ವಾರ್ಥ!

ಬೇಗೆಂದ "ಎನ್ನ ಸುಲಿ
ಯಿರಿ, ಪರೀಕ್ಷಾರ್ಥ!"

ಬೇಡರೊಡನವನನೇ
ಸೀಳಿದರು ಕೊಂದು!

ತೊಗಲ ಸುಲಿದರಸಿ
'ಏನಿಲ್ಲ ಧನ' ವೆಂದು

ಉಳಿದ ವಿಪ್ರರಬಿಟ್ಟು
ನಡೆದ ರವರತ್ತ.

ಹೀಗೆ ಕಥೆ ಮುಗಿಯೆ. ಸಂ
ಜೀವಕನು ಸತ್ತ!

ಪಿಂಗಳಕ ನಳಲಿದನು
ಕೇಸರವ ಕೆರೆದು

"ಏನುಮಾಡಿದೆನು ಹಾ!
ಎಂಥ ಪಾಪವಿದೂ!

ನಂಬಿದೀ ಗೆಳೆಯನನು
ನಾನೆ ಕೊಂದೆನಲಾ!
ಕೆಟ್ಟ ವೇಳೆಯೊಳಾವು
ದೋ ವಿಷಮ ಬಂದು
ಕಟ್ಟ ದ್ವಂದ್ವವ ಹೀಗೆ
ಸತ್ತ ಸಖ ಮುಂದು!
ಇಂತೋರ್ವ ವೀರಸಖ
ದೊರೆವನೇ ಇನ್ನು?"
ಇಂತಳುವ ದೊರೆಗೆಂದ
ತಂತ್ರಿ ದಮನಕನು:
" ದೊರೆಗಳಿಂತಳ ಬಹುದೆ
ಅಹಿತ ಚಿಂತಕರು
ಸುತನೊ, ಪಿತನಾರಾದ
ರೂ ವಧ್ಯರಹರು.
ಹಸಿಹುಲ್ಲ ತಿಂಬ ಪಶು,
ಹಸಿಮಾಂಸ ತಿಂಬ
ಕೇಸರಿಯ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ
ಅಸಮವೇ ತುಂಬ!
ಹೇಗಾದರೇನವನು
ಸತ್ತಾಯಿತಲ್ಲ!
ಬೇಗ ಶಾಂತಿಯ ಹೊಂದಿ,
ಆಳಿರೆಮ್ಮೆಲ್ಲಾ."
ಆಗ ಕಾಡಿನಲಿದ್ದ
ಮೃಗಗಳೂ ಸೇರಿ
ಸಂತವಿಸಿದುವು ಮುಂದಿ
ನಾ ದಾರಿ ಕೋರಿ.
ಹೇಗೊ ದುಃಖವ ನುಂಗಿ
ರಾಜ ಪಿಂಗಳಕ,
ದಮನಕನ ಮಂತ್ರಿ ಗೈ
ದಾಳ್ದ ಕಡೆತನಕ.
ತನಗಾಗದವರ ತೊಲ
ಗಿಸುವ ತಂತ್ರವಿದು;
ಪಂಚತಂತ್ರದ ಮೊದಲ
ಮಿತ್ರಭೇದ ವಿದು. (ಮುಗಿಯಿತು)

ಉದ್ಧಂದ ರೈತ

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ಸುಲ್ತಾನ ನಿದ್ದನು. ಆತನು ಒಂದು ದಿನ ಬೇಟೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು, ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ರೈತನೊಬ್ಬನು ಕಾಣಿಸಿದನು. ಆ ರೈತನು ಕತ್ತೆಯನ್ನು ಅಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಕತ್ತೆಯಮೇಲೊಂದು ಮೂಟೆಯಿತ್ತು. ಸುಲ್ತಾನನು "ತಮ್ಮಾ, ಆ ಮೂಟೆಯಲ್ಲೇನಿದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಸೌತೆಕಾಯಿ ಸ್ವಾಮಿ. ನನ್ನ ತೋಟ ದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಮೊದಲಿನ ಫಸಲು. ಅಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿನೆ. ಅಂತಲೇ ಇದನ್ನು ಸುಲ್ತಾನರಿಗೆ ಮಾರಲು ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ. ಆತನು ಮಹಾ ಧಾರಾಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಜನ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆಲೆ ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಆಶಿಸಿರು ವೆನು" ಎಂದ ರೈತ. ಆತ ಸುಲ್ತಾನನನ್ನು ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ.

"ಸುಲ್ತಾನರು ನಿನ್ನ ಮಾಲಿಗೆ ಸುಮಾರು ಎಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡಬಹುದು?" ಎಂದು ಸುಲ್ತಾನನು ಕೇಳಿದನು. "ಸಾವಿರ ದೀನಾರ ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾರು?" ಎಂದ ರೈತ.

"ಅದು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ಅಂತ ಹೇಳಿದರೆ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ ಸುಲ್ತಾನ್. "ಹೋಗಲಿ, ಐನೂರು ದೀನಾರಗಳನ್ನು ಕೇಳುವೆನು"

"ಅದೂ ತುಂಬಾ ಆಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿ ದರೋ?"

"ಮುನ್ನೂರು ದೀನಾರ ಕೊಡುವಂತೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ."

"ಅದೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಂದರೆ?"

"ನೂರು ಕೊಡಿ ಸಾಕು ಎನ್ನುತ್ತೇನೆ."

"ಆಗಲೂ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು ಅಂದರೆ?"

"ಐವತ್ತೇ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ."

"ಅದೂ ಅಧಿಕ ವೆಂದರೆ?"

"ಕನಿಷ್ಠ ಮೂವತ್ತು ಕೊಡಿ ಸ್ವಾಮಿ. ಎಂದು ಕೇಳುವೆನು"

"ಆಗದು, ಅದೂ ಹೆಚ್ಚು ಎಂದ ರೇನು ಮಾಡುವೆ?"

"ನನ್ನ ಕತ್ತೆಯನ್ನು ಅವರ ಸಿಂಹಾಸನ ದತ್ತ ಓಡಿಸಿ, ನಾನು ಕಂಬಿಕೀಳುವೆನು" ಎಂದ. ಅವನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯವಿತ್ತು.

ಕೆ. ಎಸ್. ರಾವು

ಸುಲ್ತಾನನು ಪಕಪಕನೆ ನಕ್ಕನು. ರೈತನಿಗೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಲು ದಾರಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು, ಸುಲ್ತಾನನು ಅಂದಿನ ಬೇಟೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಿ, ಬೇರೊಂದು ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಅರಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು. ದ್ವಾರಪಾಲಕರೊಂದಿಗೆ "ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಒಬ್ಬ ರೈತನು ಕತ್ತೆಯೊಂದಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವನನ್ನು ನೇರಾಗಿ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಸುಮಾರು ಒಂದು ತಾಸು ಕಳೆದನಂತರ ರೈತನು ಕತ್ತೆಯೊಂದಿಗೆ ಮುಖದ್ವಾರದಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಸುಲ್ತಾನರ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯಲು ದ್ವಾರಪಾಲಕರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಅವರು ಅವನನ್ನೂ, ಅವನ ಕತ್ತೆಯನ್ನೂ ಒಳಗೆ ಬಿಟ್ಟರು. ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನಿಗಾಗಿಯೇ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಕಾದಿದ್ದ ಸುಲ್ತಾನನನ್ನು ರೈತನು ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸೌತೆಕಾಯಿಯ ಮೂಟೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಸುಲ್ತಾನನ ಮುಂದೆ ಅತಿ ವಿನಯದಿಂದ ನಿಂತನು. "ನೋಡಿದರೆ ನನಗಾಗಿ ಏನೋ ತಂದಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಏನಯ್ಯಾ ಅದು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಸುಲ್ತಾನ.

"ಪ್ರಭುಗಳು ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ನನ್ನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಮೊದಲನೇ ಬೆಳೆ. ಈ ಸೌತೆಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಲು ತಂದಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ರೈತ ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯದಿಂದ ಮೂಟೆಯನ್ನಲ್ಲಿಟ್ಟ. "ಛೇಷ್, ನನ್ನ ಅನುಗ್ರಹ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗಿರಬೇಕೆಂದು ನಿನ್ನ ಉದ್ದೇಶ"

ಎಂದ ನಸುನಗುತ್ತ ಸುಲ್ತಾನ. ರೈತ "ಸಾವಿರ ದೀನಾರಗಳು." ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡ.

"ಅದು ತುಂಬಾ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತಲ್ಲಾ" ಎಂದ ಸುಲ್ತಾನ.

"ಐನೂರು?"

"ಅದೂ ಹೆಚ್ಚೇ."

"ಮುನ್ನೂರು?"

"ಹೆಚ್ಚು ಅಂತಲೇ ಹೇಳಬೇಕು."

"ಒಂದು ನೂರು?"

"ಸೌತೆಕಾಯಿಗೆ ನೂರು ದೀನಾರಗಳೇ?"

"ಐವತ್ತು ಕೊಡಿಸಿಕೊಡಿ ಸ್ವಾಮಿ."

"ಇಲ್ಲ, ಅದೂ ಹೆಚ್ಚು."

"ಮುವತ್ತು?"

"ಹೆಚ್ಚು ಅಂತಲೇ ತೋರುವುದು."

"ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಪಾಪಿಷ್ಠನ ಮುಖ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಅಂತಲೇ ನನಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಗಿರಾಕಿ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಮುವತ್ತು ದೀನಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಸೌತೆಕಾಯಿ ಮಾರುವುದೇ ಇಲ್ಲ" ಎಂದು ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ನುಡಿದ ರೈತ. ಸುಲ್ತಾನನು ರೈತನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಕಪಕನೆ ನಕ್ಕುಬಿಟ್ಟ. ಇದೇ ರೀತಿ ಹಿಂದೆ ಯಾರೋ ನಕ್ಕಂತೆ ರೈತನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅವನು ಸುಲ್ತಾನನ ಮುಖವನ್ನು ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ತನಗೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸುಲ್ತಾನನೇ ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸಿದನು.

"ಹುಜೂರ್, ದಯವಿಟ್ಟು ನನಗೆ ಮೂವತ್ತು ದೀನಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿಕೊಡಿ, ಇಲ್ಲವಾದರೆ...ಹೂಂ...ನನ್ನ ಕತ್ತೆಯನ್ನು ಹೊರಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದ ಗಂಭೀರವಾಗಿ.

ಸುಲ್ತಾನನು ಹೊಟ್ಟೆ ಹುಣ್ಣಾಗುವಂತೆ ನಗುತ್ತಾ ಮೆತ್ತೆಯಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟನು. ತರುವಾಯ ತನ್ನ ಖಜಾಂಚಿಯನ್ನು ಕರೆದು "ಈ ರೈತನಿಗೆ ಸಾವಿರ ದೀನಾರಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಿ ಕೊಡಿ. ತರುವಾಯ ಮತ್ತೊಂದು ಐನೂರು ಕೊಡಿ. ತರುವಾಯ ಮುನ್ನೂರು, ನೂರು, ಐವತ್ತು, ಮುವತ್ತು ದೀನಾರಗಳನ್ನೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಎಣಿಸಿ ಕೊಡಿ"ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು.

ರೈತನು ಆನಂದಾಶ್ರುಗಳಿಂದ ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ನೆಲಮುಟ್ಟಿ ಸಾವಿರ ಸಲಾಮುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು.

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ 10 ರೂ.

1957 ಡಿಸೆಂಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ :

ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಒಂದು ಜತೆ (ಎರಡು) ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೋಸ್ಟ್ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ, ಅಕ್ಟೋಬರ್ 10 ನೇ ತಾರೀಕಿನೊಳಗೆ ನಮಗೆ ಬಂದು ತಲಪುವಂತೆ ಕಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನಂತರ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಳಾಸ: **ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು - 26.**

ಈ ತಿಂಗಳ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತ

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ: ಉರುಳಿದರೆ ಹೊರಳಿ ಎದ್ದೇವು

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ: ಜಾರಿದರೆ ಹಾರಿಹೋದೇವು

ಕಳಿಸಿದವರು: ಬಿ. ಜಿ. ಕೃಷ್ಣರಾವ್,

239, ಪೂನಮಲ್ಲೀ ಹೈರೋಡು, ಮದರಾಸು–3.

ಬಹುಮಾನ ರೂ. 10/-ನ್ನು ಈ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ವಜೀರನು

ಒಬ್ಬ ನವಾಬನ ಬಳಿ ಒಬ್ಬ ವಜೀರನಿದ್ದನು. ಅವನೊಂದು ದಿನ ತುಂಬಾ ಲಾವಣ್ಯಮಯಿಯಾದ ದಾಸಿಯನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡನು. ಈ ವಿಷಯ ನವಾಬನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಗುಲಾಮಳನ್ನು ಸ್ವತಃ ನೋಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನವಾಬನು "ಈ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ವಜೀರನಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ವಜೀರನು ನವಾಬನಿಗಾಗಿ ಭಾರಿ ಔತಣ ವೇರ್ಪಡಿಸಿದನು. ಪಾನೀಯವನ್ನು ಕೊಡಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತನ್ನ ಹೊಸ ಗುಲಾಮಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿದನು. ಇಬ್ಬರೂ ಊಟ ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ ಪಾನೀಯವನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಾ ಆಮಾತು ಈಮಾತುಗಳನ್ನಾಡ ತೊಡಗಿದರು.

ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ನವಾಬನು "ವಜೀರ್, ಈ ಗುಲಾಮಳನ್ನು ನನಗೆ ಮಾರಿಬಿಡು. ನೀನು ಕೊಂಡಿರುವ ಹಣಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ. ಅದಕ್ಕೆ ವಜೀರನು "ಆಳುವ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮನ್ನಿಸಬೇಕು. ನನಗೆ ಈ ಗುಲಾಮಳನ್ನು ಮಾರುವ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

"ಹಾಗಾದರೆ ಈಕೆಯನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು" ಎಂದ ನವಾಬ.

"ಅಂತಹ ಉದ್ದೇಶವೂ ನನಗಿಲ್ಲ" ಎಂದ ವಜೀರ್ ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ.

ವಜೀರನ ಧೋರಣೆ ನೋಡಿ ನವಾಬನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟುಬಂತು. "ನೀನು ಈ ಗುಲಾಮಳನ್ನು ಮಾರಬೇಕು, ಇಲ್ಲ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ನನಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಾ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಾನು ನನ್ನ ಪಟ್ಟದರಾಣಿಗೆ ಸೋಡ್ತಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಶಪಥ ಮಾಡಿದ ನವಾಬ.

"ನಾನು ನನ್ನ ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವೆನೇ ಹೊರತು ಈ ಗುಲಾಮಳನ್ನು ತಮಗೆ ಮಾರಲಾರೆ; ಕೊಡಲೂ ಆರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಾಗೆ ದ್ರೋಹ ಮಾಡಿದವನಾಗುವೆನು" ಎಂದ ವಜೀರ್ ಹಠದಿಂದ. ಇಬ್ಬರೂ ಘೋರ ಶಪಥಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ

ಬಿ. ಬಾಬುಸೇರಿಗಾರ

ದರು. ಹಾಗೆ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತು ಹೊರ ಬಿದ್ದ ನಂತರ ಅವರು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟರು.

"ಈಗ ಮಾಡುವುದೇನು? ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಶಪಥಗಳಿಗೆ ಭಂಗಬಾರದಂತೆ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಹೊರಬೀಳುವ ಉಪಾಯವೇನು?" ಎಂದ ನವಾಬ. "ಬಹುಶಃ ಖಾಜಿ ಉಪಾಯ ಸೂಚಿಸ ಬಹುದು. ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳ ಅಪ್ಪಣೆಯಾದರೆ ಅವರನ್ನು ಕರೆ ಕಳುಹಿಸುವೆನು" ಎಂದ ವಜೀರ್.

ನವಾಬನು ಸರಿ ಎಂದ. ವಜೀರನು ಖಾಜಿಯನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿದನು. ಖಾಜಿ ಸಕಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ನಂತರ "ಇದೇ ನಂತಹ ಭಾರಿ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲ. ವಜೀರನು ನವಾಬರಿಗೆ ಅರ್ಧ ಭಾಗ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ನೂರಲಿ, ಉಳಿದರ್ಧ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಡಲಿ. ಆಗ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದು" ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ನವಾಬನು ಖಾಜಿಯ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದನು. "ಭೇಷ್, ಸೊಗುಸಾಗಿವೆ. ನಿನ್ನಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲಹೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಹುಡುಗಿಯ ಗುಲಾಮಗಿರಿ ತೊಲಗುವ ತನಕ ನನ್ನ ಜನಾನಾದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಕಟ್ಟಳೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಈಕೆಯ ದಾಸ್ಯ ಹೋಗಗೊಡಿಸಲು ಬಹಳ ತೊಡಕುಗಳಿವೆ. ಇದಕ್ಕೊಂದು ಸುಲಭೋಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿ" ಎಂದು ಖಾಜಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

"ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವಿದೆ. ಈಕೆಯನ್ನು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕೊಟ್ಟು

ಕೂಡಲೇ ವಿವಾಹಮಾಡಿಸಿ; ತಕ್ಷಣ ದಾಸ್ಯ ದಿಂದ ವಿಮುಕ್ತಳಾಗುವಳು. ಆಕೂಡಲೇ ಆತ ನಿಂದ ಈಕೆಗೆ ಸೋಡ್ತಿ ಕೊಡಿಸಿಬಿಡಿ, ಮಹಾ ಪ್ರಭುಗಳಾನಂತರ ಈಕೆಯನ್ನು ಜನಾನಾಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು" ಎಂದ ಖಾಜಿ.

"ಭೇಷ್, ಕೂಡಲೇ ಒಬ್ಬ ಭಟನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ" ಎಂದು ನವಾಬನು ವಜೀರ ನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ವಜೀರನು ತನ್ನ ಭಟ ರಲ್ಲೊಬ್ಬನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, ಅವನಿಗೆ ಗುಲಾಮ ಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹಮಾಡಿದನು. "ಈಗ ಈಕೆ ಸರ್ವಸ್ವತಂತ್ರಳು. ಈಕೆಗೆ ಇವನಿಂದ ಸೋಡ್ತಿ ಕೊಡಿಸಿಕೊಡಿ" ಎಂದ ಖಾಜಿ.

ಆದರೆ ಭಟನು ಈ ಏರ್ಪಾಟಿಗೆ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. "ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ತುಂಬಾ ಚೆಲುವೆ. ನಾನು ಸೋಡ್ತಿ ಕೊಡಲಾರೆ" ಎಂದ.

ನವಾಬನು ಕೋಪದಿಂದ ಕಿಡಿಕಿಡಿ ಯಾದನು. ಖಾಜಿಯನ್ನು ಕುರಿತು "ಹಾಳಾ ದವನೇ, ಇದೇಯೇ ನೀನು ಕೊಡುವ ಸಲಹೆ? ಈ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟನ್ನು ಪರಿಹರಿಸದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಯನ್ನು ತೆಗೆಯಿಸಿ ಕೋಟೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ನೇತು ಹಾಕುತ್ತೇನೆ, ಹುಷಾರ್" ಎಂದ. ಒಡನೇ ಖಾಜಿ, "ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳು ಅವಸರಪಡ ಬಾರದು. ವಜೀರರು ಈ ಭಟನನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದು."

"ಹೂಂ, ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ, ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದ ವಜೀರ. ಖಾಜಿ ಹುಡಿಗಿಯಕಡೆ ನೋಡಿ, "ಈ ಭಟನು ನನ್ನ ಗುಲಾಮ. ಇವನನ್ನು ನಿನಗೆ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಡುವೆನು. ಸ್ವೀಕರಿಸುವೆಯಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವೆನು ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿ" ಎಂದಳು ಆಕೆ.

"ಸೊಗುಸಾಯಿತು. ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಗುಲಾಮನು ನಿನ್ನ ಗಂಡನಾಗುವಂತಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಖಾಜಿ ತನ್ನ ಆಸನದಿಂದ ಎದ್ದನು.

ನವಾಬನ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಪಾರವೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಖಾಜಿಯನ್ನು ತಡೆದುನಿಲ್ಲಿಸಿ "ಉತ್ತಮ ಸಲಹೆ ನೀಡಿ ಮಹದುಪಕಾರ ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸು" ಎಂದು ಒಂದು ಥೈಲಿ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಖಾಜಿಗೆ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು.

ಪಕ್ಷಿಗಳು

ಹಾರುವುದೆಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕಿಗಳಲ್ಲ. ಹಕ್ಕಿಗಳಲ್ಲದವುಗಳಿಗೆ ಬೆನ್ನೆಲುಬಿರುತ್ತವೆ. ನಿಜವಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಬೆನ್ನೆಲುವಿಲ್ಲ. ಭೂತಹಲ್ಲಿಗಳು ಜೀವಿಸಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಹಾರುವ 'ಸರೀಸೃಪಗ'ಳಿದ್ದುವು. ಈಗ ಅಂತಹವುಗಳಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹಾರುವುವುಗಳಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ೯೯ ಕ್ಕೂ ಮೇಲೆ ಹಕ್ಕಿಗಳೇ. ಗಬ್ಬಿಲಗಳು ನಿಜವಾದ ಹಕ್ಕಿಗಳಲ್ಲ. ಹಾರುವಂಥವೆಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕಿಗಳಲ್ಲ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ, ಪಕ್ಷಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹಾರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನೂ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಹಾರಲಾರದ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಮನಷ್ಯರಿಗಿಂತ ಪೂರ್ವದಲ್ಲೂ ಇದ್ದುವು. ಈಗ ಉಷ್ಟ್ರಪಕ್ಷಿ ಇದೆ.

ಆದರೆ ಪಕ್ಷಿಯೆಂದಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹಾರುವ ಶಕ್ತಿ ಅಷ್ಟೋ ಇಷ್ಟೋ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹಾರಬಲ್ಲವು; ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಬಹಳ ದೂರ ಹಾರಬಹುದು. ಕೆಲವು ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಕಡಮೆ ವೇಗವಾದರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಬಹಳ ವೇಗವಿರಬಹುದು. ರೋಬಿನ್ ಎಂಬ ಪಕ್ಷಿ ಗಂಟೆಗೆ ೩೦ ಮೈಲು ವೇಗದಿಂದ ಹಾರುತ್ತದೆ. ಚಿಮ್ನಿ ಸ್ವಿಫ್ಟ್ ಎಂಬ ಮತ್ತೊಂದು ಪಕ್ಷಿ ಗಂಟೆಗೆ ೬೦ ಮೈಲಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ವೇಗದಿಂದ ಹಾರುತ್ತದೆ. ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಹಾರಲಿಕ್ಕೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತು. ರೆಕ್ಕೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಲವಾದ ಖಂಡಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಪಕ್ಷಿಯ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತರವಾಗಿರುವ ಎಲುಬುಗಳಿಗೆ ಈ ಖಂಡಗಳು ತಗಿಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಪಕ್ಷಿ ಹಾರುವಾಗ ತನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಯಿಂದ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ.

ಒಂದೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿರುವ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನೂ ಮೃಗವನ್ನೂ ತೂಕಮಾಡಿದರೆ ಪಕ್ಷಿ ಹಗುರಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪಕ್ಷಿಗಳ ಎಲುಬುಗಳು ಟೊಳ್ಳಾಗಿ ಒಳಗೆ ಗಾಳ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ; ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಶರೀರದ ತುಂಬಾ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಗಾಳಿತಿತ್ತಿಗಳೂ ಇವೆ. ಶ್ವಾಸಕೋಶದಿಂದ ಇವುಗಳಿಗೆ ಗಾಳಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಶರೀರಗಳು ಮೃಗಗಳ ಶರೀರಗಳಿಗಿಂತ ಬಹಳ ಹಗುರಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಹಾರಲು ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳ ಶರೀರಾಕೃತಿಕೂಡಾ ಹಾರಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಗರಿಗಳು ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಉಪಯೋಗಪಡುತ್ತವೆ. ಅವು ಶರೀರವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಕೊಂಚ ಎಣ್ಣೆ ಯಿರುವುದರಿಂದ ಮಳೆನೀರು ಪಕ್ಷಿಯ ದೇಹದಿಂದ ಸುಲಭವಾಗಿ ಜಾರಿಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಇಷ್ಟೇಅಲ್ಲದೆ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಉಷ್ಣ ರಕ್ತ ಪ್ರಾಣಿಗಳು. ಅಂದರೆ ಅವುಗಳ ಶರೀರಗಳ ಬಿಸಿ, ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ಶರೀರದ ಬೆಚ್ಚತನವನ್ನು ಚಳಿಯಿಂದ ಕಾಪಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಈ ಗರಿಗಳು ಬಹಳ ಉಪಕರಿಸುತ್ತವೆ.

ಪಕ್ಷಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಂದಲೇ ಹೊರಬರುತ್ತವೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಮೊಟ್ಟೆಗಳ ಮೈ ದಪ್ಪವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಪಕ್ಷಿಯ ಜಾತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮೊಟ್ಟೆಯ ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿವೆ. ಉಷ್ಟ್ರಪಕ್ಷಿಯ ಮೊಟ್ಟೆಯ ನೀಳ ಆರು ಅಂಗುಲಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಗುಬ್ಬಿಯ ಮೊಟ್ಟೆ ಚಿಕ್ಕ ಗೋಲಿಯಷ್ಟೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಪಕ್ಷಿಗಳು ಗೂಡಿನೊಳಗೆ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡುತ್ತವೆ. ಗೂಡು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಪಕ್ಷಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಚಾತುರ್ಯವಿದೆ. ತಾಳೇ ಗುಬ್ಬಿಯ ಗೂಡು ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಗೂಡು ಕಟ್ಟುವ ಚಾಕಚಕ್ಯತೆ ಕಲಿತುಬರುವುದಲ್ಲ. ಜನ್ಮತಃ ಬರುವಂತಹುದು. ಒಂದು ಪಕ್ಷಿ ಗೂಡು ಕಟ್ಟಿದಂತೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಅನುಭವಿಕರು ಗೂಡು ನೋಡಿ ಇದು ಇಂಥಿಂಥ ಹಕ್ಕಿಯದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹಕ್ಕಿಗಳು ತಮ್ಮ ಗೂಡುಗಳನ್ನು ಮರಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಕಟ್ಟುತ್ತವೆ; ಕೆಲವು ಹಕ್ಕಿಗಳು ಮನುಷ್ಯರ ಮನೆಯ ಮಾಡುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಟ್ಟುತ್ತವೆ.

ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಒಡೆದು ಮರಿ ಹೊರಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಕಾವು ಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ತಾಯಿ ಹಕ್ಕಿ ತಾವಿಟ್ಟ ಮೊಟ್ಟೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ತಂದೆ ಹಕ್ಕಿಯೂ ಮೊಟ್ಟೆಗಳಮೇಲೆ ಕಾವು ಕುಳಿತು ತಾಯಿ ಹಕ್ಕಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಕೊಡುವುದುಂಟು.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಕ್ಕಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿಗಿಂತ ಗಂಡೇ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಹೊಳೆಯುತ್ತ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇದು ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರವಾಗಿದ್ದೀತು. ಏಕೆಂದರೆ ಮೊಟ್ಟೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಣ್ಣು ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅದರ ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಅದು ಅಷ್ಟು ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಗಂಡು ಹಕ್ಕಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರೆ ಅಪಾಯ ಬರಬಹುದು.

ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಹಕ್ಕಿಮರಿಗಳು ಗಂಡಾದರೂಕೂಡ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಗಂಡು ಹಕ್ಕಿಗಳು ಬೆಳೆದು ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಗೆ ಸಮರ್ಥವಾದಾಗಲೇ ಅವುಗಳಿಗೆ ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಬಣ್ಣಗಳು ಬರುತ್ತವೆ.

ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೧೪ ಸಾವಿರ ಬಗೆಯ ಪಕ್ಷಿಗಳಿವೆ. ಶಾಸ್ತ್ರವೇತ್ತರು ಅವುಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಇಪ್ಪತ್ತಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಜಾತಿಗಳಾಗಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾತಿಗೆ 'ಕುಳಿತಿರುವ ಪಕ್ಷಿಗಳು' ಎಂದು ಹೆಸರು. ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಹೆಸರಾದ ಕೋಗಿಲೆ, ಬುಲ್‌ಬುಲ್ ಮೊದಲಾದ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಈ ಜಾತಿಯವು.

ಕಾಲಾಣೆಯ ತೂಕವಿರುವ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ೩೦೦ ಪೌಂಡು ಭಾರವುಳ್ಳ ಉಷ್ಟ್ರ ಪಕ್ಷಿಗಳ ವರೆವಿಗೂ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಭಾರವಿರುತ್ತವೆ. ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ, ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ, ಗರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಅವಯವಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಪಕ್ಷಿಗಳ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಆಹಾರವು ಸಿಕ್ಕುವ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿವೆ. ಕೆಲವುಗಳ ಕೊಕ್ಕು ಸೀಳ, ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಗಿಡ್ಡು, ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಬಾವು ಹೀಗೆ ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿವೆ. ಕಾಲುಗಳೂ ಹಾಗೆಯೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಜಾಲಪಾದಗಳಿವೆ. ಕೆಲವುಗಳ ಪಾದದಲ್ಲಿ ದಪ್ಪವಾದ ಉಗುರುಗಳಿವೆ. ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಪಕ್ಷಿಗಳು ಆಹಾರ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಮತ್ತು ಅವು ದೊರಕುವ ಪ್ರದೇಶ ಇವುಗಳಮೇಲೆ ಆಧಾರಪಟ್ಟು, ಬಗೆಬಗೆಯಾದ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ.

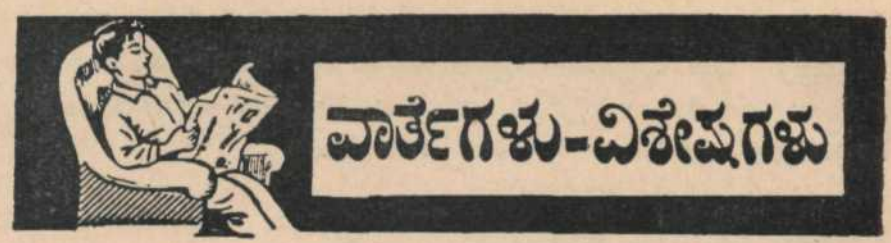

ಪ್ರಥಮ ಭಾರತಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮರದ ಶತವಾರ್ಷಿಕ ಮತ್ತು ದಶಮಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವಗಳ ಸಂದರ್ಭವಾದ ಆಗಸ್ಟು ೧೫ ರಲ್ಲಿ, ಮದರಾಸು ರಾಷ್ಟ್ರದ ವಿವಿಧ ಜೈಲುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಖೈದಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ತಲಾ ೫೦ ನಯಾಪೈಸೆಗಳ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸಿಹಿ, ಖಾರತಿಂಡಿಗಳನ್ನು, ಮದರಾಸು ಸರಕಾರವು ಹಂಚಿಸಿರುತ್ತದೆ.

* * *

ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಹಿಂದೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ, ಬಳಿಕ ಆಸ್ಪತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ 'ತೋಳದ ಹುಡುಗ' ರಾಮು ಈಗ ಮಾನವಬಾಲಕರಂತೆ ತಿಂದುಂಡು ಆಡುತ್ತಿರುವನೆಂದೂ ಮನುಷ್ಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಅವನಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತವೆಂದೂ ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದ ಆರೋಗ್ಯಶಾಖೆಯ ಡಿಪ್ಯುಟಮಂತ್ರಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ೫ ವರ್ಷಗಳಹಿಂದೆ ತಿಜೋರಿಯನ್ನೊಡೆದು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿದನೆಂಬ ಆಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಜೈಲುವಾಸ ಮಾಡುತಿದ್ದ ಖೈದಿ, ಡಾನ್‌ವಿಯಲ್ ಹಂಟ್ಸ್ ಎಂಬವನು, ಕಳೆದ ಆಗಸ್ಟು ೮ ರಂದು ಸೆರೆಮನೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ. ೨೬ ನೇ ತಾರೀಕು ಹನ್ನೊಂದುವರೆ ಗಂಟೆಗೆ ತಾನು ಗ್ಲಾಸ್ಗೊ ಶೆರೀಪ್ ಕೋರ್ಟನಮುಂದೆ ಹಾಜರಾಗಿ ಶರಣುಬರುವೆನೆಂದು ಪೋಲೀಸಿನವರಿಗೂ ಪತ್ರಿಕೆಯವರಿಗೂ ಕಾಗದಬರೆದಿದ್ದ. ಆದಿನ ಆಸಮಯಕ್ಕೆ ನೂರಾರು ಜನರು ಕೋರ್ಟಿನ ಮುಂದೆ ಕೂಡಿರಲು, ಆ ಓಡಿದ ಖೈದಿ ಹನ್ನೊಂದುವರೆ ಗಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೋರ್ಟಿನ ಇದಿರು ಇರುವ ಹೋಟಲಿನೊಳಗಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ತನ ಮಾತನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದ. ತಾನು ನಿರಪರಾಧಿ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆತ

ಆರೀತಿ ಜನರ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಸೆಳೆಯುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದನಂತೆ.

* * *

ಬೊಂಬಾಯಿಯ ವಿವಿಧ ಸಂಘಗಳು ಸೇರಿ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದೊಂದು ಥಿಯೇಟರನ್ನೂ, ವಿದ್ಯಾರಂಗದಲ್ಲಿ ಪರಿಶ್ರಮಿಸುವ ವರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕೇಂದ್ರವನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿವೆ.

* * *

ಸೋಷಿಯಲ್ ಎಡ್ಯುಕೇಷನ್ ಆರ್ಗನೈಜರ್‌ಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವೀಯಲು, ಕೊಯಂಬತ್ತೂರು, ಕೊಲ್ಹಾಪೂರು, ಇಂದೋರುಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಮೂರು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾಗುವುದರಿಂದ, ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಇಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೆಂದ್ರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೨ರವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಕೊಯಂಬತ್ತೂರು ಕೊಲ್ಹಾಪೂರ್ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದರಲ್ಲಿ ೮೦ ಮಂದಿಯಂತೆ ಸೋಷಲ್ ಎಡ್ಯುಕೇಷನ್ ಆರ್ಗನೈಜರುಗಳಿಗೆ, ಇಂದೋರ್ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ೪೦ ಮಂದಿ ವುಮನ್ ಸೋಷಲ್ ಎಡ್ಯುಕೇಷನ್ ಆರ್ಗನೈಜರುಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಲಾಗುವುದು.

೧೯೫೬-೫೭ ವರುಷದ ಮೊದಲನೇ ಅಖಿಲ ಇಂಡಿಯ ಕ್ಷೀರೋತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ತರಗತಿಯದಾದು 'ಗೋಪಾಲರತ್ನ' ಎಂಬ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್, ೨೦೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಮೊತ್ತವೂ, ಬೊಂಬಾಯಿಯ ಆನಂದಿಯಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ 'ಕಾಂಗ್ರೇಜ್' ಜಾತಿಯ ದನವೊಂದು ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ (೨೪ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ) ೪೪ ರಾತಲು ೧೨ ಔನ್ಸ್ ಹಾಲು ಕರೆಯಿತು. ಅನಂತರದ ವಿಜಯಗಳಿಗೆ ೧೫೦೦ ರೂಪಾಯಿಯದು ಒಂದು, ೧೦೦೦ ರೂಪಾಯಿಯದು ಎರಡು, ೫೦೦ ರೂಪಾಯಿಯದು ಮೂರು ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಗಿರ್, ಹರಿಯಾನಾ, ಕಾಂಗ್ರೆಜ್, ಮುರ್ರಾ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಜಾತಿಯ ಹಸುಗಳೊಳಗೆ ನಡೆದಿತ್ತು. ಬೊಂಬಾಯಿ, ಪಂಜಾಬು, ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಢಿಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಗಳು ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದುವು. ಈ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಇದೇ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಮೊದಲನೇ ವಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಗರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿರುವ ಗೋಸಂವರ್ಧನ ವಿವಾದಕೂಟದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗುವುದೆಂದು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಚಿತ್ರಕಥೆ

ಒಂದು ರಜೆಯ ದಿವಸ ವಾಸು ಮತ್ತು ಗೋಪಿಯರು ತೋಟದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡ ಹೋದರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಗೆಳೆಯ ಹುಡಗನೂ ಇದ್ದ. ಆ ಮೂವರೂ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು ತಾವು ತಂದ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನತೊಡಗಿದರು. ಆ 'ಗೆಳೆಯ' ಒಟ್ಟಿಗೇ ಇದ್ದ 'ಟೈಗರ'ನ್ನು ಬೈದು ದೂರ ಓಡಿಸಿದ. ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಪೊದೆಯೊಳಗೆ ಏನೋ ಸದ್ದಾಯಿತು. ಏನೆಂದು ನೋಡಲು ಮೂವರೂ ಓಡಿದರು. ಏನೂ ಇರ ಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ವಾಪಾಸು ಬಂದಾಗ 'ಟೈಗರ್' ಆ 'ಗೆಳೆಯನ' ಎಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ತಿಂಡಿ ಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಇತ್ತು! ಆಗ ತಿಳಿಯಿತು 'ಟೈಗರ್' ಮಾಡಿದ ಉಪಾಯ!

Printed by B. NAGI REDDI at the B. N. K. Press (Private) Ltd., and Published by him for Chandamama Publications, from Madras 26—Controlling Editor: SRI 'CHAKRAPANI'

ಅಧ್ಯಯನವು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು
ಕುಂದಿಸುತ್ತದೆ...

ಕಾರ್ಬೊಹೈಡ್ರೇಟ್ ಆಹಾರವು ಅದನ್ನು
ಪುನರ್ಜೀವಸ್ಥೆ ಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.
ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಹಾರ ತುಷಾರ್
ನಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ಬಹಳ
ಪುಷ್ಟಿಕರವಾಗುತ್ತದೆ.

ತುಷಾರ್

ವಿಟಮಿನ್‌ಭರಿತ ವನಸ್ಪತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ

ತುಂಗಭದ್ರಾ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಕರ್ನೂಲ್

ಅವಳು ತನ್ನ ಮಗಳ
ಮದುವೆಗಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಉಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ

—ಅದಕ್ಕೆ ತಾತಾರವರ 501 ಬಾರ್ ಸಾಬೂನು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ!

ತಾತಾರವರ ಆದಾಯಕರವಾದ 501 ಬಾರ್ ಸಾಬೂನು ಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ನೀವೂ ಸಹ ಸಂಸಾರದ ಖರ್ಚನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಹುದು! ಅನೇಕ ಕೀಳ್ತರಗತಿಯ ಸಾಬೂನುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಪಾಯಕರವಾದ ಧಾತುಗಳು ಇದರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ನಿರಪಾಯಕರವಾಗಿಯೂ ಸುಲಭವಾಗಿಯೂ ಒಗೆಯಬಹುದಾದುದರಿಂದ ಬಟ್ಟೆಗಳು ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಬಾಳಿಕೆ ಬರುತ್ತವೆ!

ತಾತಾ ಆಯಿಲ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್

TO. 5317

ದಿ ತಾತಾ ಆಯಿಲ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ, ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಸೇಲ್ಸ್ ಆಫೀಸ್: 2, ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀ ರೋಡ್, ಬೆಂಗಳೂರು-1.

ಬಿನ್ನಿಯವರ ಕಾಟ್ಸ್‌ವಾಲ್

ನಿಮ್ಮ ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಹಾಯಾಗಿರುವ ಅದ್ಭುತ ಬಟ್ಟೆ!

"ಮಕ್ಕಳೇ, ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಆಟವಾಡಿರಿ. ಕಾಟ್ಸ್‌ವಾಲ್ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬೆಚ್ಚಗಿಡುವುದಲ್ಲದೆ ನೋಡಲಿಕ್ಕೂ ಸುಂದರವಾಗಿರುತ್ತದೆ"

ಕಾಟ್ಸ್‌ವಾಲ್ ಕೊಳ್ಳುವುದು ತುಂಬ ಆದಾಯಕರ, ವಿಕೆಂದರೆ . .

ಇದು ನಿಯಂತ್ರಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಉಣ್ಣೆ ಮತ್ತು ಹತ್ತಿ ಇವೆರಡರ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮಿಶ್ರಣದಿಂದ ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದು ದೀರ್ಘ ಕಾಲ ಬಾಳಿಕೆ ಬರುತ್ತದಲ್ಲದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಮೃದುವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇದು ಎಂತಹ ಕೋಮಲ ಚರ್ಮವನ್ನಾದರೂ ಚುಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆದರ್ಶವಾದುದು.

ಇದು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಂದವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಕಾಟ್ಸ್‌ವಾಲ್ ಕುಗ್ಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಇದೆ.

ಕಾಟ್ಸ್‌ವಾಲನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಒಗೆಯಬಹುದು.

ಇದು ಅನೇಕ ಬಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಪ್ರಿಂಟುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಚೆಕ್ ಮಾದರಿ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟೆಪಟ್ಟಿಯ ಪೈಜಾಮಾ ಬಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬರುತ್ತದೆ.

ಕಾಟ್ಸ್‌ವಾಲ್ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಸಾಟಿ ಇಲ್ಲ!
ವಿಶೇಷ ಬೆಚ್ಚಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಬಿನ್ನಿಯವರ ಅಂಗೋಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

ಉಚಿತ

ಬಿನ್ನಿಯವರ ಕಾಟ್ಸ್‌ವಾಲ್‌ನಿಂದ ಉಡುಪುಗಳು ತಯಾರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ನಮೂನೆ ಪುಸ್ತಕ. 13 ನಯೇ ಪೈಸೇ ಸ್ಟ್ಯಾಂಪುಗಳನ್ನು ಈ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿರಿ: ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ XXX, ಪೋಸ್ಟ್ ಬ್ಯಾಗ್ ನಂ. 2701, ಮದರಾಸು 6.

ದಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಉಲ್ಲನ್, ಕಾಟನ್ ಅಂಡ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಏಜೆಂಟರು: ಬಿನ್ನಿ ಅಂಡ್ ಕಂಪೆನಿ (ಮದರಾಸು) ಲಿಮಿಟೆಡ್

ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ
ಕುಶಲತೆಯನ್ನು
ದೊಡ್ಡದಾಗಿ
ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲ

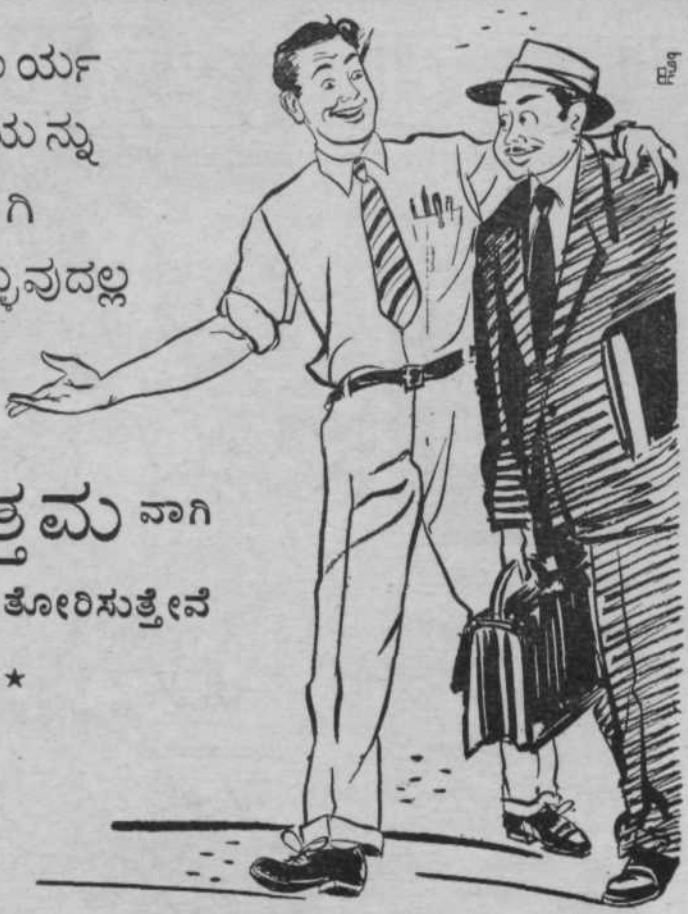

ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ
ಮಾಡಿಯೇ ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ

★

ಪೋಸ್ಟರ್ಸ್
ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ಸ್
ಕಾರ್ಟನ್ಸ್
ಲೇಬಲ್ಸ್
ಬುಕ್ಲೆಟ್ಸ್
ಫೋಲ್ಡರ್ಸ್

ಆಫ್‌ಸೆಟ್ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಸರಿ

ಮೇಲ್ತರದ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಗುರ್ತು

ಪ್ರಸಾದ್ ಪ್ರೋಸೆಸ್ (ಪ್ರೈವೇಟ್) ಲಿ. ಮದರಾಸು - 26

ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯ ಕಾರ್ಯಾಲಯ:
ಲೋಟಸ್ ಹೌಸ್ ಮೇರೀನ್ ಲೈನ್ಸ್, ಬೊಂಬಾಯಿ - 1.
ಫೋನ್: 241162

ತಾಯಿಯ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಗೆಳೆಯ!
ಅಯ್ಯೋ! ಪಾಪ! ಮಗುವಿಗೆ ಮತ್ತೆ ನೆಗಡಿ!
ಅಚ್ಚ
ನಾನೋ ನನ್ನ ಕೇಲುನೋವೋ! ಇಂದು ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ!
ಅಮ್ಮಾ! ನನ್ನಕಾಲು ಉಳುಕಿದೆ! ನಾನಿಂದು ಪಂದ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಡುವುದು ಹೇಗೆ!
ಡಾಕ್ಟರಲ್ಲಿ...
ಅಲ್ಲ! ಇದು ತಲೆಸಿಡಿತಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ ಲಿಟಲ್ಸ್ ಓರಿಯಂಟಲ್ ಬಾಮ್ ಉಳುಕುಗಳಿಗೆ ಕೇಲುನೋವುಗಳಿಗೆ ಇತರ ಮಾಂಸಖಂಡಗಳ ನೋವುಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು! ಇದು ಶೀತ ಮತ್ತು ಕೆಮ್ಮುಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯದು!
ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕಾಯಿರಿ
ಎಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಎಲ್ಲ ಗುಣವಾಯಿತು! ಓರಿಯಂಟಲ್ ಬಾಮ್ ಸಂಚಾಗಿ!
ಹೌದು ನನ್ನ ಊಟವನ್ನು ಬಿಡ್ಡಪಡಿಸಿ! ನಾನಿಲ್ಲೋ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೊರಡುತ್ತೇನೆ!
ಇಂದಿನ ಪಂದ್ಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಜಯವನ್ನು ಬಯಸು ಅಪ್ಪಾ!
ಯಾವ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲೂ ಲಿಟಲ್ಸ್ ಓರಿಯಂಟಲ್ ಬಾಮ್ ಇಲ್ಲದಿರಬಾರದು!
ORIENTAL BALM
ಲಿಟಲ್ಸ್ ಓರಿಯಂಟಲ್ ಬಾಮ್
ಶೀತ, ಸಿಡಿತ ಮತ್ತು ನೋವುಗಳಿಗೆ

ಕ್ಲೋರೋಫಿಲ್ ನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು

ಜರ್ಮ್ಸ್

ವಿಷಮಿಸದಂತೆ ವಾಸಿಮಾಡುವ ಮುಲಾಮು

ಜಜ್ಜಿದಗಾಯ, ಕತ್ತಿಗಾಯ, ಹುಳಕಡ್ಡಿ, ಹುಳುಮೇವು, ತುರಿಗಜ್ಜಿ, ಗುಳ್ಳೆಗಳು, ಕಡಿತ, ಮುಳ್ಳಿನಗಾಯ, ಥಡಿಕೆ, ಮಡಿಬಕ್ಕೆ ಮೊದಲಾದ ಚರ್ಮ ವ್ಯಾಧಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅಮೋಘ ಗುಣಕಾರಿಯಾದದ್ದು.

ಕಳಾತ್ಮಕವಾದ ಶುದ್ಧವಾದ ಕೆಲಸ, ಮನೋಹರ
ವಾದ ಮುದ್ರಣ ಮತ್ತು ಹೇಳಿದ ಅವಧಿಗೆ ಒಪ್ಪಿ
ಸುವುದು ಇವು ಪ್ರತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೂ, ವರ್ತಕರಿಗೂ
ನಾವು ಕೊಡಬಲ್ಲ ಗ್ಯಾರಂಟೀ.

★

ಇಂಗ್ಲೀಷು, ಹಿಂದೀ, ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು, ಕನ್ನಡ,
ಮರಾಠೀ, ಗುಜರಾತೀ, ಮಲೆಯಾಳ, ಒರಿಯಾ
ಈ ಒಂಬತ್ತು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಣಕೆಲಸವನ್ನು
ಮಾಡಬಲ್ಲೆವು.

★

ದಿ

ಬಿ. ಎನ್. ಕೆ. ಪ್ರೆಸ್ (ಪ್ರೈವೇಟ್) ಲಿ.

ಚಂದಮಾಮ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ :: ಮದರಾಸು-26.

ಫೋನ್: 88851-3 ಲೈನುಗಳು

ನೋಡಿರಿ! ಅರ್ಧ ಸನ್‌ಲೈಟ್
ಸೋಪೇ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ
ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು
ಒಗೆದಿದೆ!
ಆ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೊರೆಯಿಂದಲೇ
ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ!
SUNLIGHT
SOAP
ಸನ್‌ಲೈಟ್
ಸೋಪು
ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಬೆಳ್ಳಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಒಗೆಯುತ್ತದೆ
S. 249-5

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ **20** ರಿಂದ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ

ದೇವರ್ ಫಿಲಿಂಸ್ ರವರ

ನೀಲಮಲೈ ತಿರುಡನ್

ತಮಿಳು

ಡೈರೆಕ್ಷನ್.... ಎಂ.ಎ.ತಿರುಮುಗಂ

ಸ್ಟೂಡಿಯೂ...ಪಾಯಿನಿ

Photo by D. I. Chanthamian

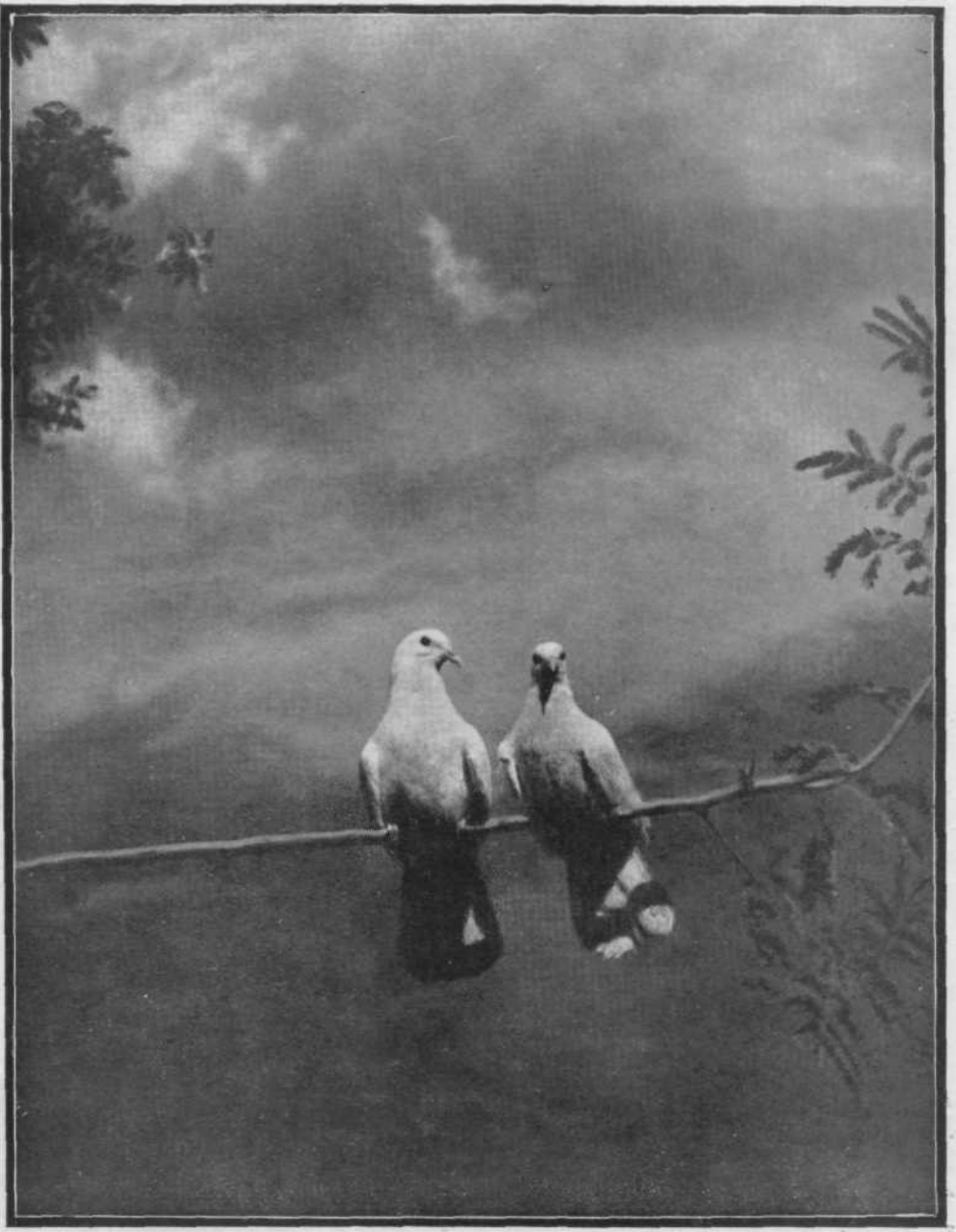

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಜಾರಿದರೆ ಹಾರಿ ಹೋದೇವು !

ಕಳಿಸಿದವರು :
ಬಿ. ಜಿ. ಕೃಷ್ಣರಾವ್

ರೂಪಧರನ ಯಾತ್ರೆಗಳು - ೩